

Jag har en bordercollie som är ca 2 år. Han är en omplaceringshund som ingen vet något om. Polisen hittade honom lös. Men han är hanterad och lydig. Vi har haft honom i 8 mån. Han är väldigt undergiven av sig. När han kom så var han väldigt osäker på främmande människor och han hade gjort utfall mot 2st innan vi tog honom men han har aldrig visat oss någon aggressivitet. Vi är 2 i familjen och det är jag som aktiverar honom mest. Hunden är väldigt behov av närhet, ibland blir han väldigt dryg för han känns som en plåsterlapp på mig men han är inte så mot min sambo snarare att han är sotis på honom. Vad jag menar med sotis är att om vi kramas så kommer han och hoppar på oss, ser vi på tv så ska han vara emellan oss och när jag ligger i sängen så ska jag klappa honom hela tiden annars puttar han på min hand med nosen och fortsätter jag inte då så nästan lägger han sig på mig för att han verkligen ska synas. Det är egentligen inget problem för mig/oss men jag funderar mest på varför han är sån?

Det är en fårvallande hund ni har och dessa har ett mycket, mycket stort behov av aktivering. Varför de har svårt att koppla av, främst då om de inte aktiveras på ett mentalt uttröttande sätt. Han är inte sotis, det är ett hundspråk som betyder att han vill att flocken håller sams. Närhet är nämligen ett laddat begrepp för hundar, varför han trycker sig emellan er, då ni är nära.

Att han gjort utfall kan ju bero på tidigare liv, och eller bara det faktum att Border Collie är en av de absoluta språkmästarna och eftersom hundar läser kroppsspråk, så reagerar de också på detta. Vilket vi människor är oerhört okunniga och klumpiga i. Så att han verkar undfallande ibland beror helt troligt på kroppsspråket hos den personen som han möter. En Fårvallande hund skall alltså aktiveras med kvalitativ aktivering för att kunna stressa ner och för att må väl. Och oftast är de i behov av flera timmars daglig aktivering. Läs för ökad kunskap, med fördel Lars Fälts bok "Hundars språk och flockliv" och gärna även min bok för aktiveringstips "Aktivera din hund"

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en portis på 2 år, väl fungerande socialt. Har inte ont e dyl. Ett par ggr har han visat aggressivitet mot oss. Senast då vi tittade på TV med hunden bredvid. Efter en stund såg jag att han tagit sönder sin leksak. I vanlig samtalston sa jag "Ojdå, vad gör du?" och plockade bort tussarna. Då visade han tänderna och morrade. Tyvärr svarade jag med att bli arg. Körde ner honom på golvet och skällde på honom. Motreaktionen blev en prakturladdning med utfall mot mig, dock utan att bita. Jag kommenderade hunden att gå och lägga sig och tog undan leksaken. Efteråt nonchalerade jag honom och när han senare sökte kontakt var jag vänlig men lite avståndstagande. Har sedan uppfört sig som vanligt förutom då han hittade frusen hästskit. Vid tillsägelse att låta bli den fanns tendens till att visa tänderna. Avledde med ett par träningskommandon följt av mycket beröm och godisbit. Min man har råkat ut för liknande situation. Hur ska vi göra för att inte förstärka hans aggressiva reaktion? Ilska hjälper självklart inte. (Har hört att syskon till vår hund också haft problem med aggressivitet. Vet dock inte varför.)

Vet inte vad en Portis är för hund. Men oavsett det, så har ni inte lärt er hund byteshandel, det gör man med fördel med den unga hunden. Jag får din trasiga leksak, så får du min köttbulle. Jag får din pinne, så får du min frolic av mig och så vidare. Börja nu med byteshandels träning, var positiv och se till att bytet är attraktivt för hunden. Jobba medvetet med byteshandel alltså och vänta inte på att det skall behövas. Bra jobbat får ni istället en hund som kommer med allsköns ting till er. De gånger du

missat att ha koll på saker han tagit, som du inte vill han skall ha, gå heller ifrån honom än närmre. Rota i marken, i hörnet i hemmet och prata för dig själv om godis och så. En nyfiken hund kommer och kan på så vis luras att lämna det han hade, du vill ta bort. Annars får man bara ge sig, ingen ide att ge hunden mer, i sin ryggsäck av att matte husse kan man inte lita på, för de brukar vilja ha det som jag hittat/har. Det är de hundar tror, de förstår inte att vi anser att visa saker kan vara farliga för dem.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en liten kille som är blandning mellan Alpenländische Dachsbracke och Basset artisien normand. Han gillar att leka och bita i sina pipleksaker, men efter ett tag så börjar han å gny och slutligen yla. Och det kan han hålla på med i flera minuter. Vad kan det bero på?

Pipleksakerna kan få honom att tyckas höra andra hundar. Byt bort dessa leksaker ett tag och ha andra och var där med honom i leken så att ni samtidigt tränar in vardagslydnad och sådant.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi är en familj på 4 pers. + en katt + en hund. Vår hund är 11 månader och det är om honom dessa frågor handlar. Han är en blandras, Gråhund/schäfer och han är en väldigt glad och pigg och lekfull rackare. Han är mycket lättlärd och han kommer på inkallning. Vi har endast gått valpkurs än så länge. Alltså, han är en mycket trygg hund och men han har ett konstig beteende ibland. Han har en förmåga att morra, helt utan anledning som vi ser det! När han ligger på sin filt och så kan man ju förstå att han vill vara ifred men ibland verkar han anse att alla ställen han ligger på, är hans ställe. Man kan se på honom när han tänker vara så där konstig. Han lägger örona bakåt och tittar lurigt på en. Och detta kan han göra fastän man inte ens tänker närma sig honom! Då låter vi helt enkel bli honom. Men så här vill vi inte att det ska fortsätta. Han kan morra åt vem som helst och helt utan förvarning, ibland helt plötsligt mitt i leken (när vår 12-årige son leker med honom). Vi fattar ingenting! Vad ska vi göra? vad beror detta på?

Det beror på att hunden inte riktigt litat på sin lekkamrat och när det gäller barn, så händer allt för ofta små "missöden" i lekens hetta som barnet inte minns eller noterar eller inte vill minnas men hunden gör det. Var med era barn när de leker med hunden. När en hund ligger, så vill den vara ifred oavsett var den lagts sig, lär hunden att komma på inkallning och kalla den från ställen som är olämpliga att ligga på, hundens egen fåtölj/sovplats skall den ha all rätt att alltid få vara i fred i. Gör en veterinärundersökning på er hund, så att allt är okey, mandlar, analsäckar, öron och höftleder med mera.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår tik som är omkring två år gammal, en "gatukorsning", liknar en beagle men är lite större och smalare, skäller på allt och alla. Oavsett om hon sitter i bilen och ser en annan hund eller om hon springer omkring fritt där vi bor, eller på natten, när hon antagligen hör/känner lukten av något, så skäller hon. Vi har provat allt för att få tyst på henne, men utan framgång. Vi bor i ett naturskönt område och har långt till grannarna, så hon får lov att springa lös, och det

njuter hon av. Vi går långa promenader med henne i skog eller på strand – utan koppel – och det går bra, även när vi möter andra hundar. Men här hemma och i bilen skäller hon utan att vi kan få stopp på henne. Vad ska vi göra? På helgerna och på sommaren har vi några grannar alldeles i närheten och de störs av hennes skällande. Hon har inte alltid varit så här. Det har kommit de senaste månaderna. Beror det på nervositet? Vad kan vi göra?

Det troliga svaret är att er hund inte blivit socialiserad och miljötränad där andra också finns. Ert paradiset, det låter så där ni bor, har blivit er fälla. Träna hunden flera gånger per vecka i by/stadsmiljö och var passiva då hon skäller och roliga och aktiva då hon är tyst. Skall tilläggas att Beagle är en skalldrivande hund och därför extremt lätt för att skälla.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrashund 50% schäfer 50% vorsteh, han är 21 månader och en mycket snäll kille. Han har ett underligt beteende som vore intressant att få veta vad det kan betyda. När min flickvän gått och lagt sig för att läsa eller se på tv tar han hennes kudde eller försöker att ta hennes täcke. Tror inte att han tar initiativ till lek eftersom att han bär ner dessa saker till sin egna bädd nedanför sängen. Sedan går han och försöker hämta en ny kudde som min flickvän har. Är detta kanske ett sätt att ifrågasätta min flickvårs ledarskap eller spelar han bara ett spratt med oss. Vi tycker båda att det är ganska komiskt och har inte tänkt så mycket på vad han menar med sitt beteende. Vore roligt med någon form av tänkbar förklaring till beteendet.

Svaret är Vet inte men kan tänka mig att han uppskattar din flickvän och hennes doft. Beteendet har INGET att göra med ledarskap eller så.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en golden som blir två år i april. Problemet är att han väcker mig på mornarna. När han tycker att jag ska stiga upp sätter han upp tassarna på sängkanten och fnyser (nästan skäller). Han bryr sig inte när man säger åt honom. I övrigt är han snäll, relativt lydig och otroligt glad. Vad ska jag göra? Det är ju jag som ska bestämma när jag ska stiga upp. Jag tror att han vaknar när solen går upp (när det blir ljus) och vill att det ska hända något! Hur kan jag lära honom att gå och lägga sig igen?

Har er hund fått ha detta beteende i två års tid, så gäller det att du utrustar dig med tålmod. Är du tvärsäker på att han inte behöver gå ut, att hans vatten är färskt och inte slut – Ja då är det bara att vända sig om och åtminstone låtsas sova. Se också till att hundens dagar är trevliga med långa promenader och positivt huvudbry, så att han blir trött och själv tycker det är skönt att sova.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har haft Mops som blev 12 år och har nu en 8 mån gosse. Han skäller alltid när vi kommer ut genom dörren och när vi möter någon, människa el hund spelar ingen roll. Till saken hör att vi förlorade vår Grand Danois i Januari och vi kan inte minnas att Fido (Mopsen) skällde när vi

gick ut. Är han osäker? Är det valp - unghunds nycker? Tycker det är jobbigt, har aldrig haft ngn "skällhund". En fråga till: Hur lär man hunden att LIGGA DÖD?

Mops är en hund med hög skalltröskel, vilket innebär att de inte har lätt för att ta till skall. Er hunds skällande kan bero på att "storebror" varit med honom för mycket, då ni gått ut och nu känns det tomt/osäkert. Hunden behöver socialiseras med både de människor som vill hälsa och med andra hundar. När hunden skäller skall ni förhålla er passiva och när han är tyst skall ni vara uppmuntrande och belöna, i de situationer han brukar skälla. Allt om hur man får en hund att Ligga död till annan träning, som vi hundpsykologer kallar Hjärngymping läser ni om i Min bästa vän, Marie Hansson bok, köpes enklast via www.jycke-tryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en stor svart hund som alltid gör en sak när vi kommer hem. När vi kommer hem så måste hon ha något i munnen (när hon blir glad)varför?

Troligen är din stora svarat hund av rasen Labrador retriever eller med någon apportrande ras i sig. Hennes beteende vittnar om glädje och maxglädje är att få bära, alltså skall du lära henne och jobba med apport. Det skulle din hund uppskatta.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett problem med min gårdshund 1år. När han sitter i bilen så skäller ha på alla hundar han ser. Ibland även på folk som går förbi. Han gjorde det även när vi gick ut, men det har blivit bättre. Han blev påhoppad av en större hund, för några månader sedan. Men till frågan, vad skall jag göra?

Han skällande är vaktande karaktär, som lönar sig då folk och hundar just passerar bilen då hans i sitt skällande ber om det. Ha inte hunden i bilen själv och umgås mycket med andra hundar på promenader.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Varför vill min hund inte vara i sitt rum när vi åker o jobbar?? Han försöker smita från mej. Varför ska ha smita ut i kohagen på sommaren o rulla sig i kobajor?? Vi får honom inte att stanna på gården. Han vet att han gör fel. Vad ska vi göra med denna trotsiga lilla buse som väger 60 kg o älskar matte över allt annat på denna jord.

Varför måste hunden vara på "ett" rum när ni inte är hemma, känns trångt, olustigt och instängt. Rasta er hund väl med en skön promenad innan ni går på jobbet, låt radion vara på och låt hunden få mer plats. Kobajs är trevlig doft för många hundar att "parfymera" sig med, se till att träna Stanna, så får ni bukt med detta.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en vän i USA som har hundar och jag frågade henne varför man i USA använder burar (cradles) och låser in hundarna för det tycker jag verkar både konstigt och fel. Ingen gör det här utom vid bilresor som jag vet. Min vän tänker ta två hundar från ett shelter trots att hon jobbar heltid och extra jobb på helgerna. Jag sa att en hund inte ska vara ensam mer än 4 timmar om dagen och att den behöver mycket social kontakt och närhet. Här är hennes svar: ”Eftersom hunden är släkt med vargen är den ett “ly” djur, buren representerar lyan och hundar älskar den och känner sig trygga där. Naturligtvis om hunden är i bur mer än åtta timmar behöver den komma ut, kanske oftare om det är en valp, men här i USA ses buren som mycket bra sätt att uppfostra din hund och hemmet blir inte förstört när du inte är hemma. Det är en human gärning.” Inte kan det väl stämma? Jag tycker det verkar fruktansvärt.

Visst är det, men Yenkar är ibland framgångsrika och nydanande och andra gånger obildade och bakåtsträvande. Både att hålla hund så som många amerikaner gör och deras vetenskap/kunskap är under all värdighet för både djuret och dom själva. I våra nordiska länder är ett likartat förfarande vid hundhållning straffbart, på grund av bättre vetande.

Informera din vän att det finns God litteratur om korrekt hundhållning och om hunden som art även i USA, den är då alltid baserad på etologi.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandras hane på 1 ½ år som är korsad med Rottweiler, Karelsk björnhund, Pyreener och Labrador. Jag och han har en jättebra kontakt och vi arbetar jättebra ihop och han ser upp till mig. Ofta får han för sig att han ska ta grejer som han ej får t.ex skor. Men då när jag ska ta skon så morrar han åt mig, men han släpper skon och skäms när jag har tagit den. Detta beteende är bara något han visar mot mig. Om någon annan i familjen ska ta denna grej så morrar han ej utan släpper den nästan genast. Vad kan detta beror på varför morrar han åt mig, fastän han ser upp så mycket till mig?

Det beror troligen på att du har ett nära, hukande kroppsspråk då du närmar dig hunden. Träna byteshandel ofta så att din hund gillar att lämna ifrån sig saker till dig. Exempelvis sko mot köttbulle och så skon åter till hunden och så byt igen med någon kul leksak som är hans.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandrashund (yorkie och dvärgpudel), han blir två i maj. Vi har i julas fått en hundvalp till. Det som har hänt är att han är och har alltid varit "hannig", han blir tokig och vill inte äta när det är löptikar i området, han piper och darrar då också. Nu sedan valpen kom kan jag se att han blivit mer "tokig" när vi möter andra hannar. Han vill på och är aggressiv. Han morrar och utmanar min 13 - åriga dotter med murr och blick. Det blir värre med tiden. Han har väldigt hög ämnesomsättning och vi har pratat med veterinär. Vi kommer att kastrera nu till påsk. Min fråga är: Vad kan jag göra när han går på, morrar åt min dotter och är "hannig". Han är inte så här mot mig - han verkar ha accepterat min rang. Jag har sagt åt min dotter att vara stark och inte vika. Kan vi göra något mer?

Det du sagt din dotter får mig att uppleva att dottern är /skall vara hård i ton och handling mot hunden, är det så? Det är inte rätt metod, man måste vara konsekvent och lugn när man skall vägleda och lära in. Dessutom är det inte lämpligt att din dotter har detta på "sina axlar", du bör vara där för att hålla situationen lugn. Kastreringen av er hund kommer troligen att lugna honom med det är ingen garanti. Ett som brukar vara säkert är att matintresset ökar varför du måste vara observant på din hunds vikt. Bättre behandling av osäkra hanhundar är socialisering och kvalitativ rastning på promenaderna. Se också till att din nya hund får sova ostört flera små tupplurar under dagen och ge din äldre hund egen promenad var dag, då denne behöver/tål mer motion än valpen. Även din äldre hund bör ha en plats den kan få vara ifred på från både barn och valp, när den så önskar.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en fråga som vi har bollat hit och dit en längre period vad gäller hundars uppfattning om olika språk. Vi vet att hundar inte kan förstå vad vi säger men helt klart är att de kan uppfatta ord som hit, sitt, ligg, leka, mat mm. Ett problem som vi sett dyka upp på kurser är hundägare som kommer med importerade hundar och som anses olydiga. Många gånger brister det i kommunikationen mellan förare och hund och när vi kommit underfund med att hunden inte är "svensk" har vi lagt till hemlandsspråkets ord före det svenska och då helt plötsligt "förstår" hunden vad föraren menar. Är detta en förklaring och bör man inte gå ut och prata om detta med språkproblem i och med hur mycket hundar som nu börjat invandrat från många olika länder? Eller är det något vi bara tror kan vara en teori? Ser fram emot er synpunkt på detta.

Självklart är det så att om man exempelvis som hund är född i Danmark så har man där lärt sig ordet för en viss handling. Om man lärt in handling att ligga som heter Dæk, då kan man ju som svensk matte säga Ligg/Plats till hunden och det ordet har ju då ingen innebörd. Så antigen lär man sig språket för handlingen ifrån det land hunden kommer eller så tränar man in svenskt ord för handlingen. Alltså måste även en vuxen hund få chansen att lära sig vad som heter vad. Kan man hund kan man ju "tala" hundspråk, vilket är internationellt men det är inte vanligt bland hussar och mattar att man behärskar sin hundkunskap så väl, tyvärr. Hoppas svaret gett klarhet.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga angående min kusins hund. Den är två år och blandning mellan tax och nå mer raser. Han rider hela tiden på dom i familjen när dom leker med honom och på andra både tikar och hanhundar och det spelar ingen roll hur stora dom är. Så min fråga till dej är varför den gör de och hur man kan få hunden och sluta

Genom att inte alls tillåta denna formen av stressande lekar, lek mer med leta, så att hunden få använda nosen.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min fråga gäller hanhundar och revirkissande. Varför går en hanhund och kissar på benet på en annan hundägare. Är det inte tecken på dåligt ledarskap hos hundägaren eller "välkomnar"

hunden in personen i sitt revir. Det är ju inte speciellt trevligt och hur ska hundägaren få bort detta beteende på bästa sätt?

Det beteendet tas bort genom att man är uppmärksam på sin hund, hela tiden och därmed kan läsa av intentionen och då kan stoppa beteendet. Varför vissa hanhundar gör så är att markera sin doft och skälet till det kan vara flera men de har alla med information att göra.

Hunpsykolog

Charlotte Swanstein

Vad ska vi göra med vår morrande cairnterrier? Han är nu över 3 år och kastrerad för 1 1/2 år sedan, en rekommendation ifrån veterinären. Han är väldigt aktiv och hur gullig som helst, men kan också vara väldigt tråkig med sitt morrande tycker jag. Om han börjar morra över något, och man försöker tillrättavisa honom så blir han helt galen. Ta i honom går inte, men det räcker att man fyar så morrar han mer, tills man slutar då kommer han och fjäskar, och hoppar upp på benen. Men jag tycker att han ska ju inte ta över familjen med sitt sätt. Vi gick en kurs för ett år sedan och blev då rekommenderade att inte ta han i nackskinnet för det kan förvärra, så det gör vi inte, men vad ska vi göra för att han ska förstå att det är fel. Det får ju inte bli ett beteende. Det är inte kul att träffa andra med honom för han gruffar, fyar man då så blir det ännu värre. Folk tror ju att han är farlig när han morrar. Han har aldrig visat tendens till att vilja bitas, men hans sätt är tråkigt.

Cairnterrier är terrier med just det blodet i ådrorna som en terrier skall ha” Envis som en terrier” och det går INTE att fostra en terrier med hårda ord, höga röster eller tjuvnyp. Er hund behöver på ett lugnt och sansat sätt få lära sig innebörden av ord, så som ordet Nej, med flera. Hunden behöver troligen mer aktivering av typ Hjäringymping och längre promenader för att bränna sin energi. Köp Marie Hansson bok Min bästa vän, via www.jycke-tryck.se och jobba efter den.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min fråga är ifall man alltid skall hälsa på andra hundar själv först och sen låta ens hund hälsa på den andra hunden? Ifall båda hundarna ser ut att vilja hälsa på varandra, bör jag ändå lära min hund att vänta medan jag hälsar först? Ibland vill den andra hunden inte hälsa på en, ägaren kan säga något i stil med "min hund bryr sig inte om andra människor, men tycker om andra hundar" och dylikt. Ännu en fråga; varför rekommenderas hundägare i Storbritannien och USA ofta att skaffa en större bur för sina hundar, där de kan vistas om nätterna och på dagarna när ägaren är på jobb? Min uppfödare talade aldrig om någon större bur dit man stuvar hunden till natten eller dylikt. Dessutom har jag märkt att man skall vara aktsam för det finns många s.k. hundexperter som fortfarande tycker att man skall vända hunden på rygg då och då för att visa hunden att man är ledaren, och bland det fånigaste "expertrådet" att man inte skall gå ner på knä eller sätta sig på golvet för/med sin hund, utan alltid bara sitta på en stol eller stå så att hunden förstår att du är ledaren.

Svaret på burfrågan är att i England speciellt har dom ”pippi” på att stoppa hundar i burar i tid och otid och varför, jo av bekvämlighets skäl så klart inte är det för att hundar är burdjur. Svaret på om man alltid skall hälsa först på mötande hund är; Ja om inte hundarna är bekanta med varandra och även då kan det från gång till annan

var bra för träningen av ens hunds lyhördhet. Bra påpekande med att alla hundägare som är villiga att få råd till sin hundfostran, är att de vänder sig till dokumenterat utbildat folk, för hundens skull. Begär ALLTID att få se en hundpsykologs ”legitimation”

Kollegor till mig i Norden för konsultation på plats finns att söka på min hemsida; www.fidos.se/lankar samtliga av dem är kompetenta att hjälpa till med det mesta en hundägare vill veta/ha hjälp med.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Varför börjar hon prata (på hennes språk) när hon slickar en i ansiktet, är det hennes hälsning genom att prata eller betyder det ingenting? Och en till fråga. När vi kommer hem så blir min hund jätteglad men när hon blir det så måste hon alltid ha något i munnen varför? Lungar saken i munnen ner henne eller?

Din hund är troligen en ”apporterande hund i sin arbetsbakgrund” eller har det i sin eventuella blandning. Hundar med detta blod i generna vill gärna bära saker och när de är/blir glada blir detta extra synligt genom att de tar något och håller i munnen. Att hon ”pratar” med dig vi nära hälsning är en vänlighet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

När mina hundar piper eller gnyr brukar jag försöka gny som dom. Då börjar dom helt plötsligt vifta på svansen och försöka slicka mig i ansiktet. Dom blir liksom glada av det verkar det som. Det är jättegulligt. Men nu undrar jag om dom gör så för att jag låter som dom eller vad?

Ditt gnyende får dina hundar till närhet, kan vara ett bra Hit ”ord” men generellt anser jag att vi inte skall försöka låta som hundar eftersom vi aldrig vet vad vi säger.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är 2 år och omplaceringshund som har haft jättemycket stress och separationsångest som nu efter att jag haft honom ett år har nästan helt försvunnit. Min fråga är om man raserar allt arbete man lagt ner om man lämnar honom till ett hundpensionat under en vecka om familjen skall åka utomlands.

Vet inte, kan bli ”bökit” för en hund med så låg stresströskel många hundpensionat är inte bra nog, tycker jag. Bättre med en person som hunden känner väl, som kan bo hos er.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga om min hund. När hon blir skendräktig så tar hon hennes pipdjur och springer omkring med det och gnäller(det låter som hon inte mår bra, som att hon är lessen),varför gör hon så?? När jag rastar henne så är hon så tråkig inte alls lekfull, när hon ser några hundar

som leker så förstör hon ofta genom att morra på dem, många tror att hon är gammal (hon är bara 2 år). Kan detta bli bättre om man kastrerar henne??

Kanske och troligen ja. Hon har alla dessa beteende just för att hon är skendräktig, ta bort hennes leksaker under hela denna period, ge henne mindre mat och öka motioneringen och vips en dag så har du din "gamla" glad tik tillbaks igen och vid den tiden är det bäst att kastrera henne, om du nu skall det. Efter nästa löp händer samma procedur igen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund har löptid för tillfället, och det kan tänka sig att hon skenvalpar om ett par månader. Jag såg ett program i går och där sade en veterinär att om hunden skenvalpar skall man inte klappa alls, helst bara ignorera den. Kan det stämma? Jag har läst att man skall minska litet på maten och gå längre promenader, men att inte klappa hunden eller att nonchalera den, det kan väl inte vara rätt? Eller?

Helt korrekt uppfattat av dig, att inte vara när och mjuk med sin hund har ingenting med skendräktigheten att göra varken för eller emot. Skendräktiga tikar underlättar man bäst för genom att ta bort alla leksakerna och annat som hunden har som valpar och låter sakerna vara borta tills perioden är över (63 dygn efter löpet upphört cirka) ger mindre mat och ökar på motioneringen, det är bästa och hundvänligaste beteendet/hjälpen från oss, att göra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund (en snart tvåårig blandrastik, omplacering som jag fick i somras) gör utfall mot slalomåkare som kommer ner för backen där vi har vår stuga i fjällen. Jag har provat att distraherat henne (gömma godis som hon får söka tex) eller be henne sitta och ge henne godis precis när de passerar, innan hon skäller eller gör utfall, för att få henne att associera skidåkare med något positivt. När vi nu i helgen var i fjällen för tredje gången med henne blev utfallen värre och ibland gjorde hon utfall utan att förvarna med skall utan bara högg i luften. Det värsta var dock att hon även gjorde utfall mot ett par personer som passerade förbi till forts. Jag vet inte om detta beror på rädsla (kan inte se några signaler på det) eller om det är ett jaktbeteende. (hon jagar vanligen inte cyklar el dyl). Reaktionen är samma oavsett om hon är lös eller kopplad. Min fundering är nu om detta kan vara någon slags stressreaktion? Hon var väldigt uppe i varv med mycket nya människor, nya hundar, ny miljö under tiden i fjällen. Kan utfallen vara en reaktion på detta? Nu när vi är hemma är allt som vanligt. Slutligen undrar jag hur jag ska träna på detta? Svårt att göra hemma kanske då hon är trygg samt att det är ont om slalomåkare i stan. Några idéer?

En självklarhet kan jag tycka att en hund "vakar/vaktar" över sitt revir mot sådana plötsligt uppdykande personer. Som hund ägnar man sig ju inte åt slalom och vet därför inte att personerna bara roar sig och att er stuga råkar vara i vägen. Träning går givetvis men då på plats men kanske lämpligt att börja med vissa delar hemmavid. Sök kollega till mig för hjälp via www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Finns det något man kan göra om man har en hanund som är "olyckligt" kär i grannens tik som löper?! Han förstör nämligen vår nattsömn med sitt gnällande, skällande och tassande hit och dit.

Ja man kan rasta honom mer, ge lite mindre mat, stryka ättika på dörrlisten ett par gånger om dagen och inte tillåta honom att hälsa på henne under löpet och inte slicka på urinfläckar. Be även grannen om de kan kissa sin tik på annan plats än precis hemomkring då hon löper, det skonar många hanhundshjärtan.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är mycket reserverad vad gäller människor, dock inte mig själv. Han vill inte gärna hälsa på människor vi möter oavsett hur mycket de än gör för att komma ner på hans nivå och visa sig ofarliga. Han går undan, viker ner öronen och slickar i luften. Allt för att visa hur liten och ofarlig han är. Jag har försökt träna honom i att möta nya människor och att inte tvinga utan låta honom våga sig fram själv och nosa. Dock är det svårt. Inomhus lystrar han inte på inkallnin, men utomhus kommer han oftast om jag ropar och han har alltid koll på mig. Men han vågar sig ut på lite turer själv, han går inte och kryper runt fötterna. Mot andra hundar kan han dock vara ganska tuff och fräsa ifrån om han tycker dom är för närgångna. Dessutom leker han gärna om nivån ligger i hans tycke bra (han är en chihuahua). Nu undrar jag. Hur ska jag göra för att få min hund att bli mer framåt och social? Hur ska jag få honom att våga hälsa på andra och inte vara så pass undergiven som han ändå är idag?

Jag ser inget problem i att en individ inte vill vara social. Din hund vill inte kanske för att han inte socialiserats under rätt tid, kanske för att någon varit ruff, tagit för hårt i honom, varit för framfusig så att hans referens för främmande är att de kan man ha på avstånd. Upp till en hund själv tycker jag. Hundar lär sig att uppskatta miljöer och individer som tillför dem något, vilket uppenbarligen inte är fallet för din hund, ignorera honom helt, så visar det sig vilka han är intresserad av och då får de människorna ta det varligt för att hans nyfikenhet skall ge positivt resultat.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga angående fodervärd. Om jag har en hund på 1,5 år som har grundkunskaperna i allmänlydnad, är det för tidigt att lämna bort honom hos en fodervärd?

Inte vad jag vet, hundar kan precis som vi människor byta partner. Men var noga med att din hund får det minst lika bra som han förhoppningsvis har hos dig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en bichon frise flicka på snart 15 månader, och jag undrar varför hon inte låter oss sova om mornarna, hon kan vakna jättetidigt och piper och piper tills nån vaknar, vi har försökt att placera henne i ett annat rum ensam, men tyvärr så hjälper detta inte oss, hon kan sova till halv 7 ungefär och sedan alla som finns i familjen väcker hon och hon ska upp, jag

försöker att aktivera henne med långa promenader på kvällen men det är hopplöst. Som Ni förstår är detta ganska stressande för mej som har värk och fibromylagi besvär. Kan Ni ge mej ett råd vad ska vi göra åt att förändra hennes beteende?

Hundar är som mest aktiva på dagtid, oavsett vad vi anser klockan är. Se till att din hund kommer ut på en skön promenad på morgontimmarna, så blir där tid till dig att vila sedan igen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår hund, en 14-månaders Jack Russel Terrier, en ändrat sig i sitt beteende. Han har börjat morra åt vår dotter, om vi avbryter vår tid med honom, med att mysa med vår 9-åriga dotter. Är det en form av svartsjuka? Hur skall vi göra, för att få bort detta beteende?

Hundar är inte svartsjuka denna sjuka har inte hundar råd med. Som jag uppfattar ert problem så myser ni med hunden, slutar och myser med dottern, då morrar han? Det kan vara närhet, närhet är ett känsligt kapitel som har både med trygghet och otrygghet att göra. Rasta inte er hund med boll/pinnkastning, jobba kvalitativt istället som med hjärngymping. Läs gärna mitt "Hjärngymping bokhäfte" som finns till salu på min hemsida: www.fidos.se däri finns massor med kul att jobba med, även Marie Hanssons bok Min bästa vän är en guldgruva, den köper ni via www.jycke-tryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en schäfer/rottweiler tik på 1 och ett halvt år som från och till blir alldeles för exalterad när någon/jag kommer hem, så att hon kissar ner sig! Det är inte några droppar heller utan det kan vara riktigt mycket! Är et något fel på henne eller vad kan jag göra!? Har provat med att ignorera henne men det funka ett tag men inte sen.. Och där är en speciell person som hon ALLTID kissar ner sig när hon ser honom!? Och vi har provat båda sakerna!

Denna person är för hård på sin röst (om det inte till och med är så att han är sträng vid henne) din hund gör alla bevekande signaler hon kan för att lugna honom/mötande så att personen är snäll. Du som matte måste se till att alla är lugna och trevliga vid din hund. Säg inget om hon släpper urin, bara torka upp och var lågmälda och vänlig, sitt på huk och hälsa lugnt och innerligt, så ger sig detta problem.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en labrador hane på ett år, nu har han blivit väldigt jobbig på senaste tiden. Är ju i puberteten och många lukter av tikan ute. I bland betar han sig väldigt konstigt. tex: när vi är på kurs (vardagslydnad) så vill han hoppa upp på mig och naffsa eller bita i armen, då brukar jag vända han ryggen till, det hjälper efter ett tag. Eller tex: om vi är hemma, ser på TV, så kan han komma fram med svans och huvud högt stående och ögonen stirrande på en, han vill också börja snutta eller naffsa på armen samtidigt som han juckar mot en, inte bara mot mig, han gör samma sak mot husse eller lillhusse som är 12 år. Så fort han gör så inne i lägenheten så tar vi honom i nackskinnen och går med honom in i köket, och stänger dörren i ca: 30 sek. Öppnar dörren, tittar ej på han efter vi släppt ut honom. Jag går och sätter mig i soffan igen.

Ibland så får man upprepa samma sak igen, sedan lugnar han sig och somnar. Eller tex: En gång när Jag var på arbetet (nattarbete) så låg husse och sov, men blev väckt av våran hund, son var i full gång att börja jucka mot husse. Då stod han också och stirrade med ögonen och svansen stod rätt upp. Eller tex: Idag när jag var ute och gick en promenad så var han på mig flera ggr och hade samma humör som jag skrev tidigare. Var ute i ca: 30 min. Någon gång under dagen så får han gå lös, oftast under långpromenaden då vi är ute i en timme eller lite lite till. Annars så är han en väldigt snäll, go och lydig vovve. Det här beteendet hade han även som liten, fast inte lika tydligt. Vi tränar lite i taget under promenaden eller hemma, och han aktiverar sig själv ibland. Går på kurs en gång i veckan. I slutet av mars så ska vi börja på spårkurs, han tycker det är kul att lära sig nya saker. Varför gör han så här? Kan han bli lugnare om man kastrerar honom? Får man tävla eller ställa ut en kastrerad hund?

Er hunds beteende bottnar i könsmognaden och att det ridande beteende är kvar, trots åldern, mot er beror troligen på att det uppmärksammas. En hund som rider skall bara fösas bort, ignoreras och belönas först när han gör något annat eller upphör, att ta han i nackskinnet och dra in honom i köket är inget som er hund förstår ett dyft av, dessutom är det ingen trevlig handling att ta hundar i nackskinnet. När han börjar rida, fös bort honom, vänd ryggen till. Till vardags ge er hund längre promenader som är fyllda av mental aktivering och inläring, så att han är trött i huvudet efter er promenad. Om barn leker stojigt inomhus kan det var en orsak till att han kan komma igång med sitt ridande beteende då det blir ett utslag av att han känner stress av högljudda lekar och kanske spring. Min bästa vän är en bok fylld med hjärngymping inlärnings tips, den är perfekt för stimulans av sin hund och även då inomhus. Köp den via www.jycke-tryck.se

Hälsningar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en underbar svart, lite långhårig schäferhane på snart två år. Vårt problem är att han är för mycket hanhund. Han sniffar mycket på kvinnor. Om det t.ex. ligger kläder på en stol kan han slicka på dem. Vi har tänkt kastrera honom eftersom beteendet blir värre och värre. Han får daglig motion och är ute mycket. Tror ni att det kan hjälpa och vad kan man annars göra?

Tja killar är ju som killar är oavsett om det är hundar eller människokillar vi tänker på. Att kastrera en hund för att han luktar på dofter som intresserar, vilket intresse doften ger säger dock inget – bara av doftintresset, verkar inte rimligt/rättvist. Hellre än kastrering håll ordning på dessa kvinnokläder, så att de inte ligger tillgängliga för er unga hund, låt inte er hund hälsa på löptikar eller stå och slicka på deras urinpölar. Och gå kurs eller läs en bok om hur man lär en hund spåra. Träna detta flera gånger i veckan, det är både kul och energikrävande med spårning, så skall ni se att er hund får mindre intresse för damkläder.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en schapendoeshane som är nio år gammal. Han är en bra familjehund, men har aldrig varit bra på att vara ensam. Jag arbetar inte och det innebär att han bara är ensam några få timmar varje dag. För att få hjälp med problemet med att vara ensam hemma får han Clomicalm 40 mg och det har hjälpt, men det blir nog aldrig riktigt bra. Ett annat problem är att han stänker/markerar på möblerna och det luktar. När vi är på promenad vill han slicka på

andra hundars urin och han hackar tänder när han själv kissar. Han går på promenad två gånger om dagen och går ut ofta. Jag har aldrig sett honom markera inne men det sker i samband med att han är ensam hemma och jag tror att det sker när han hör att vi kommer hem, för då går det alltid vilt till. Han kan också markera på främmande/nya platser om vi t.ex. är på besök hos någon. Nu kommer vi till min fråga – hjälper det om vi kastrerar honom eller har det ingen effekt eftersom han är nio år?

Tyvärr tror jag inte att en kastration kommer att ha någon annan effekt än att er hund blir mer matglad, med risk för övervikt. Hans hanhunds beteende med markering är ju som du själv räknat ut, så etablerat hos honom så det lär nog inte försvinna. Att er hund har problem att vara hemma själv säger sig ju också självt, eftersom han aldrig tränats i detta och fått vara ensam tillräckligt ofta i unga år och därmed vant sig/tränat. Betänk att än om er hund är ungdomlig, frisk och rask, så är han uppåt åttio år gammal, jämfört med en människa och hur lätt är det att be en människa ändra på ett invant beteende, i den åldern? Det som är bra är att du nu vet tills nästa hund hur du inte skall göra, för än om man är hemma så behöver en hund få lära sig att kunna vara ensam hemma en stund. Det är en rättighet att kunna få känna sig trygg med sig själv, eller?

Bästa hälsningar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en Podengoblandning som är importerad från Spanien. Han är cirka ett halvår och kastrerad. När han t.ex. ligger och sover kan han få för sig att markera genom att morra när vi klappar honom, eller när vi pratar med honom. Han är mycket underdånig och visar direkt när han är undergiven. I olika andra situationer – även inför barn – kan han få för sig att markera och verka lite lurig. Han bits inte men jag är rädd för att han kanske gör det en dag. Tänk om han biter ett barn när vi inte är uppmärksamma. Hur ska vi ta itu med det här problemet? Det är i övrigt en fin och kärvänlig hund, som kommer när man kallar och är mycket lydig. Han bor tillsammans med en galgo espagnol på 1 år och hon är väldigt fin och kärvänlig och skulle aldrig morra eller markera mot oss. De två hundarna har ett bra förhållande till varandra och är tillsammans nästan hela tiden.

Barn skall aldrig gå fram till hund som sover, ligger och tuggar och eller äter. Helst skall ingen störa en hund som äter och eller sover. Detta är regler som gagnar alla.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en liten shiba-tik som är 1½ år gammal. Hon har alltid haft mycket kontakt med olika människor. Men nu har hon plötsligt börjat dra sig undan om någon hon inte känner kommer till henne för att prata med henne. Och det är så även om jag är där. Hon har inte direkt haft någon negativ upplevelse med det förut så jag förstår inte hennes beteende. Det händer också att hon betar sig så här mot någon hon har träffat några gånger tidigare. Men det är bara när vi är ute och går. Hemma är det inga problem.

Din Shiba visar sitt Shiba sätt, under förutsättning att hon är lugn då hon väljer avståndet. Shiba och de andra Japanska hundarna är inte översvallande för alla och en var, det är deras karaktärsdrag. Dessutom är hon nu i övre tonåren och på väg in i vuxenvärlden och det är en del av denna tid då unghunds och valpstadiets sätt

försvinner/minimeras. Detta är mest synligt just för de lite ”äldre typerna” och ofta udda hundraser som finns att det är en större skillnad på hunden som ung och vuxen. Låt din hund själv få välja umgänge.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en dalmatinerhund på 3 år. En kärvänlig, barnvänlig och mycket kelig hund. Men ofta när jag eller någon ur min familj är tillsammans med den och någon annan kommer dit, börjar den morra och visa tänderna. Det händer faktiskt bara hemma när man sover eller tar det lugnt med hunden i närheten av sig. Den har aldrig gjort så utomhus, eller när man håller på med något inne i huset. Då uppför den sig helt normalt, och reagerar inte alls. Men när man tar det lugnt med den, kan den som sagt bli lite sur. Det är som om den vill bitas, men den har aldrig gjort det. Men man vet ju aldrig. Är det normalt att den reagerar så, eller är det något man kan göra något åt? Den gör det ju som sagt bara när man sover med den och tar det lugnt. I övrigt är det en mycket livlig hund som alla i familjen älskar. Jag hoppas att ni kan ge mig ett gott råd, så att den kan sluta med det här, eftersom vi alla älskar hunden så mycket.

Din hund är HELT NORMAL, det finns nämligen en regel hos hunddjur som säger, att liggande flockmedlem skall försvaras. Bäst är om alla i familjen lär sig detta och inte kommer ända fram till den som ligger och sover med hunden. Och eller slutar ni att ligg och sov ihop, mer bara ligga och gosa. Då kan man ju resa på sig är någon kommer emot er och på så sätt avvärja hundens uppfattning.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur får vi vår hanhund (beagle) att sluta slicka oss överallt. Både på händer, fötter och ansiktet. Han tycker mycket om att slicka när vi har duschat och smörjt in kroppen med hudkräm. Varför är det så?

Ta på er kläder, gå ifrån honom och om ni idag avhyser honom barskt, sluta med det, det kan öka slickandet som då är ett bevekande slick. Er kroppslotion luktar troligen slickvänligt. Se till att er hund har mental aktivitet på dagarna, så att han inte har överskotts energi att syssla med liknande.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en dansk/svensk gårdshund som snart är 2 år gammal, vi fick honom för snart en månad sedan. En sak som jag undrar över är att han slickar i sig andra hundars urin, är det fel av mig att skälla på honom för att han gör så? Kan inte minnas att jag hört eller läst att detta är normalt, en annan fråga är hur jag ska vänja honom av med att rymma (trädgården är inhägnad och vi har en hund till), vill helst inte kastrera honom eftersom vi avlar på honom .

Du skall inte låta din hund slicka urin, det är tikurin han slickar på och det får honom än mer rymningsbenägen och testosteronstin. Att skälla på honom hjälper inte, som du själv säger, ta bort honom och säg Nej utan skrika, belöna när han hörsammar. Se till att stängslet är helt överallt, var närvarande med hunden då han är ute, var aktiv med

honom och gå minst två gånger om dagen på promenad med honom, så han får dofta och bränna energi.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en schäferkorsning som är knappt två år och den slickar hela tiden på alla. Hur får jag henne att låta bli med det?

Det är en vänlighetssignal, som hon sysslar med. Svårt att stoppa vänlighet annat än att gå ifrån en liten stund, resa sig upp gå till köket och sedan återkomma. Beröm med "Bra" just då hon slutar slicka. Hjälper inte detta gör en undersökning hos veterinär, så att hon inte har tonsillit/halsont.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga om min hund, en labradorhanne på 4 år. Ofta när vi har varit ute och gått och han har mött en hanhund, är något av det första han gör när han kommer hem att hitta en matta från korgen, sedan tar han med den ut och börjar göra samlagsrörelser. Jag vet att det är en hunds naturliga drifter, men ska vi stoppa honom från att göra det eller är det OK?

Märkligt beteende, som stoppas genom att ni tar saken ifrån honom vänligt men bestämt. Då har vi löst symptomet men orsaken till beteendet kvarstår, gör en check hos veterinär så att allt är okey med er hund. Rasta honom med mer kvalité var dag, så som spår och långa skogspromenader för att se om det dämpar/ tar bort beteendet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en fin 1-åring strävhairig foxterriertik. Det är bara det att den under de senaste månaderna har börjat bita sönder bl.a våra skor, korgmöbler och annat den kan hitta , speciellt i trädgården. Den gör det inte bara när den är ensam, utan också när den är hemma med oss. Vi har med viss framgång sprayat med "fy-spray" på möblerna, men har svårt att göra det på allt den tycker är intressant att bita i. Vi provar aktivera den med lek; låter den hitta sin mat i trädgården; ger den både stora, goda ben och andra typer av gnagben.

Är aktiveringen med lek av arten springa efter pinnar och bollar, så sluta med det och göm sakerna för hunden att finna istället. Gå en lång promenad i naturen per dag och lär er att kunna lägga "riktiga" spår för er hund. Leta efter en trevlig jägare som kan visa hur man gör för att lära sin hund att spåra eller läs litteratur i ämnet. Er Foxterrier är en grythund som har stort behov av att arbeta och det är för lite av den varan i ert liv nu, som jag tolkar er skrift, vilket skapar stressbeteendet som er hund sysslar med.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min flickvän och jag har just flyttat isär. Vi har kommit överens om att ha "delad vårdnad" om vår hund, såvida han nu kommer kunna förstå att han ska ha två olika hem. Jag har flyttat

ifrån vår bostad och nu ska hunden vänja sig vid mitt hus och att vara ensam hemma. Hur gör jag det så att det blir så bra och skonsamt som möjligt för honom?

Hundar kan mycket väl ha två hem, viktigt är dock att dessa båda hem fungerar relativt lika för hunden vad gäller mat, omvårdnad, aktivitet och regler. Din hund måste få ett par veckor på sig i sitt nya hem innan du kan begära /förvänta dig att din hund i lugn och ro kan finna ro ensam i ditt hem. Viktigt är också att du får ditt hem ombonat kvickt, så att hunden vet var bädden är, var maten är vilka "leksaker" aktivitets saker som finns och att den lär sig det områdets individer och dofter. Lämna kortare stunder i början, för att senare kunna öka på tiden successivt som hunden behöver vara ensam.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har ett "problem" med vår rottweilerhane. Han är tre år gammal och en mycket viktig del av vår familj. Vi har också en sex månader gammal son, som är ett riktigt litet busfrö. Vårt problem är att när vi "tillrättavisar" vår pojke – säger "aj aj" eller liknande (vi använder inte ordet "nej", för det använder vi när vi uppfostrar hunden) – kommer hunden krypande och slickar oss som om det var han som hade fått skäll, även också om hunden har varit i ett helt annat rum. När han kommer klappar vi honom och försöker lugna honom, men han springer oroligt runt på golvet. Vi tycker synd om hunden, och hoppas därför att ni kan ge oss ett gott råd.

Er hund kan ha uppfattat att orden var till honom eftersom de troligen varit det i massor av år och nu så finns det en annan liten som skall lära, men mer troligt är att er hund försöker beveka er, ni låter nog lite arga/upprörda. Ignorera hunden då det gäller sonen och se till att hunden har en ostörd viloplats, får äta i lugn och ro alltid och att han rastas väl. Er hund lär sig nog snart vem ni talar till, tänk även på hur ni tilltalar er son kontra hunden – inte ovanligt att tonläget är detsamma. Ha alltså även koll på er själva hur ni gör och låter.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har två hanhundar på åtta resp. fem månader. Hunden på fem månader har vi hämtat på ett hundhem. Han är en obestämbar blandning av labrador-husky-howavart och alltså redan ganska stor. Vi rastar honom 2-3 gånger per dag, korta turer naturligtvis eftersom han ju fortfarande är valp. Problemet är att han aldrig bajsar på promenaderna. Han kissar en del, men väntar tills vi är hemma och kommer in på gården med att bajsar. Vi har provat att gå ut oftare i samband med måltider och sömn, men det är samma sak varje gång. Det ska sägas att han annars är en ovanligt fin och lugn hund som alltid är på gott humör och älskar att gå ut och gå. Han fungerar utan problem med vår andra hund, som har fattat systemet med promenader = (bl.a.) toalettbesök. Vad kan detta beteende bero på, och hur får vi honom att förstå att det är på promenaderna som han ska bajsar?

Att bajsar är inte bara att tömma bort restprodukter från kroppen det är för hundar också i högsta grad att markera/tala om vem man är, när man var där och så vidare. Detta kan vara ett av skälen till att er hund föredrar att inte markera sig för långt från hemmet, ett annat kan vara att det inte är tillräckligt rofyllt för att hinna med, ta

hundarna en och en ett par gånger om dan och ta det lugnt på promenaden och var lite aktivt roliga och träna saker då också.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en papillon, en hanhund på 1½ år. Så fort han ser bar hud blir han helt vild och kan inte låta bli att slicka. Det är väldigt irriterande. Kan man lära honom att sluta med det? Och varför gör han så?

Ta er hund till veterinär för koll, främst av tonsillerna. Att slicka är bortsatt från att hålla rent även att beveka. Har ni hög röst dämpa den och säg ett enkelt Nej när hunden slickar och belöna den, den sekund den slutar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det gäller min cairntik, hon sätter sig hela tiden och kissar när vi är ute och går. Det är inte bara när hon löper som hon gör så, hon betar sig snart som en hanhund. Det är ganska jobbigt. Vad kan jag göra för att hon ska sluta? Är det ett normalt beteende?

Vissa tikar markerar precis som hanhundar, att urinera är ju delvis att kommunicera med sin omgivning. Inget att göra att man har en "pratglad" hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett problem med min hund. Hon kliver upp kl. 5 varje morgon och jag kan inte få henne att somna om igen. Det skulle vara skönt om hon bara kunde sova lite längre. Vad kan det bero på?

Är hon ung? Är hon gammal? Om hunden är gammal nog att vara rumsren, försök att ignorera henne och ligg kvar, säg inget. Om hon inte är riktigt rumsren, gå ut en snabbsväng med din hund och gå till sängs igen direkt du kommit in, bara ordna till färskt vatten först till henne. Se till att du går ut sista svängen senare på kvällen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en dansk-svensk gårdshund som är en fantastisk hund. Han är nu i tonåren med alla problem som det innebär. Dem kan vi leva med efter de kommer och går allt eftersom vi kommer längre med hans träning. Dock undrar vi varför han bygger "bo" när han ska sova. Han står och trycker ihop filten/täcket och liksom lägger det tillrätta. Det är inget problem utan ganska gulligt, men vi undrar bara varför han gör så?

Han "bäddar" precis som du säger själv, väldigt många hundar går runt, runt i sin sovplats innan de slutgiltigen lägger sig ned och detta är ett arv från då hunden var Varg - frilevande. Att trampa runt i sin sovplats har flera olika funktioner, man sätter sin doft på platsen vilket bland annat ger större trygghet, man "oroar" troligen också loppor/löss/fästingar och andra mindre intressanta "vänner" att ha nära sig, så att de

lämnar sovplatsen. Hundars Etogram är en fullständig beskrivning på hundarnas olika beteende repertoarer, de kan du läsa mer om i en Etologiskt skriven bok om hundars språk och flockliv. Det kan du läsa om i Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Vi har en vorsteh på 4 år, som vid ungefär 1 år började med att morra så fort man klappar henne och gärna lite extra på hennes plats, men fortsätter man att klappa henne så slutar hon. Vi har pratat med lite olika och en del säger att det är hennes sätt att prata, för hon bits inte utan bara låter, tycker inte om att leka med andra tikar, men det gör dem ju inte vid den här åldern ändå. Hanhundar går bra. För ett år sedan skaffade vi en till vorsteh som är som en katt, hur social som helst, också en tik och dem har hur kul som helst. Men vad jag undrar kan vi göra något eller har du något tips? Hon kan också vara väldigt go ibland, men när hon vill. Jag undrar en annan sak när våran lilla 1-åring leker med andra hundar blir hon väldigt avundsjuk och får hon tillfälle vill hon gärna dit och "tufsa" till inte bita utan markera och låta är det ett normalt beteende när man har 2 hundar?

Er äldre tik morrar nog på grund av oro, hon kanske har fostrats hårt. Vorsteh är en vad man kallar "hård hund" och får ofta med sig i rekommendation att den skall "läras". Är det fallet mer er tik ? Så kan det vara ett skäl, om inte gör en veterinärundersökning på henne, hela hunden bör gås igenom. Vad det gäller hennes "storasytstefasoner" mot er yngre tik vid möten, så är det ett naturligt sätt att lära men kan leda till missuppfattning i uppspelhetens hetta, alltid fart när tre hundar möts, liksom. Låt er äldre tik, få egentid utan den yngre flera gånger per vecka och gärna var dag, då ni tränar och har trevligt ihop i skog och mark. Den yngre behöver nämligen också egentid med er och hon behöver få lära sig världen utan den äldres stöd och medverkan jämt och ständigt.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Min taxtik som är två år ska snart löpa. Hon är väldigt tjurig och vill bestämma allt på våra promenader, te x kan hon vrålvägra att gå vidare ifall hon vill gå åt ett annat håll. Ska jag ta någon hänsyn till att jag vet att hon ska löpa och är egensinnig? Tycker du att man kan vara mildare mot en tik som snart ska löpa?

Mild är man alltid i sitt sinnelag mot djur, annars är man inte förmögen att läsa deras svar de ger på vår kommunikation. En löptik med hormonpåverkan behandlas väl men det finns ingen anledning att låta henne bestämma vägvalet, om du gjort ett klokt sådant.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en blandras, schäfer-flatcoat hane 2 år. Jätterar o glad. Men han rullar över till rygg med 4 tassar upp i luften jämt när jag klappar honom. I soffan suckar han ofta, har alltid undrat om dessa suckar antyder tristess? Vill att han ska må bra.

En suck från en hund kan mycket väl vara tristess men även trygghet, förmåga till avslappning och det är bra. Jag utgår från att du rastar och tränar med din hund var dag, så han suckar nog av välmåga, hoppas jag. Att han rullar över på rygg och låter sig bli klappad på magen är oftast ett annat sätt att visa välmåga och trygghet. Är din hund så harmonisk och välmående med social samvaro och härliga promenader är det bara att gratulera till ett bra hundinnehav.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett problem med min lilla pudel, hon morrar och visar tänderna om man råkar röra henne när man sitter i soffan eller bara går fram och vill gosa, men sen som om inget har hänt så blir hon den glada lilla pudeln igen, om man säger något intressant för henne som att gå ut eller så. Det är en mycket jobbig situation som jag inte vet hur jag ska hantera, vore mycket tacksam för hjälp.

Det är tyvärr för lite information jag fått för att kunna vägleda helt men hundar som morrar har inget förtroende för personen i situationen. Har det hänt något för din hund i denna och eller liknande situation? För att kunna hjälpa bättre sök hjälp via min hemsida www.fidos.se/lankar och sök där din närmst boende Hundpsykolog för samtal och därmed mer konkreta tips om Vad som orsakar din hunds oro.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar varför de flesta hundar ska hålla på och rulla sig i äckliga saker t ex hästdynga och döda djur? Har det nån funktion för dem eller gör de bara så för skojskull?

Ledsen men hundar gör inte saker för skoj skull som vi människor uppfattar för skoj skull. Det har en funktion men det är lite olika vilken beroende på typ av ålder på hunden, kön på hunden och vilken typ av dynga vi pratar om för att kunna besvara din fråga helt korrekt. Träna in ett vänligt Nej och använd det eller duscha av hunden efter promenaden. Om du läser Hundars språk och flockliv av Lars Fält så får du mer insikt om hunden som art.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Engelsk springer spaniel som är 3 år. Hon lyssnar på allt jag ber henne om, men hon tycker inte om när man klipper klorna på henne. Jag är den enda som kan klippa klorna på henne. Men frågan är. hur kan man visa en hund att man älskar den? Jag vill att hon ska förstå det som om att jag sa till en person att jag älskar den. Hur ska jag göra då?

Att visa Kärlek till ett djur är att lära sig via Etologisk litteratur hur arten fungerar, att sedan samarbeta med sin hund under sådana former att hunden finner behag och nöje av samvaron och ge den omvårdnad inte bara med kloklippning utan även med mat av god kvalité i rätt mängd. Se till att hunden har ständig tillgång till vatten, lugn och harmoni i hundens hem. Förstå när den behöver lugn och ro och förstå då den kanske inte är helt frisk och då få hjälp av en trevlig veterinär att avhjälpa det som kan orsaka problemet och att skydda sin hund mot alla och allt som kan utgöra fara för sin hund,

det är Kärlek till den. Tänk på att du med en Fotfil av sandpapper (köpes i vanlig mataffär) kan enkelt fila ner klon istället för att behöva klippa om man och hunden nu finner det obehagligt. Hundens bästa kärleksförklaring från oss är alltså insikt om hunden som art och respekt för den.

Hälsningar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en sambo som är väldigt nervös av sig och hon kan inte fatta varför våran hund hela tiden slickar sig på sitt könsorgan och tassarna! Han har börjat att slicka på fötterna nu och har ökat sitt slickande på könsorganet! Hon är lite orolig och om det kan va tecken på något speciellt! Det jag själv undrar är varför han slickar sig på fötterna när det är varmt ute. Min spontana tanke var att det är för att han vill ha salt i sig, kan det stämma?

Kan vara intresse för salt. Katter slickar till exempel gärna på människor som svetts, även så gör hundar ibland. Gör ett veterinärbesök för att få konstaterat att er hund har rätt typ av foder, att allt står rätt till. Att hundar slickar sig är oftast ett bevis på renlighet men överdrivet mycket slickande kan ha bakomliggande orsaker.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en kastrerad Riesen/Dobbermann som rider på andra hundar, och även barn i 2-4 års åldern. När det gäller barn så säger jag åt hunden direkt, men när det gäller andra hundar så låter jag dom ordna upp det själva, om det inte verkar gå helt över styr förstås. Är det rätt, eller ska jag avbryta direkt?

Fråga nummer ett är, är det nyligen inom ett halvår sedan du kastrerade – är det de så har ingreppet inte gjort verkan ännu. Nummer två varför din hund rider har troligen med inre stress att göra. Om du gör rätt eller fel, svårt att säga då jag inte alls vet hur hunden får göra av med sin energi och övrigt i dess vardag.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar ifall man kan ge en hund betyget "mentalt dålig" och "aggressiv" genom att enbart försöka öppna dess mun med våld och försöka ta matskålen av den medan den äter? Såg ett program från en hundgård (dog shelter) i USA där föreståndaren tyckte att det enda som man kunde göra var att avliva hunden, vilket också skedde. Hunden morrade när hon försökte öppna dess mun och den försvarad sin matskål. Föreståndaren trodde att hunden försökte bita henne i magen när den bet i luften. Föreståndaren, en enligt egen utsago erfaren hundkännare, tyckte att familjen gett den 5-åriga hunden ett bra liv och den tackar den genom att bita dottern i fingret. Hur situationen med dottern uppstått framgick ej. Kan man faktiskt på basis av två test bedöma en hund som aggressiv och lämplig för avlivning?

Nej det kan man verkligen inte och det tragikomiska i dessa uttalande är att de flesta av hundarna som betar sig så, att de inte vill öppna munnen /visa tänderna är tvärt emot vad "hundkännande" människor säger, de är nämligen artiga hundar. Relation är ett

samspel som skall fungera för samtliga parter i relationen, vilket inte dessa och många med dem, människor med hund har en tanke på.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga angående min hund. Det hela började i våras när hon fick löptid och det dessutom blev varmare. Hon började gå långsammare och ibland vägrade hon gå. Då läste jag paragrafer för henne lugnt men bestämt. Det hjälpte för stunden men inte i längden. Nu på höstkanten när det blev svalare började hon gå mycket snabbare, men nu i samband med löpet har hon igen börjat gå jättelångsamt. Jag har också märkt att hon blivit lite rädd för bussar och lastbilar, något hon inte var förut. Jag är den enda som går ut med henne, så jag skulle veta ifall hon blivit direkt skrämdd av en buss/lastbil, men det har inte hänt. En del tikar kanske reagerar på detta sätt när de börjar löpa, alltså blir känsliga för saker de inte varit känsliga för förut? Det skall tilläggas att jag i vintras brukade gå på entimmes promenader i stan och genom tre parker, där vi brukade öva, leta godis etc, vilket hon gillade. Vad skall jag göra för att hon skall gå snabbare?

Din tiks beteende har helt troligt med löpet att göra, som kan förändra vilken tik som helst. Viktigt att du inte uppmärksammar hennes rädslor genom att kommentera dem, är det inte farligt det hon reagera på, visa inte att du ser det då. Gör en undersökning av henne hos veterinären så att hon inte har väldiga besvär av sitt löp, hon skulle kunna ha en pyometra (livmoderinfektion) som ligger och ”pyr” även om det är ovanligt och vanligare är att en sådan slår till ordentligt med akut behov av veterinär, men ändå kolla upp henne. Om allt är okey se till att hon får mer av den promenad du vill ge henne, minska något på hennes mat och se till att hon inte har leksaker som hon behandlar som valpar, ta bort dem ett par dagar/veckor. Dessa åtgärder gör henne snabbare tillbaks som din tik, igen. Vilket än dock kommer då löphormonerna klingar av.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en blandrashund, världens finaste för övrigt, pudel,bichon frisse, spets och fjärilshund! Alla beundrar henne, men vårt problem, eller jag vet inte om det är normalt: Hon har ett skinn som hon tror är en hundkarl, så efter varje middag som hon äter går hon an och juckar med skinnet, så min fråga är om vi ska ta bort skinnet eller som sagt är det normalt? Stundtals har hon leksaker som hon har som sina barn och sköter om dom som såna, det slutar alltid att vi till slut ledsnar och gömmer alla leksaker. Är det bra eller?

Er tik verkar vara i sitt löp, vilket är tre månader totalt inklusive sin sken- dräktighet som alla tikar kommer i efter själva löpet. Ta bort skinnet verkar enklast eller strunta i hennes förehavande. Många gånger är vår uppmärksamhet en positiv belöning i sig även om vi kanske säger nej sluta.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Varför tungkysser hundar varandra? Sigge 2 årig dvärgschnauzer kan tungkyssa sin puselkompis på 1,5 år hur länge som helst samma med en 11 veckors yorkshireterrier valp.

Ja inte är det "kyssar" enligt vårt sätt att kyssas, som din hund gör, snarare en vänlighetssignal som blir som den blir för att den andre hunden och sin sida försöker beveka din hund och dennes mun kan öppnas i den signalen. Goda dofter kan vara ett annat skäl som din schnauzer söker i kompisens skägg/mun/munöppning.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har hört att en hund kan bli stressad av att inte få lukta klart på saker när man är ute och går, är det sant? Min hund är ca 1 ½ år och är väldigt intresserad av att lukta länge och väl på saker, ska jag låta honom göra det eller kan jag försöka få bort honom därifrån och gå vidare i min takt?

Om man aldrig får lukta och vara social i hundars värld, så blir man nog stressad men att bli stressad av att man inte får stå och "läsa varje liten notis" i varje doft gör ingen hund stressad. Mer möjligt är det att man som hanhund kan bli stressad av att läsa för mycket och speciellt om "meddelandet" kommer från en tik i löp. Låt din hund dofta, men med måtta.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar vilka följderna kan bli för en hund som lämnats ensam hemma i 8 timmar/dag sedan den var 8 veckor? Nu är den 3 år, och man kan redan se hur dåligt den kommer överens med andra hundar, allt från valpar till tikar och hanhundar (hunden är själv tik). Nu har den börjat kissa i ägarens säng, delvis som en följd av kastrering, men troligtvis delvis som en följd av att vara ensam så mycket. Vad kan ägaren göra för att aktivera och stimulera den mer än att gå ut och gå? Det är en Dandie dinmont terrier och godisletning vill den inte gå med på.

Ja, vad säger man, vad skall folk med djur till. Hunden är i ett starkt hjälplöshetsstadium sedan "barnsben" och för att få ordning och livsglädje i denna hund måste ägaren göra besök hos en kunnig kollega till mig. Skulle jag skriva ner alla små detaljer som man måste tala om och tänka på, så blir jag inte klar till jul. Kollegor till mig finner ni via www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Labrador Retriever som är 5 år. Den bor ute på landet hos mina föräldrar och varje morgon vid ca 06.00 börjar hunden gny så nära sovrummet den får komma. Om man går upp och släpper ut den en stund och sedan går och lägger sig igen så måste man ligga blick stilla, för varje rörelse som hunden hör så börjar den gny igen och den slutar inte förrän man går ut till den. Vi har provat att ignorera under lång tid och den tystnar efter en stund tills hunden hör ett nytt ljud från sovrummet. Då börjar den gny igen tills man tillslut måste gå upp. När man sedan har gått upp och börjat dagen med att laga frukost och så vidare, då går hunden och läggersig och sover. Det verkar som om den är nöjd med att ha fått fart på oss och då går och lägger sig igen. Varför betar sig hunden så och vad kan man göra för att träna bort det?

Precis vad hunden lärt sig, är att den skall väcka er och sedan är dagen igång, för ni reagera precis så, som du skriver och hunden tror ju att det är rätt även om han möts av ert "dåliga" morgonhumör, kanske. Gulligt tycker jag när jag läser det men ja, jag vet inte kul. Man vill ju gärna få sova av sig ibland. Börja med att se till att hunden får mental stimulans och aktivering, lär den en massa nyttiga och kul saker, så att vi vet att den får bränna sin energi. I min bok Aktivera din hund, finner du massor av "matnyttigt". När ni sedan vet med er att hunden både tränat varit på trevliga promenader och dessutom börjar bli duktig på olika träningar, så om den inte slutat "arbeta som väckarklocka" då så gör som du säger, släpp ut den för en kiss sväng låt sedan sovrumms dörren vara öppen så att den kan lägga sig nära er. Prova, ha tålamod och lycka till!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Australian Shepard som har börjat med ett underligt beteende. Han är 5 år. När vi är någonstans så börjar han att gå med nosen nere på marken och nosar hela tiden. Han lyssnar inte och kan mycket väl få för sig att gå iväg. Sånt har han inte gjort tidigare. När vi är hemma så kan han inte låta vår katt vara ifred utan tvättar han hela tiden, och står och passar han när han äter och han börjar väldigt ofta att "rida" på katten. Är han översexuell eller nåt? Vad kan vi göra? Från att ha varit en väldigt lydig och snäll hund som vi tävlar med i Agility så har vi fått en dammsugare och en pipig hund som gillar katten på ett inte alltför trevligt sätt. Tävla går inte för han är helt emot att lyssna till kommandona utan vill bara nosa.

Lite svårt att svara på då jag inte vet hur länge detta varit, jag tror att det i närheten bor tikar som löper. En hanhund känner löpdoft på 2 – 3 kilometer, så om där inom detta område bor tikar så löper de relativt samtidigt. Att din hund inte tidigare reagerat på detta kan ju ha massor av skäl. Sök kollega till mig för en konsultation, då ni kan tala mer om olika små detaljer, sök kollega via www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandras hane som är ca 1 år och 6 månader. Hur länge räknar man att han är unghund? Han har börjat att skälla på främmande människor som ska komma fram och hälsa på honom. Det är jobbigt, för man vill ju inte att folk ska bli rädda för honom. Han har dock aldrig rest agg eller vart aggressiv. Han låter bara väldigt högt. Han är hur go som helst annars. Han skäller ej hemma. Bara när främmande människor skall hälsa på honom. Är det pga att dom stäcker fram handen på fel sätt? Eller vad kan detta bero på? Hoppas att ni kan ge mig några tips om hur jag skall få bort detta beteende. Han har ej gjort så här tidigare.

Din hund läser människornas oro/osäkerhet och eller så har någon främmande människa gjort din hund något, som skrämmt den. När folk skall hälsa så skall din hund vara vid dig, du börjar med att ta folk i handen och språkar en sekund, be dem sätta sig på huk och så säger du till din hund Varsågod och Hälsa. Träna detta och din hund känner av din säkerhet.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en hund på 3 år (dvärgschnauzer) som alltid smiter hemifrån. Vi har inhägnat hela trädgården, men hon hittar eller gräver hela tiden nya kryphål. Varför gör hon det? Jag trodde att tikan som regel höll sig hemma och att det bara var hanhundar som brukade rymma. Trivs hon inte här, eller vad? Vi har ganska många grannar, så det blir en lång runda som vi måste köra/cykla/gå varje gång. Vi börjar faktiskt bli riktigt trötta på det.

Även damer vill ha aktivitet, så det är huvudskälet, ni är inte aktiva med er hund. Kanske inte ens går promenader. Börja med det och som sagt var aktiv med henne, lär henne olika saker och er hund finner närheten till er trevligare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

En Amstaff som under lek med en annan hund bara intresserar sig för snoppen på den andra hunden och att slicka den kan det bero på för hög halt av testosteron? Och vad kan man göra om det inte ger sig, Amstaffen är en korsning av 2 raser och han är 5 månader.

Han är tonåring och intresserad som många tonåringar av det som rör könsskillnader, det är vad det är. Hunden han leker med kan ju ha förhudskatarr kanske, vilket ökar intresset från din hund att dofta. Att dofta är ju samma som för oss då vi Läser.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar över en sak som jag försökt hitta ett klart svar på. Stämmer det att hundar hela tiden försöker utmana sina ägare på ett eller annat sätt? Jag upplever det inte som om min hund försöker utmana mig, men det står så mycket om det på nätet och i vissa böcker. Och varför är det ofta så att det på amerikanska websidor om hundträning uppmanas att man skall vara en stark ledare och att man inte skall vara på samma höjd som hunden (sitta på golvet etc)? Inte står ju en vargflocks ledare på en stor sten hela tiden för att vara "över" den andra? Och är det faktiskt lagligt (ens i USA) att operera bort delar av en hunds stämband för att få bukt på skällande hundar?

Ja, jag är än mer ledsen att all denna smörja över huvudtaget får finnas. Ja, det är lagligt att operera bort stämbanden i USA på hundar som man tycker stör med skällande, till och med är det tillåtet att dra ut klorna på katter, hos veterinär, för att de inte skall klösa inomhus. Visst är "människan" både knasig och elak?

Är man hundägare gäller det verkligen att ifrågasätta allt man trillar över om råd och tips och då tänka på svaren man får, ett bra tag innan man eventuellt accepterar dem, för Hundens skull.

Nej hundar utmanar INTE sin matte husse och har inte någon önskan om att behöva göra så, att vara ledare är ingen lyx. En ledare svarar för att hela flocken är trygg - alltid, får tillräckligt med föda, ser till att flocken föryngras med nya valpar/individer och att dessa växer upp under bästa möjliga förutsättningar. Flockledare blir man genom att andra ger en det uppdraget INTE som det hej vilt grasserar som du mycket riktigt sett, på nätet, i böcker och tyvärr även på SVT, att man skall skaffa det genom Hårda tag. Om du är intresserad av att veta det vi människor faktiskt vet om hunddjur och deras sätt att fungera, så läs:

**Lars Fält bok, "Hundars språk och flockliv",
Anders Hallgrens bok, "Därför gör hunden så",**

**Anders Hallgrens bok, "Hundens gyllene regler",
Turid Rugaas bok, "I samspråk med hunden – lugnande signaler"
Samtliga böcker finner du i nätbokhandeln, bokhandeln och eller på bibliotek
På min hemsida; www.fidos.se finner du mina tre böcker om hund och mina bokhäften,
speciellt då i detta fråge-sammanhang, "Hunden & Ledarskapet"
Med läsning av denna litteratur så får du så "bra på fötterna" att du troligen själv,
hädanefter kan se fel råd som ges och på så sätt kunna skippa dessa.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag köpte en hund för två månader sen en blandras, hon är nu nio månader. Varenda gång jag kopplar henne utanför affären, och kommer ut och ska gå iväg, så hoppar hon och biter mig och jag fattar inte varför hon gör så, och varenda gång vi går ut så ska hon hoppa på alla människor. Jag vet inte hur jag ska få henne och sluta göra så.

**Det är stress och oro över att du kanske inte skulle komma tillbaka. Koppla aldrig din hund utanför en affär, du har ingen aning om vad som kan hända den under tiden, kanske till och med bli stulen. Stulen till ett mycket otrevligt liv. Gå ut med hunden först och var aktiv med den, låt sedan hunden vara hemma då du skall på sådan "shopping" som inte tillåter hundar. Tänk på att din hund levt med andra människor, vilket du inte har en aning om vad de gjort med hunden, så då du finner din hund i liknande stressade situationer, försök förstå att något kan ha hänt.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga angående min 3-åriga golden retriever. Alltid när han ska kissa tar det jättelång tid för honom att bestämma rätt plats att kissa på. Han går fram och till baka fram och tillbaka. Det ser jättekonstigt ut. Där kan jag stå och vänta på honom i ett bra tag. Det ser ut som att han har beslutsångest och är stressad när han inte kan välja plats. Är detta ett normalt beteende bland hundar?

**Ja, inte onormalt i vart fall. Vissa, främst då, hanhundar har lite "beslutsångest" över var doften skall placeras så att den gör bäst nytta. Att kissa är nämligen långt ifrån bara att tömma blåsan, det är i högsta grad meddelande som sätts upp.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi är en familj som har en härlig Coton de tuléar-tik på 1½ år. Vi tycker jättemycket om henne, men hon har ett litet problem. När vi får gäster som hälsar på henne blir hon så glad att hon kissar. Hur kan vi få henne att sluta med det? Om våra gäster inte hälsar på henne de första fem minuterna är det inga problem.

**Hon släpper urin för att beveka, era gäster bör antingen ignorera hunden helt eller sitta på huk och tala med små bokstäver för att göra sig mjukare mot henne.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en blandrashund i 40-kilosklassen. Vi ska åka till Spanien i bil. Vad är bäst för honom – privat hundvakt, hundpensionat eller följa med i bilen?

Privat hundvakt, som hunden gillar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en tibetansk terrier på två år, och som aldrig har varit särskilt intresserad av andra människor. I gengäld är hon intresserad av andra hundar och hon accepterar andra hundägare, men är väldigt reserverad mot folk hon inte känner. Hon har annars alltid varit med på besök och gått på lydnadsträning från hon var fyra månader. Vårt stora problem är att hon inte vill acceptera våra gäster. Hon skäller från att de kommer in genom dörrens tills att de går igen. Vi har försökt att skälla på henne, att ignorera henne samt att aktivera henne med hundgodis, men inget hjälper. Jo, hon kommer snabbare till ro om folk bara ignorerar henne. Men när våra gäster reser sig ur soffan/stolen eller går runt, så skäller hon igen. Hon går bara fram och nosar på dem om hon tror att de inte ser henne. Vi har dock lyckats lura henne ett par gånger genom att våra gäster i samma ögonblick som de kommer in genom dörren säger hennes namn och verkar väldigt glada för att se henne. Då verkar hon tänka, jag känner inte igen deras doft, men de känner mig – då kanske de får vara här. Hon är annars en glad och väldigt aktiv hund som älskar människor som hon har känt sedan hon var liten. Hur gör vi för att hon ska acceptera främmande människor och hur ska vi hantera henne när vi får besök?

Det du själv beskriver, att gästerna är artiga mot er hund, tilltalar henne, ger henne en hundgodis och är positiva men även lite ignorrande. Tibetansk terrier och spaniel är inte speciellt intresserade av att umgås med alla och en var, det är en del i deras rasstandard.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fin taxhanhund som heter Fido. Han är fyra år och älskar bollar. Han drar bara när det är en annan hund i närheten (jag går snabbt men väntar på honom och det är ett bra tips till andra för det njuter hunden av). Frågan är: Han älskar att åka bil och han är ofta med i bilen. Men varje gång vi åker så GNÄLLER han! Han är inte rädd utan vill bli klappad hela tiden. Men det här gnället driver oss alla till VANVETT! Vad kan vi göra? En annan fråga är att han ibland skakar som om han är rädd eller fryser, men han fryser inte och är inte rädd. Så vad kan det då bero på?

Skakningen kan bero på anspänning av rädsla, glädje, temperaturen eller annat. Att han gnäller i bilen hör väl ihop med glädje inför stundande promenad, eller? Se till att ni ignorerar hans ljud i bilen för att få stopp på det. Att älska bollar är inte hälsosamt om jag tolkar ditt ord rätt att han leker springer efter bollar var dag och mycket, byt strategi och göm bollen istället och låt din Tax få arbete med det den är bäst på och som han också som ras uppskattar nämligen spår, läs spårböcker för att lära dig hur man gör.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en labrador på 19 månader. Den blir helt vild när det kommer gäster till oss. Den skakar av förtjusning och så kissar den över hela golvet vilket är enormt stressande för oss samtidigt som gästerna kommer innanför dörren. Vi tycker vi har försökt med många saker för att få den att lugna sig. Men vad är den bästa lösningen för hunden och för oss? Vi har en verkstad där den de senaste gångerna har fått vara. Vi har satt ett galler för dörren så att den kan se ut. Då kommer den alltså inte i kontakt med gästerna. Annars är hon en snäll och fin hund och det skulle vara bra om folk bara kunde komma och gå utan för mycket ståhej. Vad kan vi göra?

Att er hund kissar vid möten är ett sätt att beveka mötande att vara lugna och snälla. Labrador Retriever är en apportör, vilka brukar lugna sig och uppskatta att få bära något vid hälsning, ha alltså något vid ytterdörren som er hund får bära vid besök av folk och be gästerna sitta på huk och hälsa lugnt, så kommer detta problem att upphöra.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Varför vill min hund inte gå ut och gå? Bor i härliga omgivningar nära skog och å, men dessvärre vill hunden inte gå iväg. Hon går max. 100 m från huset, sedan drar hon för att gå hem igen. Jag fick min hund när hon var 4 år för 1½ år sedan, och problemet har dessvärre inte blivit bättre.

Svårt att svara på men hunden har troligen traumatisk upplevelse av att lämna hemmets trygga vrå, sök hjälp för konsultation via www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en fråga som jag inte riktigt vet under vilket ämne den hör hemma. Jag har en yorkshireterrier som blir två år den 4 januari. Hon är min lilla guldklump. Jag väntade i två år för att få henne, men när jag äntligen fick henne var jag bara tillsammans med henne i 2 1/2 månad eftersom jag sedan blev allvarligt sjuk. Då passade mina föräldrar henne, men hon visste otroligt nog vem jag var när jag kom tillbaka efter 11 månader. Hon sov under täcket hos mig med detsamma, och vi var alltid tillsammans. Men så skulle jag iväg på rehabilitering och var tvungen att åka ifrån henne igen. Jag träffar henne varannan helg och ibland kommer hon och är en vecka hos mig. Hon har det bra hos mina föräldrar och trivs fantastiskt bra även hos mig. Men nu kommer frågorna. Hon har börjat sätta baken mot våra ben och gör erotiska rörelser. Hon gör samma sak på sina leksaker, skor, armarna när vi sover. Det är alltså en tik. Den andra frågan är att hon inte tycker om att gå ut med mina föräldrar när det förekommer höga ljud, t.ex. fyrverkerier. Men när hon är med mig är det inga problem. Hur kan det komma sig?

Din hunds ridande, som det kallas hos hundar har med hennes hormoner att göra och är ingen aktiv tanke. Din tik är troligen i närheten eller runt sitt löp när ridandet tar fart. Ignorera henne eller ta bort henne och ge henne något annat att fokusera på, så avtar detta beteende som trots allt är helt naturligt. Att din hund finner höga ljud obehagliga med dina föräldrar hör ihop med att de på något sätt själv finner detta obehagligt och eller tröstar hunden för att de tror att hon gör, vilket troligen inte du gör.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Vi har en sex år gammal Flatcoated Retriever (hanhund) som är vårt allt. Nu har vi fått en bebis och det orsakar lite problem. När hon gråter, "gråter" han också. Dessvärre har han också morrat åt henne ett par gånger. Mest när han inte har kunnat se henne, till exempel när hon ligger i sin vagga. Vad gör vi?

Se till att er hund fortfarande får sin stimulans med träning/jobbb och långa sköna promenader, var dag. Skydda inte barnet mot hunden, låt hunden vara med och nära och låt honom sjunga det är flocksammanbindande.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en vizsla jakthund. När den sitter vill den ha bägge tassarna upp mot en. Skäller vi på den eller knuffar ner tassarna så slickar den. Hunden är ett år. Vad kan vi göra?

Er hund är vänlig, social – varför skall man stöta bort detta? Speciellt viktigt med en arbetande jakthund är att få god närhet med den. Även ni bör jobba med mentalträning för att låta er hund få växa och kunna bli trött på rätt sätt, läs Marie Hansson bok, den heter Min bästa vän. Köpes via www.jycket-tryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett problem med min 5-åriga blandrashanne som jag börjar oroa mig för mer och mer. Vid 2 tillfällen när han varit ute på promenad (då jag själv inte varit med) har det hänt att han blivit skrämmd eller arg på annan hund och i och med hoppande och skällande efter annan hund (han har varit i koppel båda gångerna) bitit den person som gått bredvid (i båda fallen en annan hundägare). Han visar ingen aggressivitet efteråt utan det händer av misstag som det verkar men jag vill absolut få bukt med problemet. Han är också känslig för när okända/nya personer tar tag i hans halsband och försöker då ibland vända sig om och "hugga". Mot mig och familjen är han snäll och kelig. Vad kan jag göra?

Som nummer ett så har obehöriga (människor utanför hundens flock) ingen som helst rätt att ta tag i hunden, då har hunden all rätt att försvara sig. Att han "bitit" hundvakt vid promenad och då vid möte med annan hund handlar dels om frustration. Den hund din hund möter har ett språk med din hund, detta språk "lägger sig hundvakten i" utan att ha god kunskap nog om hur man hanterar "otrevligheter" hundar emellan. Därför blir personen "biten", just för att din hund håller på att blåsa upp sig/ försvara sig/ prata med den andre hunden och rör man då en hund så reagerar den på vad den höll på med. Det vill säga att din hund "talar med" den andre hunden. Var med din hund själv på promenader, så att det blir rätt och läs Lars Fälts bok "Hundars språk och flockliv och även Anders Hallgrens bok, "Därför gör hunden så" för mer kunskap.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en golden-tik som är lite över två år. Har även tidigare haft en golden som tyvärr gick bort för drygt ett år sedan. Min nuvarande tik sörjde länge, hon gick undan o ville mest vara

för sig själv under sängen. Det tog tills i somras innan hon var sig själv igen. Detta i samband med att jag fick en liten taxvalp som "dagbarn" ett par dagar i veckan. Nu ska vi dock inte ha taxen så ofta, hennes matte har fått friår från sitt jobb. Min fråga är - ska jag skaffa en golden till nu eller ska jag vänta tills den jag har nu har blivit lite äldre? (Jag arbetar hemma o har tid o intresse för en hund till.) Borde jag ge min nuvarande hund ett år till som enmanshund där hon får all uppmärksamhet? Hon går redan nu undan o ger platsen närmast mig till den lilla taxen o jag vill gärna att hon ska ta för sig lite mer. Vad tror ni?

Det låter inte trevligt med din unga hund som går undan. Ge henne mycket av din tid, gå sköna skogspromenader och var aktiv på ett för hunden kul sätt. Du vet väl att Golden retriever är apportörer och oftast väldigt glada för det jobbet och helst i samband med vatten. Läs om denna arbetsuppgift via apportböcker så att du lär hur det är tänkt, sedan kan du ju "skippa" alla regelrätta krav och bara mer ha det som en trevlig syssla. Se också till att din hund får lugn och ro efter mat och promenader, ro att kunna sova och ta igen sig och på så vis återhämta sig och låta inlärningar ta plats. Fortsätter din hund att vara så undvikande gör en hälsoundersökning, så att du vet att allt står rätt till. Hussar och mattar har en tendens att tro att allt är bra om hunden äter, sköter om sina "toalettbehov" och viftar på svansen, det är inte så. Hundar kan ha både ont och åkommer fast att de verkar ok. Var nära, lugn och aktiverande med din hund och som du förstår av mitt svar vänta med att skaffa en ny. En ny hund /en valp tar alltid mer plats och uppmärksamhet, bättre att skaffa hundkompisar som du träffar ett par gånger i veckan på olika trevliga promenader, ni kan gå ihop.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag skulle vilja fråga om varför min lilla hund som är 1,5 år inte kan acceptera Husse. Han skäller på honom hela tiden och ibland gör han utfall. Vi har haft honom sen i September förra året. Vi hämtade honom på Lördagen. Det gick bra hela helgen Men när husse kom hem på Måndag kvällen så sprang hundarna och mötte husse och även han var med. Men sen skällde dom andra hundarna och en hund hoppade och studsade på husse så han sa ifrån och sen dess har han haft problem med husse. Sen dess har hunden inte accepterat husse utan bara skäller på honom så fort han rör sig eller pratar. Vad ska jag göra med honom.

Din lilla hund har bott hos andra, som jag förstår det. Hos dessa andra och eller på kenneln, så har något skett med en man som påminner om din man, vilket skrämte din hund så att han nu ger din make skulden. Viktigt är att ge trygghet och det gör man bland annat genom att man som människa i flokken har reda på regler och ordning. När husse eller någon annan kommer in, se till att hundarna sitter ner och att besökaren/husse kan få en chans att komma in och ta av ytterkläderna innan hundarna skall hälsas på. Hälsning på hundar bör ske så att man hälsar på en hund i taget, husse kan sitta på huk och erbjuda en godsak och samtidigt då säga Hej och klappa lite. Den hund som inte vill slipper, men skall heller inte stå i närheten och exempelvis skälla, ta bort den då. Husse bör få förstå också att hunden som är orolig för honom och hans stämman, kan behöva bli helt ignorerad så att den på så vis kan våga kicka på, dofta av husse utan att husse verkar låtsas om honom. När denna bit verkar fungera, så tycker jag att husse skall bli den roliga i familjen, så till vida att han går ut med hundarna och kanske gömmer en handske, bollen, godisbitar. Med detta lugnare och ibland helt ignorerande beteende, så blir det nog mer lugn i flokken. Men som sagt efter som det

verkar vara mer du som är med hundarna mest så vilar det på dig, att se till att hundarna har ro att kunna lyssna och koppla av.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 2 årig hanhund som nästan är manisk i allt han gör. Med manisk menar jag att han blir exalterad och börjar skaka. Han har svårt att koncentrera sig och är enbart "flummig" hela tiden. Han är ganska lydig och försöker men det känns som om han inte riktigt har tid med allt som jag vill att han ska göra t.ex sitt,ligg osv. Han sitter också och ylar på gården i bland för där vi bor finns det många tikar. Jag har hört att det kan hjälpa om man kastrerar hunden. Då undrar jag om detta är ett bra alternativ till en hund som jag har? Tror ni att han kan bli mindre stressad när vi ska göra saker och kanske bli mer intresserad av husse och matte? Hunden används också lite i jakt och vi undrar om kastrering påverkar det på något vis. Kan han tappa lusten att jaga?

Kastration är inte någon evighetslösning, vilket tyvärr sprids nuförtiden, eftersom det numera är tillåtet att kastrera hundar utan medicinska skäl. Kastrerade hundar blir mer intresserad av mat och blir mer loja generellt, vilket inte gagnar en jakthund eller någon hund, för den delen, så var restriktiv med att lyssna på all "goda råd", för hundens skull.

Ylandet kan bero på just det du säger att det bor mycket tjejer omkring och tikar löper samtidigt när de bor/lever inom samma "revirområde", vilket är ett större område än bara det med den primära flocken. Om det vore så, så skulle ju ylandet ske mest under två perioder av året, vilket jag inte tror. Jag tror att ylandet är ett samtal mellan er hund och eventuell löptik och eller annan hund. Ta in hunden, då den sitter och ylar, så är den biten löst. Att din hund verkar flummig, som du säger får mig att se en hund som antingen är lite för lite aktiverad med sin flock och eller en hund som aktiveras för statiskt. Att bara lära sig att sitta, ligga och liknande lydnesskommando kan ju "trötta" vem som helst. Se till att hunden får daglig aktivering på lång promenad, att hunden får träffa hundkompisar flera gånger per vecka. Jobba med roliga övningar så som spår och uppletande av olika gömda föremål och se till att hunden har en god och lugn närhet till flocken. Läs gärna min bok, "Aktivera din hund" för råd och fantasihjälp kring aktiveringen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en underbar tillgiven st, berhards tik som nu är 3år vi har ett problem som vi ser allvarligt på, och det är när hon får mat, inga problem att ge henne men det går inte att ta tillbaka eller närma sig henne, kan ej heller ställa ner en vatten skål medan hon äter, då hon morrar även huggar eller gläffsar. Har haft detta beteende redan som liten valp ca 3månaders ålder, vi är ju rädda att någon besökare skall råka illa ut, finns det något vi kan göra, har ni förslag ?? Bortsett från detta kan man inte ha en snällare hund, vi har aldrig provocerat henne med mat eller tagit ifrån henne får oftast mat på regelbundna tider 2ggr om dagen, köpte henne då hon var lev klar vid 8veckors ålder och hon är renrasig om detta kan vara till er hjälp.

I princip alla hundar respekterar varandras "ägodelar" och det är de man har i munnen, mat, ben, leksaker och så. Att ni inte tränat från valpaldern med byteshandel

och idag kanske är lite väl nära inpå då er hund äter, gör att hon är misstänksam och blir störd. Se till att hennes vatten byts innan maten serveras, byt eventuellt till en lugnare vrå för henne att äta på. Och Bekanta? De har ingen rätt att störa er hund då hon äter.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga ang min hund som alltid vill stå på mig när jag sitter eller ligger ner. Är detta ett sätt för honom att försöka dominera mig? Är det något som jag måste avvänja honom vid? Jag tycker inte själv att det är en jobbig situation, men jag vill inte få honom att tro att han är en ledare över mig.

Nä din hund försöker inte dominera dig, snarare "älska ihjäl" dig eller vilja få dig att stå/gå mer ☺

Ingen hund försöker dominera någon människa, glöm det snacket.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår hund, en tik på två år, kissar på golvet när det kommer gäster som vill prata med henne, eller om vi höjer rösten till henne. Det verkar som hon är nervöst lagd. Vad kan man göra åt det?

Er hund är inte nervös utan mycket signalkänslig och hon signalerar underkastelse med sin urinskvätt. En vuxen hund skulle ignorera henne och eller lagt eller satt sig ned och tittat förbi henne för att signalera att denne inte är farlig. På samma sätt måste vi göra för att hon skall förstå. Höga röster förstår inte hundar ett dugg utav mer än att vi är irriterade, de vet inte på vad och irritation för en hund säger att man skall splittra på flocken annars kan värre saker ske. Så snälla tala till henne med små bokstäver och be gästerna att antingen ignorera henne eller att de sätter sig ner hos henne, när de hälsar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår snart åtta månader gamla tax skäller enormt mycket. Vi vet att taxar brukar göra det, men det är irriterande att vi inte kan låta honom vara ensam i trädgården, för om vi låter honom vara det står han bara och skäller konstant. Finns det något vi kan göra för att vänja honom av med det?

Er Tax vill inte vara i trädgården själv, för där är inget kul att företa sig och när den skäller så kommer ju ni ut och "skäller" också, eller ? Ni får gå promenader med er hund och vara i trädgården med den, var aktiv där och träna in olika nya saker, som exempelvis leta efter olika saker och eller godisbitar ni gömt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad beror det på att vår hund Fido på sex månader slickar så mycket på oss? Det är fjärde hemmet för honom, och hos oss ska han stanna för alltid.

Hundar som slickar gör antingen det för att det doftar/smakar gott om något och eller för att beveka, visa att jag är liten och snäll. Alltså en typ av artighet.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund av rasen am. cocker på snart 3 år morrar vid vissa tillfällen t.ex. när jag eller någon annan ska lyfta i -och ur bilen eller när någon vill att han ska gå ner från soffan. Är detta ett tecken på dåligt ledarskap från min sida Vad ska vi göra?

Dåligt ledarskap eller bristande tillit från hunden är, ibland, samma sak. Att han inte vill ner från soffan kan nog bero på att han inte vill lämna sin plats, som troligen är både trevlig och bekväm, det löser man med att locka med något kul på golvet, så slipper man vara otrevlig. Morret i bilen kan ha samma orsak men kan även bero på att det kanske gör eller har gjort ont vid något tillfälle. Gör en hälsoundersökning hos din veterinär, så att ni kan eliminera tanken om eventuell smärta och därefter lära honom att hoppa ut och in, på kommando, själv ur bilen. Vissa "vuxna" hanhundar kan tyckas tycka att det är förnärmande med för mycket närhet, vilket är en naturlig del av artighet hos vuxna hundar, att inte "pressa" sig in i den andre individens zon, när den markerar att den inte vill. Hundars sätta att "tala" är så finstämt att vi oftast förbiser de första tio meningarna och därför först hör den elfte, morret.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en liten blandraspojke (Cocker Sp+ Jack Russel) på 1 år . Han är hur mysig som helst när han är själv med oss, men så fort det kommer någon annan fram till honom så börjar han skälla. Nu har det gått så långt att han skäller på barn också, trots att de inte går fram till honom. Vad ska vi göra? Han är kastrerad och vi trodde att revirtänkandet skulle lugna sig i och med det, vilket det till viss del har gjort. Kvarstår gör dock skällandet på andra människor. (är jätte duktig med andra hundar). Till saken hör att vi snart ska ha barn och hans skällande och naffsande mot andra oroar oss.

Er hund är säkert glad och intresserad av att få kontakt, medans barnen och vuxna kanske blir lite rädda eftersom han skäller. Det bästa är att socialisera honom med halvstora barn till att börja med, gå på promenad ihop, låt barnen få leka med er hund, som skall vara lös och gå hem till er tillsammans för lite stillsammare umgänge. Träna detta gärna ofta och lär er hund att sitta när ni träffar folk ute som vill hälsa. Att en hund skäller betyder inte att man är arg men kan lätt bli det om vi människor tolkar in det så och håller hunden borta från kontakten.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min beardiecollietik slickar vansinnigt mycket på alla människor även oss när hon ska hälsa. många tycker inte om när hon slickar så mycket. Vad gör man för att hon inte ska slicka så otroligt mycket, är det något som fattas för henne

Hon har kanske tonsillit eller så är hon överdrivet vänlig. Ta ett veterinärbesök, om allt är okey ignorera henne när hon börjar slicka, så lär detta beteende minska.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett stort problem som jag behöver hjälp med. Det är så att jag har tre pudlar: en hane som är 9år och har cushings, en hane som är 4 och en tik som är 5 månader. Problemet är att hanen som är 4 tuggar av pälsen på de andra två. Han sitter & plockar och rycker och det är ett stort problem då den yngre hunden ska ställas ut och behöver pälsen. Av vilken anledning gör han så här och hur kan jag få honom att sluta. Det fungerar bara kortvarigt att tillrättavisa honom och i regel plockar han då vi inte ser.

Jag vill att du söker kollega till mig för konsultation på plats, för bästa råd och hjälp.

**Sök på www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund har börjat skaka ibland. Vad kan det bero på?

Jag kan inte besvara en fråga som inte innehåller några fler informationsbitar än att den börjat skaka. Börja med en veterinärundersökning för att se att allt står rätt till. Fundera över om hon kan frysa och eller vara rädd för något.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandras tik på 8 månader. Ända sen jag köpte henne vid 8 veckor så har hon varit rädd för män, hon skäller och vågar inte gå fram till dom. Nu har jag fått bort det beteende men nu har hon istället börja vakta mej när jag är ute och går med henne alla hundar och människor som jag går förbi som vi inte hälsar på skäller hon och morrar åt. Jag undrar nu varför hon gör så och hur jag får bort det beteendet.

Din hund är osäker, dels på män. Antigen för att hon aldrig träffat män eller för att män varit skrämmande och eller elaka/dumma vid henne. Dels för att din hund verkar osocialiserad. Att hon nu verkar orolig för människor och hundar ni passerar, och inte hälsar på, talar samma språk, du har en osäker hund som kanske farit illa. Se till att socialisera in din hund, gå en kurs, bli bekant med äldre lugna hundar. Dessa kan du gå på promenad ihop med ett par tre gånger i veckan. På så sätt lär din hund av de lugna hundarna och kan säkert ta möten bättre efter ett par månaders härliga promenader, i sådant sällskap. Prata inte med henne när hon visar oro och det inte är befogat, stanna, vänta på att hon tittar på dig – beröm det och gå sedan vidare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Varför tar våran hund ibland sin mat i munnen och flyttar den till mattan vid köksbordet när hon äter? För det mesta äter hon ur skålen men tar även gärna med sig ett par bitar till mattan.

Det är ett gammalt nedärvt beteende från vargen, man tar ofta en bit av bytet och lägger sig med det en bit bort för att få matro. Än om det kan verka lustigt med bara en foderkula eller så, så är det ett "programmerat" beteende. Vissa hundar tar sina ben, de får att tugga på, och gräver ner dem, antigen faktiskt i trädgården eller i ett hörn i rummet. När detta sker inomhus kan man se hunden liksom "puffa över jord" med sin nosrörelse även om hela rörelsen bara sker i luften. Som höns som pickar efter mat, än om de står instängda i en trådbur.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Hur ska jag göra för att min hund inte ska morra på mig när hon äter då man närmare sig eller morrar på en om hon tuggar på ett ben och jag bara vill klappa henne? Jag har försökt att säga nej och ta benet men hon blir inte bättre.

Nä det är klart att din hund inte blir bättre, av att du inte lyssnar på henne. En hund som morrar säger på ren svenska; Jag litar inte på dig just nu/jag vill inte att du kommer hit/jag vill äta ifred.

Låt din hund vara ifred när den morrar, gå undan sätt dig längre bort med ryggen mot hunden, så skall du se att hunden strax kommer till dig. Och då kan ni ju kela, leka eller vad du hade tänkt dig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

När vi har rest utomland och lämnat vår hund hos bekanta. Då när vi kommer hem så blir han såklart överlycklig! Men den första dagen så vill han rida på mej(matte) hela tiden. Inte på husse. Varför gör han så? Är det för att visa dominans?

ER hund är INTE dominerande, det är ingen hund – gammal sköna. Kan vara mattes doft/parfym eller ett överslag av glädje om det är en småväxt ras. De tenderar att koppla all glädje stress till denna aktivitet. Fös bort honom utan större notis och otrevlighet.

Charlotte Swanstein

Hundpsykolog

Jag undrar om Du kunde ge något bra exempel på engelskspråkiga hundböcker angående hundens beteende? Någon av Anders Hallgrens böcker har översatts till engelska, men jag undrar närmast över Barry Eaton; är han en bra hundpsykolog? Jag är mycket skeptisk till många "hundpsykologer" för jag har läst saker i böcker/på internet/i tidningar som jag inte håller med om, trots att personen i fråga anser sig själv vara expert och ha erfarenhet av hundar.

P.S. Är inte nosgrimma något man borde använda bara i nödfall? En man i hundparken påstår att hans hund inte har illa av den, men jag tycker inte att hunden verkar glad...

Nosgrimma är till för "latmaskar", det vill säga folk som hellre löser symptomet än problemet. Hundar drar mindre i kopplet med nosgrimma. De gånger jag kan tänka mig nosgrimma, är när man cyklar med en väldigt stark hund. Och eller om det är så att man under sitt hundinnehav drabbats av sjukdom, som gör att man inte orkar hålla

sin hund. Och med nosgrimmans hjälp får hunden ändock sina långa härliga promenader – men tyvärr är det sällan av det skälet den används. Barry Eaton är okey än om jag inte till fullo kan ge garantier. Har bara läst lite som han skrivit. Vill du läsa, titta på www.canis.se, de flesta böcker de säljer är okey.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Mina föräldrar har en hund (border collie), hon är snart 4 år och är otroligt lugn och intelligent. Nu är det så att hon är otroligt kaxig och springer skällande (attack liknande) fram mot andra hundar, men väl framme så vänder hon och går, när hon är i trädgården så kommer det mycket barn och leker med henne och det går väldigt bra men vissa barn gillar hon inte och då kan hon markera med att nafsas till och då blir barnen rädda. Nu undrar jag om det finns någon träning som man kan göra med henne eller ska man ta henne till psykolog?

En Border Collie blir ofta nafsig när det blir för mycket eller för lite, därför tycker jag att du skall söka upp en kollega till mig som kan se på din hunds uppförande. Du finner utbildade hundpsykologer via vår branschorganisation via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en liten Petit basset griffon vendeen på 11 veckor som har börjat ridit på oss. Är det tecken på dominans? Hur skall man gå tillväga på bästa sätt att få bort detta beteende på han? När ska hunden börja med koppel? Ska man uppfostra den att gå utan?

Detta beteende har inget med dominans att göra. Ta bort honom från er, res er upp och gå iväg när han försöker rida på er och belöna närhet som inte har de inslagen. Hundar skall helst vänjas redan från början vid att både gå med koppel och kunna vara följsam utan koppel. Läs mer om detta genom litteratur om lösträning.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en härlig hund på ca två år och han har fått en ovana att rulla sig i andra hundars avföring och älskar att slicka deras kiss från gräset. Varför gör han så och hur kan jag få honom att sluta?

Du skall hindra din hanhund från att slicka på urinfläckar som kommer från tikar och troligen från löpande sådana. Det kommer att öka hans Kärlek/testosteronhalt och han kommer att få det besvärligt med sig själv när tikarna löper och i värsta fall så kan hans intresse för att mota bort andra hanhundar öka, risk för slagsmål alltså. Att hundar rullar sig i för oss otäcka saker finns det flera teorier om men ingen vi till hundra procent kan ansvara för, bästa sättet att hindra rullning är att ha kontroll på hundens förehavande och ett lydords ord som fungerar för att stoppa honom eller kalla in honom.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en hanhund som jag älskar över allt, han är lydig, bara med mig tyvärr, han är svartsjuk om man håller på med andra djur, markerar tar bort mina andra hundar, jag har inte problem, men dom andra i familjen har problem, med detta och nu ska vi ha barn i feb, dom flesta tycker att detta är bland den bästa hund dom sett, tyvärr lyssnar han inte riktigt på andra, jag undrar vad ska jag göra. Behöver råd om jag ska avliva eller placera om honom, jag vill hans bästa, hjälp mig och min älskade hanne.

De i familjen som har problem med din hund kanske skulle börja aktivera honom, så att någon alltid tränar något kul som hjärngymping, en annan tar med honom varje kväll på en extra mysig promenad. Det gäller att vara aktiv med sin hund för att den skall ty sig till oss. Ett litet p.s. hundar är inte svartsjuka, det ser bara så ut, för exempel så tror många att hunden är svartsjuk när den tränger sig in mellan mor och far som kramas. Det hunden gör är att den försöker avvärja ett slagsmål, som den uppfattar är på väg. För att öka er kunskap läs gärna Lars Fälts bok Hundens språk och flockliv och eller Anders Hallgrens bok Hundarnas gyllene regler.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en jättegosig Chihuahua-gosse på ett år. Jag undrar vad det beror på att han bara tyr sig till sin husse. Han bör väl känna på sig att jag älskar honom som mitt eget barn, men han följer bara husse som en skugga. När husse inte är hemma, gnyr och ylar han hela tiden och är fruktansvärt ledsen. När husse kommer hem, blir han så lycklig att han kissar av glädje, viftar på svansen och hoppar på honom, slickar honom och visar på alla sätt sin tillgivenhet. Så gör han aldrig när jag kommer. Jag tycker att det hade varit så ljuvligt om han kunde visa samma tillgivenhet mot mej, och inte bara när jag bjuder på mat eller han känner för tillfället för att leka en stund. Kan det bero på att jag går hemma med honom 24 timmar om dygnet (jag är sjukpensionär), och att han tar mig ""för given""?

Jag förstår att det kan kännas orättvis, när du är där hela tiden och så får husse all kärlek, som du uppfattar det. Jag tror nog att din hund visar lika mycket mot dig men du är kanske stillsammare mot honom än husse är och då svarar hunden på att möta dig lugnt och husse lite ivrigt. Att han fortfarande kissar när husse kommer tycker jag låter som om han försöker beveka husse, din man har kanske en grov stämma och är bestämd. Är fallet så är det en av orskerna till att hunden "klänger" på honom. Du kan vara lite mer aktiv med din hund, genom att lära honom roliga trix som till exempel rulla runt, hämta tidningen, lägga husses strumpor i tvätten också vidare.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en vallhund kan inte raserna. Han är nu 7 mån och har bott i ett annat hem där dom slog honom aldrig gick ut med honom själva, min dotter 11 år gick direkt hem till Fido som min hund heter så han fick gå ut. När dom inte orkade med honom mer tog jag honom till oss, han kände min flicka så väl och älskar verkligen henne, han är så och go vi älskar honom alla. Vi är 6 varav en som då är 11 resten vuxna i vår familj. Problemet är att när min dotters kompisar kommer så är han först så snäll och leker med dom jag kollar in så jag har sett hur han betar sej. Dom kan sätta sej ner i soffan, poff så skriker han till då bits han bara så där han liksom verkar rädd på nåt sätt, han är så lugn och fin nu mot vad han var innan då han var på alla och bits nu bara utan vidare så hoppar han på. Vi älskar honom verkligen men jag måste

få hjälp för det blir snart nån som blir arg, barn eller vuxna ute kan inte klappa honom det får dom ta för han tycker inte om det.

**Det är fruktansvärt smärtsamt att se en hund som har lidit så som er har gjort, att minnet och rädslan är så färsk att han även biter folk som bara vill hans bästa. Detta är ett av våra (hundpsykologernas) hjärtesorger när vi jobbar med misshandlade hundar, men oftast så inom väldigt kort tid lär vi hundägaren att förstå hur hunden fungerar och kan se vad som skrämmer så att de nya ägarna vet och därmed kan hjälpa sin vän ur sin rädsla och få bli en hel individ igen. Jag kan inte hjälpa dig här på nätet, det krävs mycket samtal och troligen kontakt med din hund för att se hur och vad han reagerar på. Ta kontakt med min branschorganisation för att nå din närmsta hundpsykolog, jag lovar dig att du får bästa hjälpen. Du finner Sveriges alla utbildade hundpsykologer under www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min schäfer hane började när han var 4 månader och jagade sin svans och skällde samtidigt jag säger till att han ska sluta upp med det han har blivit lite bättre. Han gör lika dant om det kommer folk han tycker om då börjar han runt och skäller.

**Ett ganska klassiskt Schäfer stress beteende, berättar du om här. Du måste träna din hund i hälsaträning, det vill säga när du får besök, träffar människor så måste du ha din hund så nära dig att du helt enkelt kan stoppa beteendet rent fysiskt. Håll fast hunden och vänta tills du får ögonkontakt, då kan du be honom om att ligga, sitta eller något annat, se till att folk inte hälsar på honom, uppmärksammar honom förrän han sitter stilla. Han behöver mer mentalt huvudbry för att göra av med den energi han nu lägger på sin svans. Du finner mycket läsvärt och nyttigt i böckerna Aktivare din hund, skriven av mig och Marie Hanssons bok Min bästa vän, från www.jycke-tryck.se
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är 2 år och förra året var hon jättekonstig hon var stygg, morrade och högg många av mina systems kompisar men inte mina. Hon tycker bäst om mig och mamma men när vi var till veterinären så sa dom att hon inte hade något vanligt jämthunds beteende. Men de här året har hon varit mycket snällare mot alla hon kommer jämt fram och hälsar på alla och har inte bitigt någon. Vad kan de ha varit? Jag undrar eftersom de är min hund och jag vill inte ta bort henne.

**Det är svårt för mig att avgöra varför din hund varit rädd och osäker på vissa människor, jag har fått veta för lite. Kanske någon varit retsam, dum mot din hund, kanske har hon varit precis i löpperioden, hundar kan vara lite lättretliga då. Det viktiga är att din hund känner harmoni med dig och era vänner på besök, tänk på att folk som kommer hem till er även kommer hem till er hund och dom måste hälsa lika artigt och lugnt på henne som på er andra i familjen.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en liten fråga som jag hoppas ni kan hjälpa mig med. Jag har en Rottweiler hane på snart 2 år som är jätte fin på alla sätt med det är så att när man kelar med honom så ""morrar"" han särskilt vid kramar det är inte ett aggressivt morr men jag undrar varför han gör så, han verkar inte heller ha något emot att kela har nämligen hört att speciellt rottweilers har detta morrhande för sig när man tex kelar med dom? Undrande matte.

Din rottweiler pratar, precis som de flesta av denna ras gör och detta talade låter som ett morr, nästan. Det kan också vara så att han känner sig lite påflugan av dig när du kramar honom, jag tycker att du skall sluta att krama honom och istället bara säga ett mjukt mysigt ord när era blickar möts. Det är trots allt så att hundar kramas inte och vissa av dem har svårt att lära sig att vi menar väl när vi gör det.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en mellanschnauzer på lite över 3 år. Han är väldigt snäll och sällskaplig inom familjen och mot de han känner. Egentligen har jag två problem. Det ena är att han skäller på det mesta, men framför allt andra hundar. Speciellt i bilen eller när han är inomhus. Det räcker att någon går förbi utanför på gatan. Dessutom hoppar han på alla som kommer på besök och vill gärna bita tag i dom. Han siktar oftast på handlederna. Han har inte bitit någon ännu men jag är orolig att det kommer att ske. Jag har fått förklarat för mig att det är hans sätt att vakta oss och hemmet, vilket i och för sig är bra, men kanske inte rätt sätt. Jag har försökt med allt för att lösa dessa problem men inget tycks hjälpa. Hoppas att ni har någon bra lösning.

Det är inte roligt för er att ha en hund som är så påstridig i sitt beteende, han mår inte riktigt bra, tror jag. Mellanschnauzer är oftast en relativt balanserad hund. Han behöver mer att göra, längre promenader och en kärleksfull men konsekvens inläring av vad som är ok och vad som inte är ok att göra. Sök hjälp via www.immi.nu Hundpsykologernas branschorganisation för att få en hundpsykolog i ert närområde som kan se på er hunds beteende, så att ni får rätt råd. Det går alldeles säkert att lösa med lite vilja och gott om tid.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min mamma har en border collie som biter sönder allt som han kan bita sönder. Det hjälper inte och säga fy och ha en stadig ögonkontakt med honom för någon dag senare så gör han det igen obs det hjälper inte att ge honom ett ben. Han är ca 1 år

Border Collie är en ytterst krävande hund att leva med, de behöver ständigt nya svåra mentala uppgifter att lära för att hålla sig i god mental balans. Jag rekommenderar varmt att ni tar kontakt med IMMI hundpsykologernas branschorganisation för att nå er närmsta hundpsykolog, www.immi.nu

En hundpsykolog kan lära er hur man lär er Border Collie hjärngymping och spår till exempel, två inlärnings och arbetsätt som kräver mycket energi och lugnar er hund. Alternativt kan ni läsa Aktivera din hund, som jag skrivit. Där beskriver jag mycket av hur man kan tänka för att göra vardagen arbetsam för hunden, så att den blir mer harmonisk. Bitande från vallhundar beror oftast på stress, stress av för mycket att göra, stress av att ha för lite att göra, stress av att utföra stressiga sysslor med flera orsaker.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en schäfer hane på 1,5 år som är väldigt skällig och osäker på sig själv. Han skäller på folk som han inte känner och åt andras hundar som vi möter. Jag undrar hur man kan träna bort det? Det är inte annars många som vill hälsa på skällande schäfer, så det är svårt att få hjälp med att träna med människor. Kommer han att sluta någon gång med detta. Han är kastrerad.

Mycket riktigt som du beskriver så bottnar nog din Schäferhunds felaktiga beteende i osäkerhet och för lite social kontakt. Jag tycker du skall be de människor du känner och kanske några grannar om hjälp med socialiseringen av din hund, till exempel kan de följa med dig på promenader någon gång i veckan, välj mysiga promenader och sätt er en stund och låt din hund försöka relaxa, när han skäller på människor är det viktigt att du inte stödjer honom i sin rädsla genom att tala med honom, knycka på kopplet eller på annat sätt ta kontakt. Frys situationen tills han tar kontakt med dig och har tystnat, då skall du vara kul och positiv, träna honom mycket i socialisering. Bara genom att stå och titta på människor i rörelse utan att något händer får honom mer och mer lugn, även om det kan kännas som det tar en evighet, så blir det bättre om du jobbar med det.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har ett stort problem med vår hund – en labrador på ett år. Hon äter avföring från andra hundar. Hon gjorde det även när hon var valp, men sedan hade hon en lång period när det inte verkade intressera henne. Men nu har hon börjat igen. Vi har läst oss till att det skulle kunna hjälpa att gå med henne i koppel under tid, vilket vi också gjort under ca en och en halv månad. Det går bra, hon vet att hon inte får, men så snart vi släpper henne är det som förgjort! Det är väldigt frustrerande för oss. Hon är en riktigt härlig och duktig hund på alla andra sätt förutom just detta. Det är både synd och tråkigt att hon ska behöva gå i koppel när man kan se hur mycket hon njuter av att springa fritt. Och vi tycker ju också att det är trevligare att gå med henne utan koppel. Dessutom kan hon väl också i värsta fall bli sjuk av att äta andra hundars avföring? Vad kan vi göra?

Detta problem som med ett finare namn kallas Koprofagi, att äta skit och ibland även sin egen avföring. Detta är troligen ett kopplat problem till att avföringen hon finner är fortfarande fylld med näringsämnen och som hund är man inte äcklad av olika sorters näring, men jag har full förståelse för er oro och ert obehag med detta beteende. Träna in ordet Nej lugnt och sansat inomhus, se till att det fungerar även på flera meters håll, fortsätt träningen i er trädgård och eller i koppel. Locka er hund med till exempel köttbullar på ett fat som ni skall passera, lär in ordet Nej lugnt, konsekvent och med små bokstäver. Fortsätt träningen på era promenader, ha långlina på er Golden så att ni kan stoppa när hon kommer för långt ifrån er så att ni inte har uppsyn eller koll. Räkna med att arbeta långsamt och metodiskt.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad tycker ni om kastrering av hanhund? Hur lång tid efter en kastrering kan man se förändring av tex. könsdriften att "rida" och gnälla så fort man träffar en tik? Blir dom lugnare överhuvudtaget?

Om man kastrerar sin hanhund så inom ett par månader så har intresset för tikar lagt sig, i regel. Att kastrera sin hund tycker jag personligen inte är bra, en hel individ är trevligast att leva med. Testosteronet är trots allt det hormonet som gör en kille mest till en kille och det är trevligt och spännande att ha en hel relation, kastrerade hanhundar har en tendens att bli väldigt loja och matfixerade. Tror du inte att du skulle vilja försöka att jobba med din hund istället så att du kan avstyra hans fixering vid flickor och att rida på allt och alla.

IMMI är hundpsykologernas branschorganisation och via dem kan du få kontakt med närmsta hundpsykolog som hjälper dig att träna på rätt sätt, adressen till IMMI : www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har funderingar runt kastrering av våran hanhund. Det är en blandras Newfoundland/flatcoatedetriever+lite karelsk björnhund. Jättemysig och verkar vara trygg med oss, men för att slippa en massa onödiga bekymmer som slagsmål med andra hundar osv. funderar vi på att kastrera honom. Eftersom vi inte ska para honom utan han ska kunna springa lös och umgås med alla, det finns lekkompisar också. Är det rätt att kastrera eller?

Jag förstår din tanke med att slippa bekymra sig för slagsmål som är baserade på könsdrift, en kastrering är ingen garanti för att slagsmål inte sker. Det som nästan alltid händer med kastrerade hanhundar är att de blir matfixerade och får väldigt lätt för att öka i vikt och med de blandningarna du har i din hund skulle jag vilja påstå att risken för övervikt är stor. En annan detalj i hundens beteende som är vanlig hos kastrerade hanhundar är en lojhet. Bättre tycker jag nog att det är att du socialiserar och tränar din hund att lyssna på dig, så att du kan hantera olika situationer. Hoppas att du finner mitt resonemang så tacksamt att du provar med träning innan du bestämmer dig, det är trots allt trevligast att ha en hel personlighet att leva med.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Ni skriver: Rör aldrig en hund när den äter, sover eller tuggar på ett ben. Jag har alltid gjort det motsatta, för jag vill inte ha en hund som jag inte kan ta ben och mat ifrån, eller en hund som inte kan acceptera att mina katter, jag eller min hustru rör vid den när den sover. Jag går och lägger mig senare än min hund och jag skulle aldrig gå till sängs utan att ha lagt mig ner intill henne och kelat och pratat med henne om dagens händelser. Det låter kanske lite tokigt, men det är det här som bildar grunden för närheten mellan hunden och mig. Därför vore det intressant att höra en närmare förklaring!

Vilket trevligt hem din hund bor i, lugnt och kärleksfullt med tid för varandra och djuren. Jag gör ungefär lika dant själv med mina hundar, som du beskriver. Den text du hänvisar till har varit riktade till barnfamiljer och för valpstadiet. I en barnfamilj råder en helt annan puls i regel och barn är oberäkneliga i sin lekiver, av det skälet så tycker jag att det är bäst att rekommendera lugna trygga förhållnings sätt för hunden och

familjen. Jag beskriver också hur man skall arbeta med att träna byteshandel och mycket annat för att göra den vuxna hunden trygg nog i alla situationer med hela familjen, även barnen. Om man lär barn att det finns restriktioner för vad man får och inte får med valpen och att en vuxen alltid övervakar barn och valpens samvaro, så brukar det bli ett mycket bra hundinnehav.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Den nionde juli i år fick vi en ett år gammal westie. Problemet är att han är närmast sjukligt svartsjuk på min flickvän när vi bägge är närvarande. Han morrar åt henne och vill absolut inte veta av henne. Så fort jag går hemifrån så duger hon och det är inga problem. Det är också hon som utfodrar den. Vad ska vi göra?

Er Westie är inte svartsjuk, det är en mänsklig egenskap som hundar inte har råd med, men jag förstår att det ser ut så när ni ser detta problem. Varför er westie betar sig så här när ni är nära varandra har troligen något med dennes tidigare hem att göra, för övrigt kan skälet vara att hunden tror att ni skall bli osams, varför den på alla sätt den vet försöker skilja er åt, rent fysiskt. När ni är med er hund var aktivt med den med någon form av inläring, till exempel att bära saker från matte till husse och så vidare. Rasta er hund väl utomhus och ignorera alla morrbeteende genom att ni gemensamt lämnar hunden när den morrar, ni behöver inte gå hemifrån bara gå ifrån själva platsen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en labrador på två år som skäller när jag ska ut och fodra djuren. Hur får jag henne att sluta med det?

Låt henne få en arbetsuppgift i samband med att du skall fodra dina djur, till exempel måste hon vakta/hålla reda på en boll, låt henne få bära något till/åt dig, en näsduk, keps eller vad som helst. Labrador Retriever är mycket arbetsberoende hundar och mest då inriktat på att bära/hämta och gärna i och kring vattenmiljö. Hoppas att du finner någon kul och gärna vettig uppgift för din Labbe att sköta när du har ditt att sköta.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en härlig labrador på ett år och fyra månader. Vi har bara ett litet problem: hon skäller så mycket. Särskilt när jag ser på tv, läser, lagar mat eller bara sitter ner. Hon får mycket uppmärksamhet, men hon tycker kanske inte att det räcker. Vad är problemet?

Det låter som att er labrador får för mycket uppmärksamhet, när du ägnar dig åt typiska bara mänskliga aktiviteter blir hon stressad av att inte få en uppgift/få vara med. Arbete mer med din hund när ni är utomhus på era promenader och nonchalera henne inomhus. Du får nog vara beredd på att hon skäller ett tag till men jag lovar att om du på intet vis uppmärksammar henne vid skall, inte tilltalar henne, inte titta på henne, inte på något sätt låtsas om att hon finns där, så kommer hon att sluta med detta.

Labrador Retriever är inte en hund med mycket skall i sig, så hennes nuvarande beteende talar om stress.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Labradorhane som är 22 månader gammal. Som alla Labradorer har han alltid varit glupsk och hungrig. Men sedan en vecka äter han bara några bitar och ingenting mer. Han får alltid färskt vatten samtidigt. Han äter bara om jag matar honom, även då äter han väldigt dåligt. Det tar minst 20 minuter att mata honom mot tidigare ett par minuter. Har helt normal avföring. Har inte ändrat på några vanor eller miljö, så jag förstår inte varför han gör som han gör. Har läst någonstans tidigare att hanhundar kan bli så när de blir könsmogna, men det har han varit ett tag nu. Vad ska jag göra?

Troligen är din hund könsmogen, plus att han upptäckt att hundtjejerna har börjat att löpa, det sätter ner aptiten plus att du börjat engagera dig i din hunds mat. Sluta att mata din hund, har han inte ätit upp sin mat inom en kvart, så ta bort den, kasta den och servera nytt vid nästa mål och ge inte något annat emellan. Vill du ändå ge godis som belöning, använd då torrfodret till detta. Helt plötsligt en dag så är mat intressant igen. Skulle din hund inte äta något som helst på tre dagar besök en veterinär.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har två hundar. En labradorhanne på 1 år, och en amerikansk bulldoghanne på 10 månader. De är mycket väluppfostrade båda två. Men vårt STORA problem är att vår bulldog attackerar vår katt, så nu kan vi inte låta henne vara ute. Hoppas ni kan hjälpa mig.

Katt och hund, är ett välkänt uttryck. De gillar normalt inte varandra men i detta fallet är det helt troligt Bulldoggens sätt att försöka få igång katten i lek.

Lär hunden ordet Nej, ha den under uppsikt då katten behöver få röra sig. Och belöna hunden alla gånger den ser katten men inte bryr sig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

På morgonen när jag vaknar – och även ofta på kvällarna när jag precis har släckt lampan och ska sova – kommer min lilla dvärgtax och ligger sin hals ovanpå min och håller den där i 15 sekunder till 2 minuter. Det känns precis som om han ger mig en kram, men är det verkligen det han gör? Han sover alltid i sängen och tycker om att trycka sig nära intill mina ben under natten. Han är en trygg och lugn valp på 11 månader.

Nä han kramar dig inte, hundar kan inte det. Men väl ger han dig någon form av flocklik närhet, det är hundar bra på.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund (schäfer-labradorblandning på snart 4 år) har blivit svartsjuk och jag vet inte hur jag ska ändra på det. Vi fick barn för 10,5 månader sedan och hunden tog emot barnet på ett

jättefint sätt. Hon löpte när barnet kom hem från sjukhuset och i början gick det bara bra, men nu när barnet kan krypa och gå lite flyttar sig hunden varje gång barnet kommer i närheten. Det tycker vi är tråkigt, eftersom vi tror att de kan få stor glädje av varandra. Hunden skäller på andra hundar när vi går på promenad med barnvagnen – förut hälsade hon gärna på andra hundar. När vi får gäster är hon mycket närgången och vill ha uppmärksamhet. Hon knuffas och buffas tills de ägnar sig åt henne. Vi har försökt att ge henne lika mycket uppmärksamhet som innan babyn kom, men det är ju lite svårt. Vi brukar också gå ut med henne utan barnvagn ibland. Hon gnäller och skäller bara vi klär på oss för att gå ut. Det har blivit ett problem för oss. Hon vill absolut följa med ut, som om hon annars skulle gå miste om något. Kan ni hjälpa mig?

Hundar är INTE svartsjuka, det är en mänsklig egenskap. Hundar är i regel inte lika förtjusta i spädbarn/barn som föräldrarna är, helt förklarligt. Barn i tio års åldern och uppåt brukar däremot kunna erbjuda en hund kul gemenskap. Se till att hunden har möjlighet att komma undan barnet. Ett barn som ränner efter en hund, som inte kan komma undan, det kommer att sluta med tårar och gnäll, eftersom en sådan hund till slut måste säga ifrån – Jag vill inte vara med dig låt mig va och det kan låta WOFF, Grrrr.

Viktigt med hund och barn i samma hem, är att hunden har minst en plats som är barnförbjuden, alltid. Att hunden rastas väl, varje dag av vuxna och att hunden får äta ifred. Var mer aktiv med er hund, räkna in henne i familjen, ge henne rikligt med motion var dag och gärna en gång om dagen, utan barnvagn.

Er hunds ändrade beteende beror på att ni inte ger henne det hon varit van vid, alltså lätt att ändra på igen, ge hunden egentid.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en hund som är 1½ år som under de sista dagarna har börjat gå runt och yla i lugn och ro. Vad beror det på? Och vad ska vi göra vid det? Vi har kommit överens om att ignorera henne när hon gör det, för att hon inte ska tro att hon får uppmärksamhet genom att göra det. Hon ränner ofta runt med ett pipdjur i munnen när hon ylar. Det verkar inte som om det är för att hon vill leka. Normalt när hon vill leka brukar hon bara ta sitt pipdjur och komma till oss med det. Hon brukar inte yla. Hon verkar vara trött på det. Svansen går inte lika mycket som den brukar. Hon är glad när vi kommer hem, men det går över rätt snabbt och hon börjar pipa.

Jag tror att er tik är i/kring sitt löp och att hon nu behandlar pipdjur och andra ting som sina valpar. Läs om hundars skendräktighet, för att bättre förstå. En vacker dag (63 dygn efter att hon slutat blöda) upphör skendräktigheten och hon återkommer till sitt forna jag. Men som sagt läs om hundars språk, flockbeteende och tikens löpsykel.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en pekineshane som är 4 år. I juni blir han far om allt går bra. Jag ska ha en tikvalp från kullen. Fido är lite dominerande och vi har haft några strider om vem som bestämmer i familjen. Han ska nog ligga högre i rang än valpen, men om han får lov att visa att det är han som bestämmer över den, tror han då också att han bestämmer över mig? Han kan komma på att hoppa upp på andra hundar – hjälper det att kastrera honom? Är dominans ärftligt?

Din Pekingeser är INTE dominant utan snarare osäker och ouppfostrad och eller osocialiserad med andra hundar. Dåligt uppförande är som tur är inte ärftligt men det är miljön i hemmet. Att du haft "strider" om vem som bestämmer, får mig att se att du ger din hund större tilltro till tankeverksamhet än hundar har. Dessutom är ingen hund intresserad av att bestämma i den meningen du avser. Att ha rätt till egenkontroll har däremot alla individer. För att bättre hantera din hund och din kommande, läs Anders Hallgrens bok "Hundars gyllene regler" för ökad kunskap.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Min fråga till er handlar om min underbara westie på 2 år (hanhund). Problemet är att min son som är 11 år i det närmaste blir överfallen när han närmar sig mitt sovrum, speciellt om jag ligger i sängen. Då far hunden fram och morrar åt honom, han uppför sig inte så mot min pojkvän. Vad ska jag göra? Dessutom kan han få för sig att kissa på skor och skolväskor när vi får besök. Varför gör han det och vad ska vi göra. Vänliga hälsningar Mette.

**Din hund vaktar dig då du ligger ner, låt inte hunden vara i sängen/sängkammaren med dig, på tid som sonen är vaken/hemma. Se till att sonen och hunden har "kul" och kvalitets tid ihop. Genom att sonen lär hunden olika, "kul" saker, så som balanser, rulla boll, hitta gömda saker med mer. Inget gap, skrik, boll kastning eller sådan lekar, de bara triggas en terrier, än mer. Läs Mari Hanssons bok, Min bästa vän. Den har massor av idéer och lättskrivet. Finns enklast på ww.jycke-tryck.se
Att hunden markerar med urin på vissa saker har tyvärr med dessa småväxta hundars behov av att markera sin doft, på de flesta nya dofter. Ställ skor och väskor högt. Försök att vara närvarande mer med hunden, så att du kan lära dig läsa av när markering är på gång, stoppa då med ett enkelt Nej. Och ge ett Bra och beröm då det gick, att avvärja. När det misslyckades inse att det är hundens värld, doft världen, och du har varit för sen på att lära hunden att man inte gör så, var mer närvarande.**
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har ett problem med min West Highland Whiterrier på 3 år. Problemet är när jag och min nya pojkvän kysser och kramar varandra blir hon mycket osäker och börjar skälla. Det är mycket irriterande, men även mycket synd om henne, eftersom hon näst intill får panik. Har läst någonstans att hundar ser närheten mellan människor som en möjlig farlig situation, så hon gör det säkert för att "skydda" mig!! Vad ska jag göra åt det?

**Din Westi tror att du och pojkvännen är på väg att bli osams. Närhet är nämligen ett laddat begrepp för hundar, det är ibland tryggt och behagligt och ibland oroligt och anspänt. Försök att ignorera hunden och var inte för nära varandra, när/om hunden är alldeles in på så som om den sitter mellan er i soffan eller så. Börja med att vara en mer aktiv matte, på dina dagliga promenader. En hund som får lära sig, får upptäcka saker och göra av med sin energi, blir en hund med bättre fokus och kontroll. När ni kelar mycket, du och pojkvännen se till att inte hunden är nära och ignorera hennes eventuella oro och skall. Den sekund hon är tyst, var då direkt belönande med ett litet BRAA.
Med detta i tanken och lite hänsyn till hunden, så går nog problemet över strax.**
Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi är en liten familj med två små dvärgpinscher. Den äldsta som är en hane, har en mycket aggressiv attityd mot människor och har alltid varit sådan. Vi har provat allt möjligt för att få honom trygg, men trots det är det bara några få människor utöver oss han är trygg tillsammans med. Har vi t.ex. gäster skäller han, reser ragg och trycker svansen mellan benen. Han fortsätter med det så länge de är här och springer efter folk (deras ben/fötter) så snart de reser sig. Han är mycket revirtänkande, kan det hjälpa att kastrera honom? (Måste tillägga att vår andra pinscher är en valp på 4 månader)

En hund som betar sig och signalerar på det viset ni beskriver, er Dvärgpinscher gör, är INTE aggressiv, utan rädd. Någoting i er hunds liv har skapat denna rädsla för främmande. Ert sätt att hantera detta kan helt troligt förstärka hans rädsla. Eftersom ni uppfattar hunden som aggressiv så är det också troligt att ni "behandlar" honom i situationerna efter det, det vill säga att ni är delaktiga till er hunds uppfattning. Ni skriver ingenting om er hunds ålder och hundens ålder kan ha stor betydelse för möjligheten att lära om. Att kastrera en rädd hund gör den inte mindre rädd, så det är ingen god idé. Bättre är att försöka förstå vad det är som skrämmer och mycket successivt lära hunden att acceptera bekanta. Gå in på www.immi.nu för att nå er närmsta instruktör, de kan troligen hjälpa er med mjuk och framgångsrik träning.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Min pojkvän och jag har en härlig fransk bulldog på snart två år. Hon har ända sedan hon var valp varit extremt livlig och aktiv. Faktiskt helt omöjlig att trötta ut. Hon har alltid älskat andra hundar och har alltid varit väldigt förtjust i andra människor och framför allt barn. Så mycket att det ibland har varit jättejobbigt eftersom hon kan hoppa mycket högt vilket gör att folk tror att hon är våldsam. Hon är ju ett litet muskelknippe och kan ge ett skräckinjagande intryck. För ca ett halvår sedan flyttade vi till hus och fick ungefär i samma veva en liten son. Vår hund är suverän med vår lille pojke. De ligger ofta på golvet och leker. Hon kan bli lite våldsam ibland – men hon menar inget ont. Problemet är att efter flytten så har vår hund börjat bli rätt bitsk mot nya människor och hon har varit väldigt sur mot flera personer. Hon skäller och reser borst och nafsar efter dem. Och nu senast har hon börjat morra åt mig när jag ber henne gå ut ur ett rum eller hoppa ner från soffan osv. Jag har svårt att lita på henne och vi blir oroliga varje gång vi får nya gäster. Jag hoppas ni kan ge oss några goda råd som kan hjälpa.

Inte för jag vet om det stämmer, men oftast så får hunden mindre uppmärksamhet, aktivering och motionering efter att par med hund fått barn. Känner du att så är fallet, så är det en stor del av förklaringen på ert problem, att hunden inte får egen tid för energireduktion och gör då av med sin energi på annat, som att vakta, övertolkar (människors) signaler med mera. Träna med er hund varje dag och lär henne att sitta när ni hälsar på nytt folk. Människor skall också vända ryggen till henne om hon morrar.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en westie på 1,5 år. Han har under den senaste tiden blivit mycket mer aggressiv mot främmande människor. Det är särskilt illa när det är personer som han möter på gatan, eller när det kommer besökare som han inte känner. Då nafsar han efter dem och skäller som besatt. Han gör aldrig det mot dem vi känner, då uppför han sig exemplariskt.

Antingen har någon främmande varit otrevlig vid er hund eller så rastar ni honom stressigt. Se till att ni tränar in ett beteende/position som råder vid hälsning/möten med främmande personer. Träna in på ungefär samma sätt som om ni skulle lära honom något annat ni lärt till exempel Hit, Ligg, Apport och så vidare. Er hunds beteende vittnar om osäkerhet. Närmare hjälp finner ni i min bok Aktivera din hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har problem med vår 1,5 år gamla labrador som äter avföring. Det jag gärna vill fråga är: Varför gör hundar så här? Kan det vara bra att utfodra hunden innan vi går ut? Hur länge ska den gå i koppel innan den har glömt det här begäret?

En hund skall Inte äta innan den går på promenad. En Labrador Retriever är dessutom en kronisk ätare, det ligger i rasen. Om er hund äter sin avföring eller andra hundars avföring och inget annat förutom sin mat, ja då har vi ett problem men om er Labrador är som många Labradorer som stoppar i sig det mesta de passerar på sin promenad. Ja då är det inget konstigt bara en fostringsfråga att kunna stoppa sin hund i tid, så att man kan passera föremålet. Vuxna hundar skall under normala betingelser inte äta avföring från andra hundar, det kan ske i unga år och vid andra undantagsvisa situationer men annars är det fel. Fel så till vida att hunden inte mår hel okey. Ett problem som kan uppstå är att när man ständigt visar intresse för andra hundars avföring så kan detta bli ett "guldstämplat" föremål för hunden som gärna vill ha det eftersom matte/husse visar intresse så är det värt att ha. Om er hund äter sin egen avföring så mår er hund inte bra, uppsök veterinär och ta kontakt med hundpsykolog kollega till mig via www.immi.nu

Ni behöver konsultationstid, för att få fram alla fakta så att problemet kan tas bort, problemet som orsakar er hunds uppförande. Jag har en liten undran själv om många hundar som skrivits om till mig. Hur lever ägaren med dem, hur ser vardagen ut för hunden, hur och med vad aktiveras hundarna. Detta är frågor vilkas svar kan ge en inblick i varför era hundar äter sin avföring.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en rottweiler hane på 2 år, som smågnäller nästan hela tiden, vi varit ute, mat har han fått, busat, gossat men ändå gnäller han! Varför? Detta gäller hela tiden, förövrigt mår han bra, pigg, glad, äter som han skall.

Nummer ett er hund skall ha mat Efter att ni varit ute, risk för magomvridning. Dessutom så om ni jobbar lite med huvudet/lydnad med er hund utomhus, så är små godisbelöningar effektivare eftersom magen är tom. Se till att ni inte stressleker för mycket, det är inte Rottisen fysiskt avlad för och har ni höfledröntgat er hund? Om inte gör det.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en tik Shetland Sheepdog som är 16 månader hon är hopplös med att tugga på mina sängkläder när hon kommer åt. Hon slickar först och sedan tuggar hon sönder och hon slickar oss också ovanligt mycket hon kan aldrig sitta eller ligga hos oss utan skall bara slicka händer och ansikte. Vi har även haft en likadan tik tidigare men hon kunde ligga bredvid och man klappade och tog på henne och hon kunde då ligga och sova. Hon är väldigt snäll men verkar vilja ha egna rutiner och vara olydig ibland.

Jag rekommenderar dig att undersöka din hund hos en veterinär, det kan vara så att hon har Tonsillit, svullna halsmandlar, det är inte ovanligt och att slicka på/ tugga på sträva saker brukar också hänga ihop med detta. Om hon är helt frisk, så kan detta beteende skvallra om att er hund aktiveras lite för lite och med kanske lite för strängt kroppsspråk och röst. Sheltien är en mycket signalsäker hund, det vill säga har väldigt lätt för att läsa andra individers signaler.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vårän finnspeets/schäfer har under det senaste året börja att tjuta. Pipa i tid och o tid. När det är Löptider tjuter han hela tiden och äter inget alls. Vad ska vi göra vi håller på att bli tokiga?

Han är kär, han känner doften av löptikar och tikar har dessutom en tendens att löpa samtidigt, så för en stakars kär hanhund, så kan det dofta kärlek i luften i flera månader om man bor bland så mycket damer. Observera att hanhundar känner tikdofter på kilometers håll. Aktivera er hund rejält med både motion och inläring. Finsk Spets och Schäfer är en kombination som kräver mycket fantasi och engagemang från er, han tål mycket jobb och behöver det. Om han har mycket att stå i så minskar hans energi och då blir det mindre "kärlekssånger". Läs aktiveringsböcker för tips och råd.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en berner sennen valp på 14 mån och hon har blivit väldigt rädd för andra människor och andra hundar dom hon känner går bra men andra som hon inte känner är hon rädd för. När det kommer någon hem till oss eller om vi är i staden eller i skogen och dom vill hälsa på henne så bara skäller hon på dom men man ser att hon vill gå fram och hälsa men vågar inte vad ska jag göra? Hon var med om en liten olycka med en peppakaka som hon inte tålde och fick en cortison spruta. Men hon höll på att dö i från oss efter sprutan för hon fick in det i blodet. Efter det så har hon inte varit sig lik det var då hon började bli rädd.

Oj vad hemskt det låter och märkligt. Jag skulle behöva att tala med dig eller om du söker en annan hundpsykolog att tala med. Vi behöver utreda detta med obekanta, var och vad som kan ha hänt. Vad hände hos veterinär och så vidare. Mig når du på min betaltelefon 0939 – 107 10 32 kollega finner du på vår hemsida; www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår 5 månaders Jack Russel Terrier, tik, har helt plötsligt blivit väldigt känslig för beröring på nedre delen av magen. Hon älskar annars att bli kliad på magen. Hon rycker till ,går iväg eller morrar till. Hon morrar aldrig annars åt oss. Är det för att hon börjar bli könsmogen och inte vill bli berörd mot de "nedre regionerna" eller urinvägsinfektion eller liknande? Vad kan det vara? Vad ska man ge akt på? Hon äter, sover och kissar o bajsar som vanligt och verkar lika glad som vanligt!

Enligt min erfarenhet och mina fem hundar (har bara en nu) så är det, det allra bästa sättet att få sin hund avslappnad på. Smeka hela magen inte klappa på den eller riva med naglarna, det gillar inte hundar, så vitt det inte kliar. Att tiken skall till att löpa så småningom har inget med detta att göra, verkar mer troligt att hon har ont eller att ni tar får hårt eller att någon har varit stygg mot henne. Det är inte nödvändigt att ta hela tiden i sin hund, fast att den är nära inpå oss. Hundar tar aldrig i varandra de puffas, knör, ligger tätt, nosar och eventuellt slickar lite i mungipan, ögonvrån eller örat på en annan hundindivid. Verkar det inte bättra sig med mitt, sätt så sök veterinär.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett problem med min ena shih tzu. Den bits då och då när den ligger under vårt soffbord. Nu vill jag gärna veta hur man får den att sluta bitas. Annars kommer mina föräldrar kanske att göra sig av med den. Den är min bästa vän så det skulle göra mig väldigt ledsen. Vi ska förresten också snart få en bebis, så vi har ett problem

Jag behöver få veta mer än att din hund bits ibland när den ligger under bordet, beror det på att någon har sparkat till hunden av misstag eller att den har med sig ett tuggben under bordet och någon har retats med den. Analysera er situation, varför bits vår hund när den är under bordet och varför är det ibland kan det ha med något annat än vakt av plats/föremål att göra?

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en härlig schäfertik på tre år och som vi har ett litet problem med. Den skäller när någon går förbi, och när våra grannar går utanför dörren. Vi tycker inte själva att den skäller mycket och att det stör, men det är ett stort problem för grannarna. Hunden är väldigt lugn inomhus, utomhus är den glad och lekfull. Den är inne hela natten, ute ca en timme innan jag går på jobbet. Sedan är den inne 4-8 timmar, och sedan är den ute igen. Vi bor på landet där motionsmöjligheterna är goda, och den är en glad familjehund. Grannen skriker åt den när den skäller, och det tycker jag inte är så lämpligt. Då får den ju den uppmärksamhet som den inte ska ha och då får den ju ut något av skällandet. Kan vi vänja den av med att skälla? Och hur ska vi bära oss åt? Skulle det ev. hjälpa med ett högt staket som den inte kunde se igenom? Vi vill inte göra oss av med hunden eftersom vi tycker om den och eftersom den också ger oss trygghet här där vi bor.

Det bästa hade väl varit att få grannen att förstå att när denne skäller och gapar på hunden, så hotar den hunden, som är på sitt revir och följaktligen måste försvara det och speciellt mot någon som så mycket hotar området. Hunden skall på inget vis göras av med för att ni har fel granne, dock kan jag tycka att det verkar som er hund får för

lite av mental träning och får vara hemma själv lite väl långa stunder och vem vet vad er granne då företar sig.

Var rädd om er hund och aktivera den mer.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund smiter då och då iväg från mig. Varför gör den det?

Troligen är du inte tillräckligt rolig, mentalt aktiv med din hund, och så har den haft trevligt på sina utflykter, träffat andra hundar eller fått en trevligt jakt av vilt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Varför kör min tik upp nosen mot mig, på golvet, i täcket, i mina byxor, ja i stort sett på alla ställen inomhus? (Inte när hon har ätit)

Hon doftar av dig, hundar har som bekant ett helt annat doftsinne än oss och lever mer eller mindre helt i doftens värld men det låter lite mycket om hennes intresse, för just dig, så försök att på ett vänligt sätt få henne att sluta med detta.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en tax på ca 11 månader. Vi köpte den för ca 2,5 månader sedan. Vårt problem är att den hela tiden gnäller när vi är ute och kör. Vi har försökt med nästan allt, leksaker, godbitar m.m. när vi ska besöka släkten som bor ungefär 300 km från oss. Det är väldigt störande för oss. Innan vi fick den hade den varit på fyra andra ställen.

Gnäller er Tax på grund av att den är illamående, så se till att den inte har för stort utrymme, så att den kan kasa omkring eller själv flacka i bilen. Om den gnäller av glädje att åka bil, ja då skall bilen inte flytta sig när hunden gnäller och åter köra när det är tyst. Ge inte hunden mat precis innan ni skall köra iväg, se dock till att den har tillgång till friskt vatten, det finns jättebra vattensålar för bilar. Rasta också er Tax med en relativt lång och skön promenad innan ni åker iväg. Fortsätt att åk bil med er Tax men tilltala den inte när den gnäller, försök ignorera det. Det hela kommer att ge med sig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har nu en hundblandning mellan golden retriever/border collie. Jag hade en svår depression under ungefär ett halvår. Orkade då inte gå ut med hunden eller aktivera henne men några bekanta aktiverade henne o så. Men jag har nu märkt en väldigt stor skillnad på henne. Hon är väldigt rädd av sig. Livrädd för att man ska skälla på henne. Och när jag är ute och går så börjar hon o vifta på svansen till alla och vill hälsa. Jag gillar inte när hon viftar svansen hela tiden. Vill ha lite vakt i henne. Några bekanta säger: att det är för att hon har förlorat sin ledare. Att hon då är ute och söker sig en ny. Innan viftade hon inte alls på svansen åt alla. Och när någon kommer hem till oss så är det ju värst. Kan börja gnälla och hoppa upp och

vilja slicka dem. Och då är det ofta viltfrämmande människor. Varför gör hon så? Jag stör mig så på att hon betar sig så. Jag vill kunna känna mig trygg när jag är ute och går.

Din hund är artig och det visar hon med bland annat svansviftning, det har inget med att inte kunna försvara om det behövs att göra, så var inte irriterad på det, det bara blir tråkigt mellan dig och din hund och din hund kan inte förstå så komplicerade känslor. Att hon hukar och skyggar lite beror nog på att någon/ni varit för hårda mot henne och det räcker med hård i orden, man talar alltid till en hund med små bokstäver om det inte är glädjefnatt då kan man var lite mer högljud. Din hund har Golden i sig som är världens hjälpreda nummer ett och det är en stor del av hennes vänlighet med svans och slickar, stressen och hukningarna kommer sig nog från att Borden i henne inte får tillräckligt med utlopp för arbetsbehovet som hon har. Här är några böcker som kommer att öka din hundkunskap ordentligt, läs och njut, samtliga går att låna på biblioteket :

Aktivera din hund av Charlotte Swanstein, Hundars språk och flockliv av Lars Fält, Lyckliga lydiga hundar av Anders Hallgren och Min bästa vän av Marie Hansson. Härlig läsning och var stolt över att du har en vänlig hund!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min 8,5-åriga hund är harmonisk och har ett förnuftigt psyke. Men jag har ett problem. Ungefär var 14:e dag passar jag mitt barnbarn som nu är 1,5 år och barn/hund tycker mycket om varandra och delar leksaker o. dyl. Det är ju nytt och spännande varje gång eftersom de inte träffas dagligen. Men när jag bär/lyfter barnet blir min hund "frustrerad" och tar tag i barnets fötter (inte hårt) och kan visst inte förstå vad som händer. Då skäller jag på hunden av skräck för att barnet ska komma till skada. Kan det vara ledarskapet/rangordningen som det är något fel med och kan ni ge något bra råd om hur jag löser problemet?

Glöm allt du hört om rangordning, det gällde ett experiment på höns och har blivit vedertaget för hund och är som du förstå helt fel. Ledarskap handlar det inte heller om av liknande felaktiga skäl, som tar för mycket plats att gå in på här. Jag tror det beror på lek och glädje. Små barns fötter är ju sällan stilla. Lär din hund att bära/ta upp något du låtsat tappa när du bär barnet, då kan din hund bära filten eller så och följa med dig till köket eller vart du är på väg. Träna alltså in ett ord till hunden för att ta upp något du tappar, en näsduk, babyfilt eller så. Du har ju fjorton härliga dagar på dig mellan varven att träna din hund att bli en mästare i att ha koll på dig. När du sedan bär upp barnet så använd ordet och tappa din grej, kalla på hunden så att den följer dig till köket med din sak, belöna med godis det är lugnande förutom att det är meningsfullt att jobba för, som hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

När vi har gäster hemma tycker inte vår hund om att vara där, hon brukar sätta sig i ett annat rum eller gå och lägga sig. Hon är nio år gammal cairnterrier. Jag undrar varför hon gör så?

Jag vet inte, kanske dåliga erfarenheter av besök eller tar chansen att sova när du nu har sällskap.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Fråga kring svårtolkat "hundspråk" Har en schäfer 3 år, hane, godmodig, lydig, men som hör rasen till vaktinstikt. Det talas mycket om jämförelse med vargflockens beteende. Har läst mycket om det. Men jag är konfunderad kring min hunds "språk" gentemot en svåger till mig. Utseendemässigt är svågern storrest och bredaxlad och han drar upp axlarna, är hans "stil" så att säga. Han gillar hundar och har haft själv. Min hund uppför sig underligt i mina ögon endast mot honom. Hunden är alltid lite avvaktande men "artig" mot främmande. I detta fall går hunden fram, hälsar lugnt, nosar på händer o ben. Reser sig sen på bakbenen, lägger tassarna på hans axlar, när svågern sitter, tar hunden ett bestämt men mjukt tag runt armen, med sin käft. Jag avbryter naturligtvis hunden i dessa olika situationer och tillrättavisar honom (hunden alltså). Hunden respekterar mitt ledarskap fullt ut såsom matte. Svågern blir inte rädd eller så utan pratar glatt med hunden. I vår "flock" är det husse som är "alfahannen", jag är "alfatiken". Vad tror du hunden menar eller vill med sitt beteende? Känner han någon form av rival gentemot flockledaren (husse)? Detta är inget problem eftersom vi har lydnadtävlats elit, m.m. och har ledarkontrollen.

Har du läst Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv och Anders Hallgrens Lyckliga lydiga hundar, inte – Gör det. Om du gjort det så tror jag att du åter igen kan gå igenom böckerna och finner att detta är en märklig men positiv betygelse från din hund, han uppskattar din svåger och hans doft. Låt dom två få egna stunder utomhus, där som de kan ha lite kul ihop som med uppletande tillexempel.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Vi har precis tagit över en Engelsk Springer Spaniel hane på 6 år. Haft honom nu i ca 4 veckor. Allt går jättebra, förutom en sak. Han morrar åt mig, men, bara inomhus. Min man avgudar han. Vi i familjen består av mig, min man och två katter, men, inga barn. Vi har funderat i alla möjliga banor och försökt med ALLT. Har ni några bra tips och råd?

Omplaceringshundar har Tyvärr väldigt ofta med sig otrevligheter i bagaget, er hund har nog dåliga erfarenheter av en kvinna eller en person som påminner om dig. Försök inte ALLT det brukar ingå negativa bitar i iett sådant uttalande. Läs lite litteratur som ökar er hundkunskap så som Lars Fälts bok Hundens språk och flockliv, min bok Aktivera din hund och eller Eva Bodfälts bok Kontaktkontraktet. Ni kommer att tycka att det är mycket roligare och förstå bättre efter denna litteraturinhämtning. I övrigt gå omedelbart ifrån hunden, vänd den ryggen när den morrar, den säger nämligen att den är osäker, just då.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag vet inte vad jag ska göra. Men min hund morrar och visar tänderna när mina två barn(6&4)kramar eller pussar honom i pannan. Han älskar min stora dotter på 15år(mamma). Vi har haft honom sen han var 3månader och nu är han 3år. Men det är nu på senare tid han har börjat med detta. Så vad kan jag göra? Jag skulle även vilja fråga hur jag får honom att gå ordentligt när han är ute. För han drar som en toke. Jag har provat sele och sån

runt nosen men det hjälper inte mycket. Och hur ska jag få han att sluta skälla på alla vi möter? Fast han gör bara detta när min dotter är ute med honom. Han tål även inte andra hanhundar så vad kan jag göra? Han är en blandning mellan schäfer och border colli.

Din hund vill inte bli kramad och pussad på, se till att barnen slutar med detta. Hundar ser den formen av närhet som provokation och speciellt om man har för mycket energi och det kan vi anta att din hund har med den blandningen. Båda dessa raser är hundar som kräver mycket mentalt arbete för att göra av med sin energi. Jag vill rekommendera dig att du köper två böcker som kommer att hjälpa er alla, så ert hundinnehav blir trevligare. Kul med hund av Charlotte Hage & Margareta Nordqvist och Min bästa vän av Marie Hansson. Den sista nämnda köper du billigast via Maries hemsida ; www.jycke-tryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur betar sig tiken innan den ska börja sin löpperiod. Hur påverkad blir den av hormonerna?

Det är individuellt precis som hos oss kvinnor men generellt så kan man antag att matintresset ökar, att tiken kan bli mer snarstucken är inte heller ovanligt och att de blir mer kissnödiga. Löphormonerna kan påverka en tik så tidigt som en månad innan löpet kommer igång.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en schäfer på 3 år. Han kan bara helt utan anledning försöka flyga på folk. Vad har jag gjort för fel, han har alltid varit med ute bland folk sedan jag köpte honom som valp.

Ditt problem kan jag inte lösa, då det är alldeles för lite uppgifter kring hans beteende du skriver om, sök en kollega till mig som du kan tala med per telefon eller helst konsultera, via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en parson jack russel på snart 5 år, det är en omplaceringshund som vi nu haft i ca 7 månader. Det är en jätte härlig hund men hon reagerar negativt på småbarn (under 4-5 år) vilket vi antar har något att göra med något hon tidigare upplevt, vi känner ingen större tilltro till de förra ägarna och vänder oss därför inte dit. När mycket små barn besökt oss har hon rusat fram mot dem och sedan skällt på dem, hon har även nafsat ett barn i byxbenet, visserligen i en leksituation. Vi tror aldrig att hon skulle hugga att barn men hon känns opålitlig. Då det kommer att finnas små barn i vår närhet i flera år framöver känns detta som ett ganska stort problem. En del i problemet kan säkert vara små barns okontrollerade motorik och höga ljud. Givetvis kommer vi aldrig att lämna vår hund och ett barn tillsammans utan uppsikt men vi vill att det ska fungera, att vår hund vänjer sig vid och accepterar små barn. Har ni några förslag på hur vi kan göra för att försöka komma tillrätta med detta?

Klokt resonemang, vill jag komplimera er med. För att förhindra att hunden skall behöva känna oro bland mindre barn, så skall hunden ha möjlighet att komma undan barnen, hundens mest attraktiva leksaker tas bort och man instruerar barnet till en enkel och lagom uppspelt lek det kan göra med hunden. Om denna aktivitet sker utomhus, så är det bäst. Se också till att er hund kan få komma undan och sova i ro och att dennes promenader inte inskrängs utan snarare utökas, då de mindre är på väg, hem till er.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en bearded collie som är 3 år. nu är det nämligen så att han har börjat att små morra till när han tex ligger med oss i sängen och myser. Så fort man rör i honom små morrar han till och jag undrar varför han gör det? Det är nu på senare tid han har börjat att göra det. För ett halvår sedan gjorde han inte det. Han låter även om man råkar ta i honom när han tex. ligger nedan för soffan. Jag vet inte vad jag ska göra eller hur jag ska bete mig.

När din Bearded Collie morrar, så betyder det att han vill vara ifred och att han tar i så, genom att morra så skulle det tyda på att han inte riktigt har förtroende för er, som att ni föst undan honom eller tagit hårt i honom. Om inget av detta hänt. Så kanske ni skall ta en koll av honom hos veterinären, är det så att han är höftledsröntgad och fri eller? Det finns många saker om besvärar en hund och vissa av dem kan först vara tydliga genom att de känner obehag/smärta när de vilar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har två pudlar. Den ena, Fido, är fem år och den andra, Karo, är 1,5 år. Jag har funderat på varför Karo är rädd när vi är ute och går. Han skäller på allt som rör sig och vill att man ska bära honom. Han törs inte hälsa på andra hundar. Vi har haft honom med ute på promenader sedan vi fick honom då han var åtta veckor gammal. Han har fått hälsa på andra hundar. Vi har en stor tomt där de kan springa fritt. Tomten är inhägnad med staket. Ett par gånger har han tagit sig ut utanför staketet. Då grips han fullständigt av panik och vill bara in igen. Första gången hoppade han direkt in på tomten igen. Vad kan vi göra för att han ska bli trygg utanför staketet? Alltså under promenader? Jag vill gärna säga att vi inte bär honom även om han hoppar upp hela tiden. Han går hela tiden och gnäller.

Ni bör varje dag gå promenad med era hundar en och en, det är så att Karo behöver lära sig att vara trygg i sig själv. Det är bra att ni inte bär upp honom, när han önskar det skulle bara förstärka hans rädsla men frågan är om ni ignorerar honom verbalt också, eller där kanske ni stödjer honom genom att bara tala med honom när han visar oro. På den promenaden som ni är ute med hundarna en och en, så välj nya promenadplatser flera gånger per vecka och jobba med något kul, för hundarna.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Varför äter min hund sin avföring?

Om det är så att din hund äter sin egen avföring, så är det inte alls bra. Jag vill att du tar kontakt med din närmsta hundpsykolog, för hjälp. Du finner dem via vår hemsida www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det är så här att jag har en blandis hane på snart 2 år, han är verkligen i puberteten nu, men har alltid varit lite extra. Han är jätte glad och aktiv, men han väljer ut människor, gärna en i ett par han gillar, hatar se andra pussas när han kan bli pussad i stället, som mig älskar han, men hatar sin husse typ. Men sen går det bra med husse ibland, men morrar ofta åt honom och viftar på svansen samtidigt, går detta över, kämpar med detta jämt, husse gör nu som jag med honom, går ifrån uchar när han morrar men hjälper ej, han är blandis dobber rottis schäfer, är det som alla säger att detta är dobberbetende, att han bara valt sin ledare?

Hundar blir inte avundsjuka när människor pussas och kramas de försöker att avvärja ett bråk, som de tolkar denna närhet. Se till att du och din man är positivt aktiva med er hund och mest då utomhus, behöver ni tips och idéer så läs min bok Aktivera din hund. Låt er hund få egna grejor som tuggben, leta godisar och lugn och ro inomhus. Provocera inte en hund som morrar den säger nämligen att den redan är osäker.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstien**

Jag har en valp som är sju månader gammal. Jag tycker mycket om den, men jag har det problemet att jag spelar piano och att hunden skäller och ylar helt otroligt när jag övar. Och eftersom jag övar minst en timme per dag blir det rätt tröttsamt att höra på. Därför vill jag höra om ni har några goda råd om vad jag kan göra.

Din hund, sjunger med, kan man säga när du spelar. Låt din hund vara i ett annat rum medan du tränar och ha kanske lite musik på där inne för den.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

När jag tar min hund till stranden så vill hon alltid rulla sig i illa luktande tång, död fisk och andra saker som verkligen luktar illa. Vad är anledningen till detta? Är det något som är naturligt för hundar? Och ska jag låta henne göra detta?

Om din hund skall få rulla sig i för henne goda dofterna, är upp till dig. Varför hon gör det är vi inte riktigt klara med, vi = etologer och hundpsykologer. Det finns flera teorier men ingen som riktigt håller, den som verkar vara mest hållbar är att det påverkar hundens egna doftkörtlar. Hundar rullar sig förvisso över hela kroppen i "skiten" men ser alltid till att hals och nakpartierna får en dos av "väldoften".

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en schäferhane på snart 11 mån. När han var mindre så tuggade han aldrig på något men vid ca sex månaders ålder så började han helt plötsligt. Vi tar nästan alltid med honom

om vi ska någonstans och om han är hemma så är det max 1-2 timmar. Han tuggar ändå så mycket att vi nu har munkorg på honom de korta stunderna. Vad göra? Har lämnat honom succesivt små stunder-verkar tyvärr inte funka. Han är väldigt sällskapssjuk och otroligt trevlig mot allt och alla, ibland nästan för mycket. Sen fast jag är mer "rättvis" och den som tränar saker med honom så är han mer för husse, Hur kommer det sig?

Att husse kan vara den som er hund söker sig mest till kan bero på många faktorer, bland annat kan husse vara mer bestämd och eller ignorerande och en lugn person. Att träna en hund att vara ensam kan gå en på nerverna men en sak man inte får göra är att ge upp, Träna korta stunder varje dag och gärna på olika tider och efter att han varit ute och rastat sig. Låt också er hund vara för sig själv till exempel efter att han ätit, genom att sätta ett kompostgaller för en dörr, så kan han höra er men måste stilla sig på en plats. Att du har munkorg på din hund, gillar jag inte. Du får plocka undan saker som du är rädd om som han kan tänkas tugga på så som skor, kuddar. Saker man inte kan flytta på sprayar man med ättika varje gång han skall vara ensam. Er hunds tuggande fast att ni är hemma kan bero på stress, se till att han får rejält med motion utan boll och pinnkastning och mentala arbetsuppgifter. Se till att han har ett tugg som ni belönar honom för när han tuggar på.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett litet (ganska stort) problem. Jag och min sambo har en 4 årig schäfer tik, mot oss visar hon en ganska stor glädje, mest mot mig, men mot andra tex våra respektive familjer och våra vänner visar hon knappt någon glädje alls, inte svansviftande eller så? Kan det vara så att hon är deprimerad eller så och finns det något man kan göra för att hon ska "få tillbaka" en ordentlig livsglädje som alla andra hundar?

Jag kan inte riktigt se problemet om er hund bara är ointresserad av dem ni är intresserad av så är det väl ok. Det är ju ofta så att vi människor i grupp är inte speciellt spännande för en hund, vårt samtal är ju inte direkt inspirerande för hunden. Men om du vill att hon skall vara sprallig och glad för era nära så får det bli så att dessa människor får representera något för er hund som hon värdesätter, exempelvis härliga promenader, nyinläring, spårarbete och så vidare. Kolla om era nära vill detta eller om det bara är ni som tycker så här. Verkar hon mycket loj och mest bara är artigt vänlig mot er ta henne till en veterinär så att ni får kontrollerat att ingen sjukdom drabbat henne, till exempel livmoderinflammation eller något annat som tynger henne.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag är ganska nyfiken jag hörde här om dagen ett Radioprogram där dom pratade om hundar. Jag gick iväg en stund och kom tillbaka och hörde precis då att dom sa "Ja! därför kräks hundar oftast på mattor" men jag hörde inte varför och undrar nu varför dom oftast kräks på mattor? För min erfarenhet av det har bara skett på mattor.

**Denna fråga kan jag inte svara på, vet ej, kanske för att de vet att det skvätter mindre?
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Om en hund är skendräktigt, är det viktigt att para hunden då? Sen tänkte jag höra varför min hund är så skällig, gillar inte andra hundar som hon inte känner, är hon instängd i hundgården och det kommer någon förbi, eller cyklar förbi rusar hon som en tok efter där inne, men samtidigt viftar på svansen.

Skendräktighet är ett klokt arv från naturen, detta läser du mer om i Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, finns på biblioteket och i bokhandeln. När hon är i hundgård skäller hon för att tala om att förbipasserande är nära er gräns, svansviftningen betyder att hon är positivt nyfiken. Skäller gör hundar av massor av skäl, vissa raser skäller mycket lätt för allt möjligt andra nästan aldrig öppnar mun. Läs Lars bok och du får mer förståelse och kunskap.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar varför min tik har börjat rida på sina valpar när dom kommer på besök? Det är lite pinsamt gentemot deras mattar. Har hört att det är för att hon visar att hon bestämmer. Vad kan man göra för att få bort detta beteende?

Du skall inte göra något, låt hundarna ha sitt språk. Se bara till att det inte blir för ”trångt” och att det inte blir ”bråk” om tuggben, godisar och liknande och detta gäller främst om du har ”valparna” på besök ofta och även framåt i deras mer vuxna liv. Din känsla av pinsamhet är obefogad.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har länge undrat varför min hund inomhus ofta gillar att liksom gräva i mattan. Han gör det med stor frenesi och iver. Hans klor är helt bra och hans humör och allmänna kondition bra. Ibland då jag iakttar honom och han ser det, så slutar han och lägger sig vid sidan om. Varför gör han så? Han gillar att gräva utomhus (det gör taxar), men varför inomhus på mattan? Jag trodde först det hade med klorna eller ren överskottsenergi att göra, men orsaken är nog någon annan. Ganska intressant att få veta. Visserligen är det inget obehag, men det irriterar att inte veta.

Överskottsenergi kan vara en orsak men den du troligen efterlyser är, att hundar som ”tänkt sig” att gräva, inte ser någon skillnad på inne och ute. Ett vanligt exempel är när man ser hund som fått en godsak, går iväg med denna till ett hörn eller så och lägger ifrån sig godsaken och sedan liksom i luften verkar skyffla jord över. Om vi då uppmärksammar beteendet, så kan det hända att hunden tar saken och ”försöker” gömma den på annat ställe. Detta är ett nedärvt beteende som har med matförvaring och ”konservering” att göra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en undran som jag skulle vilja ha din åsikt om: Vår familj består av mamma, pappa, två barn på 3 och 4½ år samt en flatcoated retriever hane, kastrad, på 5 år. När flatten är hos mormor och morfar som är ganska bestämda och tydliga i sitt ledarskap kan hunden vara

avslappnad och ligga och sova som vanligt osv. När flatten är hos farmor och farfar som ej är bestämda och inte har något tydligt ledarskap så kan han inte varva ner. Farmor och farfar har även en airdale tik på 10 år. Flatten vill hela tiden vara med, gärna ligga mitt i leken när farmor leker med barnen osv. Airdalen och flatten kommer jättebra överens, de har bråkat några gånger om leksaker och ben men i övrigt fungerar det bra. Flatten vill gärna busa men accepterar när tiken säger ifrån. Hos farmor och farfar kan även flatten ta bröd osv från bord och bänkar, något han inte gör hemma. Vad tror du hans beteende beror på? Är det att det finns en hund till där, att han inte känner sig trygg, ska han passa barnen, eller vad tror du?

Jag tror att er Flatcoated retriever blir mer aktiv hos farmor/farfar för att där är mer aktivitet. Dessutom är Flatcoated retriever en aktiv hund. Hos mormor/morfar råder en annan stämning och tempo vilket hunden anpassar sig efter.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är 1 1/2 och varje dag när vi är ute och går så äter hon gräs. Katter spyr när dem äter gräs men det gör inte min hund. Varför äter hon gräs?

För att fibrer i gräset gör henne gott i magen och så smakar det gott, kanske har hon ont i halsen, varit hos veterinären?

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett problem som oftast bara märks av när vi är på brukshundklubben och INTE tränar. Min hund piper och gnäller när man sitter och pratar, eller inte gör ngn ting alls. Det är som att hon inte själv märker av att hon låter, utan bara gör det ändå. Jag har dragit slutsatsen att hon har svårt att koppla av helt, att hon stressar när hon måste ligga/sitta still och inte göra någonting. Har jag rätt? Vad ska jag göra för att få henne att vara tyst? Jag har provat att bara strunta i att hon låter men eftersom hon inte verkar "märka" det själv, så fungerar det inte. Hemma har vi inte detta problem. Då går hon och lägger sig. Det är alltså BARA när vi inte tränar på ställen där vi brukar träna.

Är det en Dobermann? Om inte så är det rastlöshet, förväntan och stress som skapar detta beteende. Träna lugn avkoppling med din hund mycket, och inled allt som komma skall med att din hund måste vara passiv innan det händer, träning, ut och in ur bilen, mat och så vidare. Var lugn och stilla själv, så att hon har anledning att inta flockens position.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag är fodervärd åt en greyhoundtik, hon är 4 år. Dom senaste veckorna har hon börjat gräva i min säng, när jag kom hem igår så hade hon rivit sönder en fåtölj. Jag var borta 2 timmar och idag när vi var ute grävde hon ett hål i marken och lade sig där nu undrar jag varför hon kan ha fått ett sådant beteende?

Hon är skendräktig om hon nu inte träffat en hanhund när hon löpte och är dräktig. Hon bäddar för valparna antingen det kommer valpar eller ej. Beteendet går strax över

men minska på maten och öka något på motioneringen (om hon inte är dräktig) för att minska på hennes besvär.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag läste häromdagen ett stycke i en hundpsykologibok om hur ett "glatt" hundbeteende ofta tas som just glatt, när det istället är frågan om "underkastning". Min hund hälsar alltid mig glatt ifall jag varit borta, och nu funderar jag på om hon egentligen är glad eller bara "underkastad". Jag kanske uttrycker mig dåligt, men jag började fundera på saken och är rädd att jag är för sträng med min hund och att den känner att den måste underkasta sig varje gång den ser mig. Usch så svårt att veta när man gör rätt och när man gör fel. Min hund är 6 mån.

Om du är för sträng vet jag inte för det framgår inte av din skrift men om du aldrig höjer rösten eller på annat sätt domderar din hund så tror jag din oro för det är obefogad. Sedan är det så att yngre individer med automatik underkastar sig äldre och att vi människor sedan ser det som glad eller inte spelar inte så stor roll. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv för ytterligare kunskap om hundars beteende.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en korthårig Collie tik på drygt två och ett halvt år. Jag skulle behöva ett tips på vad jag ska göra åt hennes "beroende" av min mor. Under 1,5 år har jag tillfälligt bott hemma hos mina föräldrar och under denna tid har hon blivit väldigt fäst vid min mor. Hon är arbetslös så hunden har alltid under denna tid varit med henne (bokstavligen talat följt varje steg hon tar). När hon väl blivit lämnad ensam har detta gått bra (har spelat in på bandspelare och lyssnat) men det är nu när det handlar om längre perioder (en vecka) som det har blivit problem. Jag har alltid haft ett fint förhållande till min hund och jag känner att hon litar på mig till hundra procent. Men min roll i "flocken" skiljer sig från min mors. Jag började träna Fido tidigt och har fått en mycket stark ledarroll medan min mor har blivit det motsatta. Ett tydligt tecken på detta är att hunden ofta försöker rida på henne, något hon aldrig försökt på mig. Hon "gosar" också mycket sällan med mig vilket har med ledarskapet att göra. Kanske bör påpeka att jag har tränat henne nästan uteslutande med positiv förstärkning, klicker och alltså inte använt hårda metoder vilket det kanske kan verka som enligt min beskrivning. Har nästan aldrig ens behövt höja rösten åt henne. Jag har nu för ca en vecka sedan hittat en egen lägenhet igen men denna flytt har visat sig vara svår för Fido. Hon är rastlös och gnäller stundtals. Vad jag skulle vilja veta är om detta är något som går över eller om man bör försöka lägga upp separationen på något mindre abrupt sätt? Tex låta henne sova hos mina föräldrar till en början etc? Kan det vara så att Fido behöver någon i hushållet att dominera? Nu i den nya lägenheten är det ju bara hon och jag.

Din hund saknar sin flock, vilket både du och din familj är eftersom ni bott där och som du också säger, så har en del av flocken mer eller mindre varit ihop hela tiden. Låt Fidoo få vara hos/med dina föräldrar hellre än för långa stunder själv i ditt hem, använd dem som hundvakt. Du säger att du tränar bara med mjuka metoder men samtidigt utläser jag att din hund inte tyr sig till dig utan hellre söker din mor. Det har inget med behov av att dominera att göra som du eventuellt var inne på utan att din mor troligen är inkonsekvent och att du kanske trots din "mjukhet" mot hunden ändå är lite barsk, eftersom ni lärt /jobbat så mycket ihop och ändå så tyr sig hunden inte mer till

dig, då den är lös och ledig, som jag utgår ifrån att din hund är inomhus. Läs Marie Hanssons bok Min bästa vän, du finner den enklast på www.jycke-tryck.se och jobba efter den. De övningarna börjar man med störningsfritt och det är det ju inomhus. Se om inte det hjälper er till en närmare relation.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en ca 1 ½ år gammal tik. Den har alltid blivit väldigt "bortskämd" och är därför van vid att få stor uppmärksamhet från oss. Men för 14 dagar sedan skaffade vi en kattunge (hane). Katten fanns sig snabbt tillrätta och kommer riktigt bra överens med hunden. Men problemet är att hunden efter att vi fick katten inte kan komma till ro. Vi trodde att det var något som skulle gå över med tiden när hunden hade vant sig vid den nya familjemedlemmen. Men hon går fortfarande och gnäller när vi kelar med katten och de senaste dagarna har hon nästan helt slutat äta. Vi inser att det beror på att hunden varit van vid att vi bara brytt oss om henne. Men vad ska vi hitta på och vad ska vi ändra på för att detta ska gå över så att hon kan slappna av igen. Dessutom har hon också börjat slicka på katten hela tiden och vi måste ta bort henne hela tiden för att katten inte ska få eksem eller något annat pga. allt slickande. Är hennes beteende naturligt eller ska vi försöka få henne att sluta med det här tvättandet? Jag hoppas ni kan hjälpa eftersom vi är lite oroliga för att göra något fel.

Jag misstänker att er tik precis har eller skall löpa och därför är extra omvårdande med kattungen som blivit ett valp substitut för henne. Låt katten och hunden sköta sig själv, allteftersom katten växer till sig, så håller den sig undan om den tycker att hunden är för påträngande. Däremot är det så att med fler djur i en familj ju lättare för djuren att ha en relation än med oss människor. Er hund må vara vad du skriver "bortskämd" men det spelar ingen roll i detta vi nu ser. Vad som vore hälsosamt för hunden är att ni separerar katten och hunden vissa stunder per dag, så att hunden kan komma i ro och sova. Se också till att hunden inte når kattens mat och kattlådan. Kattmat är inte nyttigt för hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Bearded Collie på 3,5 år. Hon är normalt en glad och aktiv hund, har dock aldrig varit särskilt intresserad av mat. Hon löpte för fyra veckor sedan och nu ignorerar hon faktiskt helt maten. I ca sju dagar har hon bara ätit minsta möjliga. Vi har försökt locka henne med all sorts kött men det väcker sällan något intresse. Hon dricker som hon brukar, orkar ingenting, verkar väldigt ledsen och deprimerad. Hon vill helst bara ligga. Det ser inte ut som om hon har ont, slemhinnorna har en fin färg, normal temperatur, hon ger intryck av att vara en hund som saknar ett ordentligt vitamintillskott. NÄR hon äter får hon nutro för aktiva hundar och royal canin. Inget annat vill hon röra vid. Hon har max. ätit en liten näve torrfoder om dagen de senaste sju dagarna, och lite olika sorters kött. Kan det verkligen vara hormonerna som ställer till det så för henne? Efter löpperioden (ca 2 mån.) brukar hon bli skendräktig, men aldrig så här och så tidigt. Hoppas ni kan hjälpa för det är svårt att se henne ha det så jobbigt.

Ja er tik är skendräktig, perioden börjar direkt efter löpet upphört och pågår till sextiotre dygn efter löpet upphört, För många tikar är skendräktigheten både lång, synligt och besvärligt så som du beskriver det. Bra att du har koll på hennes temp och att hon dricker. Om tempen ökar och hon ökar sitt drickande så kan hon ha en

livmoderinflemation på gång, då behöver hon veterinär akut, håll koll på henne. För att minska hennes besvär nu, öka hennes motionering, servera maten fast mindre portioner och ta bort allt som hon kan tänkas ha som valp i form av leksaker eller andra föremål. Bråka inte med henne, en vacker dag så är allt över och hon blir som innan löp.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår labrador, en svart hane, har börjat ställa sig upp framför oss när vi sitter i soffan och skälla på oss. Han har inte leksaker eller annat i munnen så vi ser det inte som att han vill leka han fortsätter skälla tills vi reser oss. Det är mycket irriterande. Ibland låter han nästan arg. Han är ute på promenad 2–3 gånger om dagen, morgon, eftermiddag och kväll. Jag hoppas ni har en förklaring för vi håller på att bli tokiga.

Er hund har lärt sig hur man gör för att få er aktiva, att sitta i soffan och prata är inget för en hund. Tre promenader om dagen låter lite kort om er hund är vuxen, är det en ung hund kan det vara tre för långa promenader. Se till att hunden får trevliga promenader som är balanserade efter lämplig längd med tanke på er hunds ålder. På promenaderna skall ni aktivera och träna er hund med olika färdigheter ni vill den skall kunna, väl hemma skall hunden få en lugn miljö omkring sig, fräscht vatten och mat. Kan han inte koppla av och somna så ge honom ett tuggben och därefter ignorera honom fullt ut om/när han börjar skälla på er. Först när han slutar kan ni ta kontakt och se om något fattas honom, om inte så får ni jobba med att er hund kan lära sig att koppla av. Det kan då behövas att ni sitter hos honom på golvet och lugnt smeker honom, så han kommer in i ro.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en blandning av en labrador/cockerspaniel på sex månader. Vi vill veta varför den äter sin egen avföring och hur man ev. kan få den att sluta med det!

Om den gör det så ofta den kan så har vi ett problem antingen fysiskt eller och mer trolig mentalt, konsultera kunniga personer via www.immi.nu för hjälp

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en labradorhane. Problemet är att han slickar mycket, och vi kan inte få honom att sluta. Det är inte bara som en hälsning, det är också när vi sitter och äter, ser tv eller annat, då börjar han slicka oss på armarna och på benen. Hur kan vi få honom att sluta? Det hjälper inte med ett nej, inte heller att ignorera honom.

Gå till veterinär och gör en hälsokoll, kanske tonsillerna ”spökar”. Är allt okey se till att hunden har tuggben att ge sig i kast med och speciellt vid de stunder som ni sitter stilla eftersom det verkar vara då som er hund blir mest triggad. Säg inte nej, res er upp och gå undan en stund om inget av tidigare råd hjälper.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har precis skaffat en fin cockerspanielvalp på nio veckor. Jag har sedan tidigare en katt, och det fungerar ganska bra för dem att komma överens. Men min valp har börjat gå till kattlådan och äter kattens avföring. Varför gör hon det?

Din katts avföring innehåller näringsämnen som hundar uppskattar. Du skall placera din katts låda och mat på ett sådant ställe att din hund inte kommer åt det, det är inte hälsosamt för din hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en väldigt snäll pekingese, en hanhund på två år. Jag tror att han har tråkigt i vårt hem. Han älskar att roa oss, och han kan göra riktigt många roliga saker om han får lite godis. Jag går på kurs med honom varje söndag. Men ändå, fast kanske är min fråga lite dum. Normalt när det ringer på dörren blir han jätteglad och skäller inte alls. Men en gång när vi hade inbrott medan vi låg och sov, skällde han så hela huset vaknade innan tjuven hann ta något. Hur kan hunden känna skillnad på folk som ringer på och kommer in genom dörren och en tjuv som kommer in genom fönstret?

De som kommer med goda avsikter har det kroppsspråket och de med dåliga avsikter ett annat kroppsspråk. Kroppsspråk är hundar experter på och vi människor, oftast analfabeter på. Tack för frågan det var trevligt att du med denna visar, att alla hundar vaktar sin flock vid behov.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund äter sten när jag är ute och går med honom? Och så kissar han alltid på sin filt och lägger sig sedan på den? VARFÖR gör han så? Finns det något jag kan göra så att han slutar med det? Jag hoppas ni kan hjälpa mig.

Din hund får inte äta sten, besök en veterinär direkt och vad det gäller urinering på bädden som han placerar sig i låter inte alls bra. Är han rädd / kuvad hemma. Sök även hundpsykologisk hjälp via www.immi.nu.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har ett riktigt praktexemplar av en dansk/svensk gårdshund. Han är nu ca 1½ år. Det innebär att han har upplevt flera löpperioder och det vill jag lova att vi märker av. Han piper och gör sig till, ibland är han som en varg och leker mistlur, och så vill han ut så där en gång i halvtimmen. Man känner ju medlidande med honom – när man slutat upp med att vara irriterad. Finns det verkligen inget man kan göra förutom att sterilisera honom – något som vi trots allt helst vill undvika. Vi försöker aktivera honom med annat, att få honom att intressera sig för annat, men det kräver full uppmärksamhet från oss hela tiden och vi vill trots allt hinna med att ibland göra något för oss själva också.

När det är löptider, runt ert hem, ge er hund något mindre mat mer motionering, gärna cykling och mental träning med svårare spår att söka. Se till att han Inte träffar/hälsar på löptikar och eller deras urin.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag och min flickvän äger en blandrashund – Amstaff 7/8, samojed 1/8 – som vi fick när hon var 3 månader. Nu är hon lite drygt ett halvår. Så länge vi är hemma är hon en jättetrevlig och välfungerande hund som vi är jättegglada över. Vi har inga barn och känner faktiskt inte några som har. Men om vi är ute och går och hon ser ett barn blir hon helt omöjlig: svansen sitter som klistrad längs magen och hon skakar och vill iväg. Det är ett stort problem för oss eftersom vi är i den ålder då man börjar fundera på att skaffa barn. Min fråga är om ni vet hur vi kan få hjälp med att lösa våra problem?

Er hund är rädd för barn, kanske på grund av att barn burit sig illa åt eller för att er hund är osocialiserad med barn. Hur som helst så behöver ni få hjälp av hundpsykolog/beteendevetare på hund, för att lösa detta snabbt och rätt. Sök hjälp via www.immi.nu eller via länkarna på min hemsida www.fidos.se

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en liten valp som blir ett år i sommar. När vi får gäster kissar den ibland på golvet. Men den viftar på svansen innan den gör det, så det verkar inte som om den är rädd eller nervös! Vad kan jag göra för att få den att sluta med det? Jag har också en annan fråga. Samma hund kryper på natten in i en låda som står under min säng! Jag vet inte varför den gör det. De andra hundarna ligger i min säng eller på golvet! Vet ni varför den kryper in i lådan?

Lådan kan vara en mysig trygg plats, hundar gillar kryp in. Att din hund kissar vid hälsning är en undergivande signal och betyder att hon är snäll. Detta beteende beror troligen på, med tanke på hundens relativt vuxna ålder, att era besökare känns hotfulla. Det vill säga att de inte sätter sig på huk och hälsar, att de kanske har lite grov röst och liknande barska beteende. Lär dina gäster att sitta på huk och tala mjukt till din hund så hon kan slappna av vid hälsningar, se också till att hon inte domderas av de andra hundarna du nämner att du har. Det skall vara du som ser till att alla i flokken har det gott.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett litet problem. Min hund kissar hela tiden på folk som kommer fram för att hälsa. Jag vet inte om jag ska bli arg på honom eller vad jag ska göra?

Arg är det ingen mening att bli eftersom detta beteende vid hälsning signalerar undergivenhet/ vänlighet. Se till att gästerna sitter på huk och har en mjuk stämma då de hälsar på hunden.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga – när jag bodde med min ex-man så köpte vi två hundar tillsammans. Efter 1,5 år flyttade jag och lämnade hundarna hos honom. Min fråga är: tror du att de fortfarande minns mig? Brukar hundar glömma sina ägare? Det har nu gått ungefär två år.

När de känner din doft eller får se dig så minns dom dig men dom minns dig inte på så vis som vi människor minns, som att de ligger och tänker på dig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en snart 5-årig hanhund av blandrastyp. Han har alltid varit väldigt kelen, lekfull och alert. Han är en mycket pigg och glad hund om än något envis med stark vilja och han var ganska trotsig i "tonåren". Mitt problem är att han vid några tillfällen visat/visar tendenser till att hugga mot folk. Jag har inte alltid varit närvarande när detta har skett men det har i flertalet fall varit när han legat och sovit/vilat och någon "övertäckande" har böjt sig fram/ner för att klappa honom. Detsamma gäller om någon kommer för nära och råkar röra vid hans svans (som är stor och fluffig). Observera att han inte ALLTID reagerar så när han klappas sovande men det har hänt några gånger och vänner till mig har fått skråmor. Detsamma har skett när någon (inte jag själv dock) hastigt har tagit fast i hans halsband för att hålla i honom. Det har då skett att han visat tänder/huggit i luften mot handen. Jag kan inte komma ihåg att han alltid varit så här och jag vill gärna veta vad jag kan göra för att det inte ska ske igen. Som det är nu är jag ibland nervös för vad som kan hända när jag har gäster hemma som naturligt nog vill klappa en söt hund.

Folk har Inte rätt att gå fram till en ätande eller sovande hund, dina vänner får vänta att klappa tills hunden är med på det. Gör ett veterinärbesök, så att allt är okey med öron, ögon, analsäckar. En morrande, en hund som gör försvarsutkast som din kan ha en smärta men även vara rädd och spänd.

**Hälsningar
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har ett problem med vår dalmatiner. Den kommer och krasar på våran dörr varje natt för att den vill sova oss. Detta har börjat sedan vår dotter flyttade hemifrån, hunden sov alltid hos henne. Vi vill inte att vår hund ska sova med oss, men vi vill gärna ha nattro. Vad ska vi göra för att få hunden att sluta göra så här?

Kan ni inte sätta en smidesgrind i dörrhålet istället för en tät dörr eller ha er sovrums dörr på glänt med ett nät, så att hunden hör er och ni ändå får vara i fred. Er hund är van vid sällskap och uppskattar att åtminstone få höra er sova hellre än att bara dofta er via en stängd dörr. Ignorera er hunds ljud varje natt så kommer den till slut att ge sig, skrik inte till den ifrån ert sovrums att gå och lägga sig. De orden i sig är för uppmuntrande inte just orden i sig utan att ni talar till den, det är uppmärksamhet och uppmärksamhet är det er hund söker. En fördel med att ha sin hund fri i hela huset på natten är att det är den bästa väktaren både mot inbrottstjuvar som mot allt annat som är onormalt på natten och kan den då nå er, ja då larmas ni i tid för att exempelvis upptäcka att det faktiskt brinner i köket, som exempel. Se till att hunden har friskt vatten och ett stort täcke som den kan bädda med.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Undrar varför våran hund morrar både på morgonen och kvällen när någon kommer nära honom. Det har hänt att han gjort det mot mig men inte så ofta. Det har dock ingen betydelse om jag är i närheten eller inte. Har börjat fundera på om han har blivit skrämmd någon gång. Vi försöker strunta i honom när han låter, men kan tycka att det är konstigt. Han har aldrig bitit någon, men det känns ändå lite olustigt att han morrar just på kvällen eller morgonen.

Gör ett veterinärbesök, för att se att inte hunden har ont. Smärta kommer ofta, tydligare efter att hund har varit stilla. Om inget felas hunden, börja rannsaka vad som händer/hänt kring hunden morgon och kväll. Sök orsak som kanske ni personligen inte tycker är ett skäl men som hund, kanske man tycker att något känns stressigt/hotfullt. Pressa aldrig en morrande hund, för att uppnå mindre morr och förtroende vänd ryggen till, lämna utan kommentar. Var vänlig mot hunden då den kommer till er.
Charlotte Swanstein
Hundpsykolog

Jag har en hund som är 4 år. Jag ska flytta hemifrån och undrar om min hund klarar av att bo två veckor hos mig och sedan två veckor hos mina föräldrar.

En hund har inga problem med att bo på två ställen under förutsättning att båda hemmen är bra och kvalitativa för hunden. Jag tycker dock att du skall fundera en gång till, det är bättre om du på helgerna avlastar dina föräldrar genom att du kommer och tar hunden på trevliga och lite nya promenader. När man flyttar hemifrån så är det så mycket kul som händer i livet och det sista man har tid med är ett djur som behöver passning.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Vår härliga labradortik (13 mån.) har efter sin första löpperiod blivit väldigt aggressiv mot små hundar. På träningsbanan morrar hon bara vi närmar oss mindre hundar, och det har hon aldrig gjort tidigare.

Efter att löpet är klart för tikarna så tar skendräktigheten vid, detta är en period som för vissa tikar går omärkt förbi för andra blir det jobbigt. Skendräktiga tikar kan bli irriterade /arga på vissa andra hundar, de vill inte lika gärna gå ut, de verkar mycket mer hungriga. För att få er tik igenom skendräktigheten på bästa sätt, ge henne lite mer motion och gärna mentalt krävande uppgifter något mindre med mat. Ta bort hennes leksaker hemma och ta bara fram dem när ni aktivt leker med henne, för övrigt strunta i att hon är lite sur hon kommer helt plötsligt en dag att vara sig själv igen. Skulle er tik få ytterligare en besvärlig skendräktighet efter nästa löp så kontakta en veterinär för rådfrågning om eventuell kastrering, P spruta eller så. Håll henne från andra tikar så mycket som möjligt runt omkring löpet för att eliminera bråk. Vill du veta mer om löpet sök, Etologisk litteratur om tikars löp.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Vi har en labrador på 8 år, som får torrfoder Pedigree senior 8+. Nu har vi fått en dansk/svensk gårdshund på 13 veckor som får valpkost: Torrfoder Pedigree Complete. Problemet är att den "gamle" äter valpkosten och valpen äter seniorkosten. Vi har försökt skilja på hundarna när de äter, men valpen vill vara med den "gamle". Hur ska vi få dem att äta det foder som är avsett för dem? Labradoren har fått Pedigree sedan den var valp och det har fungerat bra för den.

Den äldre hunden får sin mat först, då skall ingen valp eller annat störa denna mattid.

Valpen äter sin mat för sig och då utan labrador och eller annat som stör.

Det är inte bra för er äldre hund att äta valpfodret men den vill det eftersom detta foder innehåller mer fetter och näringsämnen. Sära alltså på mattider, individer som skall äta, så är problemet löst, ingen mat skall inte någonsin stå framme.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Det är så att min mellanpudel på sju månader kissar i sin egen korg ibland. Han är för övrigt rumsren nu men detta bekymrar mig mycket. Det händer alltså inte så ofta men i natt hade han kissat mycket. Kan det bero på att han är unghund och börjar markera sitt revir(han har lyft på benet ute ung i månad nu)För övrigt är han inte kaxig mot mig men resten av familjen ger han tjuvnyp ibland då han är mycket vaktig när det gäller godbitar. Därför får han inte mycket sådant när barnen är i närheten, men det går inte alltid att passa. Igår tex markerade han och nafsade efter min treåriga dotter och min tioåriga son och jag fattade ingenting förrän jag kom på att han vaktade soppåsen som jag dumt nog tillfälligt hade ställt på golvet. När han gör sådär ignorerar vi honom och säger till barnen att gå undan, men det verkar inte som om det hjälper honom att bli tryggare. Ibland undrar jag om han tycker att det är för mycket folk här hemma (vi är två vuxna och fem barn 4-16 år) dessutom mycket annat folk som kommer och går. När min bror och hans familj passade hunden en helg (de har bara ett barn14år) visade han inga sådana tendenser mot dem. Det kan ju vara eftersom han inte kände dem så bra, men jag kan inte låta bli och fundera på om han skulle må bättre i en lugnare familj. Detta känns jobbigt för mig eftersom jag sett fram emot att äntligen få min hund. Jag kan inte se att det skulle vara så mycket annat eftersom han inte är själv långa stunder utan nästan alltid har sällskap, dock fungerar det utmärkt att lämna honom ensam en stund. För mig gäller dock hundens bästa så vad tror du?

Jag håller med dig i din undran, det är nog för mycket folk och aktivitet i ditt hem, vilket gör att din hund inte finner tillräckligt med lugn och ro och speciellt i unga år är det av största vikt. För dig är det inte något roligt hundinnehav när du är så upptagen av alla andra. Att din hund har kissat i sin korg tyder på osäker undergivenhet och är inte alls bra. Jag kan inte råda dig till annat än följa ditt hjärta och om du lämnar din hund, se till att du är hundra procent säker på att den kommer till en för hunden bra familj, som det verkade vara hos din bror.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi ska flytta och vår tax blir sex månader strax före flytten. Vår fråga är om vi kan gör något för att förbereda honom på flytten? Eller om man får se tiden an i den nya bostaden?

Tack för en annorlunda och omtänksam fråga. Ja, det är en del ni kan göra, exempelvis börja redan nu att promenera i det området, som kommer att bli ert nya, redan nu ett par gånger i veckan. Känner ni någon i området så kan ni hälsa på inomhus också, eller presentera er för era nya grannar redan nu.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår lilla (Bichon Frise/Lhasa Apso 4,5 år) är hur go som helst och vi trivs bra med honom. Han har ibland problem med illamående och lös avföring och kan därutav få sämre humör, men det är på utredning och han är redan på bättringsväg. Det problemet vi har är han inte gillar vissa barn som kommer på besök, när de har varit på honom har han tydligt avvisat dem genom att lätt nafs och sedan gå undan. Hittills har han som tur inte bitigt någon. Jag har svårt att tillrättavisa honom eftersom han tydligt går undan och försöker undvika barnen, men barnen trots flera tillsägelser kan inte låta bli honom utan följer efter. Jag anser att det är han rättighet att inte behöva tvingas till att leka med barnen och min skyldighet som husse att förhindra att han blir utsatt för barn han inte tycker om. Han är en social individ med stark personlighet som är med över allt därför känns det fel att stänga in honom när det kommer barn på besök. Som jag uppfattar honom så tar han tid på sig att acceptera nya människor och speciellt barn. Det måste tilläggas att det absolut inte gäller alla barn utan främst yngre barn. Jag antar att han upplever sig osäker i deras sällskap. Min oro ligger förstås i att han kan komma att bita någon och jag vill gärna få råd och hjälp hur jag kan förhindra det på bästa sätt.

**Trevligt skrivet, kunnigt och vänligt är det också.
Du har också själv lämnat adekvata svar, Barnen Måste lyssna.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min labrador retriever är sju månader. Vi bor på landet och har byggt en hundgård på ca 40 kvm. 12 kvm är under tak och under taket står en liten hundkoja av trä. Huset står en bit ovanför marken. Min hund tycker om att få komma ut i hundgården. Hon är där när vi är på jobbet. Vi åker kl. 8.00 och är tillbaka igen 14.30. Min fråga är: nu när det blivit kallt tycker jag det är synd att hon ska vara ute, men kan hon klara det? Jag tycker också det är synd att hon ska vara inne när hon är van vid att kunna springa och gräva eller vad hon nu sysslar med. Resten av dagen är hon tillsammans med oss både ute och inne, och hon sover självklart inne på natten.

**Se till att hennes koja är isolerad och att där är fräscha kuddar och täcken eller djurfällar som hon kan värma sig i och färskt vatten, så låter det helt okey.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en ettårig tik av rasen schapendoes, som sedan vi hämtade hem henne har varit dålig på att äta. Vi har försökt med allt, men det verkar som om själva matsituationen ger henne en psykologisk låsning. Hon går runt och förbi matskålen. När hon var 8 mån. opererade vi bort halsmandlarna och efter det trodde jag att problemet skulle avta, men icke. I dagsläget väger

hon 10 kilo, full vikt på rasen är mellan 16-20 kg. Ge mig handfasta råd hur jag ska hantera situationen.

Se till att din hund rastas väl och träna henne ute på promenaderna, belöna henne med näringsrika och goda godisar och eller ibland med torrfodret. Se till att hon har färskt vatten och att hon varje dag får möjlighet att tugga på Tuggben typ Denta Stix och även sådana hårda av hud. Hennes foder serverar du sent på kvällen när ni har ätit och låt henne vara ifred vid maten, inte kommentera eller kontrollera. Den mat som är kvar på morgonen kastas och nästa dags träning sätter igång igen som tidigare dag. Inga bullar/kakor eller annat serveras till din hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag ska flytta från hus med trädgård till lägenhet och måste dessvärre göra mig av med min hund. Jag känner det som att jag sviker den, men kommer den att känna sig sviken av mig, eller kommer den snabbt att finna sig tillrätta på ett nytt ställe och glömma mig? Jag väljer mellan att ge den till ett äkta par i slakten eller ett äkta par jag har träffat på våra promenader, och som själva har en hund. De två hundarna kommer riktigt bra överens. Jag är osäker på var min hund kommer att få det bäst. Alla tycker om den.

Din hund kommer inte att tycka att du sviker den, sådana funderingar är mänskliga. Var din hund skall bo, är svårt att råda om. Det viktiga är att hunden känner sig harmonisk på sitt nya ställe och att du kan så gott det går, gå i god för att det är trevliga människor, du placerar din hund hos.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund en 3årig bordercollie/goldenblandning, tik, blir ibland skogstokig på andra hundar både hanar och tikar ibland bara hon ser dem och ibland när hon har nosat på dem så kan hon börja skälla på dem detta har börjat det senaste året innan var det inga problem och hon är ganska svår att få lugn på för hon blir så upprörd så hon lyssnar inte på mig detta inträffar bara med vissa hundar andra går hon jätte bra ihop med vad är det och vad kan jag göra?

Border Collie i henne är mycket signalkänslig och hon läser in osäkerhet/otrevligheter från andra hundar. Hennes sätt är det hon tycker verkar fungera bäst för att minska deras beteende som hon finner stressigt/obehagligt. Träna mycket med din hund och på så vis kan du lugna henne vid dessa och andra tillfällen i livet. Rent generellt så behöver Border Collie mycket mental träning, läs gärna min bok Aktivera din hund för tips och idéer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en tre år gammal rottweilerhane, som vi är väldigt glada i. Samtidigt är vi i den lyckliga situationen, att vi skall ha vårt första barn i augusti, och frågan är därför, hur vi kan "förbereda" honom på denna stora omvälvning? De senaste 3 åren har vår hund varit vårt barn. Han är en god hund med en stark personlighet, utan att vara dominerande gentemot oss.

Vad trevligt, nu kan ni bygga en trevlig skrinna, som hunden kan dra barnet och eventuell matkassen i. Se till att hunden får samma typ av motion utomhus, möjlighet till lugn och avskildhet om han önskar och använd honom lite aktivt hemma som med att till exempel bära all tvätt till tvättrummet. Städa upp barnets saker i en korg till kvällen och sånt. Ni lär er hur man lär hunden Städa genom att läsa Marie Hansson bok Min bästa vän, köpes via www.jycketryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Dvärgpinscher som är ett år. Hon har lagt sig till med vanan att äta sin avföring, om hon råkar göra ifrån sig uppe i lägenheten. Det är sällan det händer, för hon blir luftad ofta, men det händer! Hon har aldrig fått skäll för att hon gör det uppe i lägenheten, och hon får alltid beröm när hon gör det utanför. Vad beror det på? Hon älskar att vara i kontakt med människor och hundar, men hon är alltid den underlägsna, hon ger sig med detsamma, oavsett vad hon leker eller pratar med! Kan det ha betydelse. Därutöver äter hon mycket gräs och det har hon alltid gjort. Det är som om hon bara skall ha något att tugga på när vi är ute på promenad. Och det är inte bara grässtrån det är hela klumpar av gräs från gräsklipparen. Händer det något för att hon äter så mycket gräs, för annars är det väl bara när de behöver rensa magen, eller har hon magproblem?

Din hunds beteende verkar lite osäkert, det hon gör är flera olika dämpande beteende. Kan hennes omgivning bli lugnare och något mer mentalt arbetskrävande, som att lära henne saker? Låt hennes promenader även bestå av lugn och härlig skog. Prova det!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en ½ broholmer ½ Labrador och rottweiler. Han är nu 19 månader och har inte riktigt börjat lyfta på benet ännu. Är det osäkerhet? Han är nämligen osäker, hoppar upp på gäster osv. Och hur gör jag honom säker? Jag har inte låtit honom skvätta här och där, är det ett fel?

Du lär honom säkerhet genom att du läser Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler, som du kan köpa via www.jycketryck.se. Han lyfter på benet den dagen han är fysiskt mogen, vilket han inte är trots sin ålder, det blir en stor hund den du har.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår lilla hund slickar ofta på våra ben och armar när vi har shorts eller t-shirt. Kan det vara p.g.a. saltbrist? Och hur ska man ge den salt, bara lite i maten? Om man badar kommer den också upp på kanten av badkaret och försöker nå ens arm och slicka på den, är det bara för att man är lite våt?

Det är dels saltet som smakar gott, vårt svett och dels är det en vänlighetssignal. Salt skall på intet sätt tillföras i hundens kost, hundfoder är balanserat med det hunden behöver.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrashund mellan en Beagle/Irländsk setter, på 23 månader. Hon är en fin hund, men hon blir väldigt nervös inför främmande människor. Om det är några som vill hälsa på henne drar hon sig bort och skäller mycket åt dem, hon kan också morra, och sedan vill hon iväg. Det är också om hon har gjort något hon inte får och jag säger nej, då kommer hon krypande fram till mig, och det gör mig väldigt ledsen. Hon kryper också ihop på samma sätt vid plötsliga ljud och vill springa iväg. Nu vill jag gärna veta hur jag kan hjälpa min hund så att hon inte ska vara så rädd och nervös.

Det verkar som din hund har dåliga erfarenheter av främmande människor, tillsägelser som är hårda/högljudda. Se till att ingen är högljudd eller hårdhänt mot din hund, någonsin. Arbeta med mental träning och ge din hund långa promenader med mentalt arbete i, så kommer hon att växa till en fin kamrat att ha ett härligt fritidsliv med. Den hundtyp du har mår gott av mycket skogspromenader och nosarbete.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en härlig liten tik, en shetland sheepdog. Den är snart tio månader, men har inte börja löpa än. När kan jag förvänta mig att hon ska börja löpa? Jag trodde det skulle komma tidigare. När den får några speciella godbitar som den är väldigt förtjust i så springer den runt och gnäller med godbiten i munnen, och vet liksom inte hur den ska göra med den. Till slut kommer den till ro någonstans och kan äta den. Vad betyder det här beteendet?

Godbiten försöker hon kanske kunna gömma, därför lite ljud, då hon liksom "resonerar" med sig själv. Din tik kommer nog att löpa innan jul, skulle jag misstänka men det är inget du behöver oroa dig över. Det finns tikar som kommer väldigt sent igång med sitt löp, precis som hos oss kvinnor.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Kan vår hund vara lagd åt "andra hållet"? Vi har en fin hanhund, en lugn familjehund, men också aktiv jakthund. Vi har just flyttat och han har snabbt anpassat sig. Nu har tikarna här i trakten börjat avlägga besök hos honom (han går inte själv ut på friarstråt) och en av dem lade sig på rygg och gjorde sig "till". Han nosade lite på henne och var ganska likgiltig. Däremot har svärföräldrarna en ettårig hanhund och när vi leker med honom blir vår hund svartsjuk och dominerar honom och "hoppas på" honom. Det ska dock nämnas att vi passade en valptik för ett halvår sedan och henne dominerade han också och blev då uppeggad – och utskälld av oss! Vad gör vi? Och kan en hund vara lagd "åt andra hållet"? Hoppas du inte skrattar ihjäl dig av vår fråga!

Nej, det roar mig inte "att folk inte kan mer om hund". Jag vill att ni läser lite litteratur om hund, på bibliotek eller via förlaget, www.jycketryck.se kan du läsa Hundars gyllene regler, den lär dig massor. Nej er hund är inte "lagd åt fel håll". Bra att ni frågar, man kan ju inte veta allt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag är en tjej på 16 år som har en fin tik på två år (dansk-svensk gårdshund). Jag fick henne i julklapp för två år sedan, och när jag såg henne smälte mitt hjärta. Hon är mitt allt och sover hos mig i min säng under mitt täcke, jag går ut och går med henne, spelar boll, leker kurragömma, hon äter tillsammans med mig. Jag ÄLSKAR henne. Men nu kommer frågorna! Andra säger att det inte är bra för henne att leva så här, att det inte ligger i en hunds natur att ligga under täcket varje natt och sova, är det dumt av mig? Men det verkar verkligen som att hon gillar det. Min pappa säger att när jag är på jobbet och jag ringer hem, så vet hon att jag ska hämtas, och hon står redo vid bildörren. (Hon älskar att åka "brumbrum".) Men... hon har blivit väldigt beskyddande... ingen kille kan ge hennes matte (mig) en kram eller ta mig i handen förrän håren reser sig i nacken på henne. Vad kan jag göra åt det?

Din Terriertjej har det bra med dig även under täcket om än vissa människor inte gillar det. Att hon "beskyddar" dig har att göra med att hon troligen inte är så van vid att du har "killar" på det sättet, kanske och vet inte om det är fara och färde eller inte. Att vara väldigt nära är inte bara tryggt för hundar, beroende på situationen så kan det också bli spänningar. Man är ju nära varandra då man "slåss" också. Se till att din pojkvän, dina vänner och du alltid börjar med att ge din hund en skön promenad, göm saker och godisar till henne, så att hon bränt sin energi, det minskar "vaksamheten" och dessutom så lär hon känna andra på ett trevligt sätt. Kasta inte så mycket bollar/pinnar, det ökar stressen hos din hund. Väl hemma i kramstadiet igen, försök att nonchalera henne eller erbjud henne något annat som ett gott tuggben eller så. Blir hon väldigt stressad, låt henne vara med dina föräldrar en stund i ett annat rum.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund (en 6 mån. chihuahuanhund) har börjat skälla på natten. Det har den aldrig gjort tidigare, och den skäller nästan aldrig på dagen. Vi sover på övervåningen och hunden sover i köket en trappa ner, det har den gjort sedan vi fick den och det har aldrig tidigare varit några problem. Den skäller kraftigt och ihållande och slutar först när den kan höra att man är på väg nerför trappan. Den står alldeles innanför dörren när man öppnar och verkar närmast lättad och tacksam när man kommer. Den slickar våldsamt på ens händer som om den ville säga "det var bra att du kom för det är något som är farligt". Efter 5-10 minuter lugnar den ner sig och lägger sig i korgen och man kan gå och lägga sig igen. Det kan ibland upprepas upp till tre gånger under en natt vilket är ganska irriterande eftersom nattsömnen aldrig tidigare har varit något problem. Ska vi ignorera skällandet (om vi kan) eller ska vi fortsätta lugna den, och kommer det att gå över med tiden?

Er hund är orolig och jag undrar varför den skall sova så långt från er. Ha hundens plats i närheten av er och eller ert sovrum, så att den kan höra er. Skulle det bli problem med att den inte vill ligga kvar i sin korg, sätt ett kompostgaller runt korgen, ha vatten där till den och natta den en stund, innan du kryper ner i din säng. Om hunden ändå skulle väsnas, ta ut den, så att den lär sig att så låter man om man behöver "gå på toaletten" mitt i natten.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag är lycklig ägare till två fina hundar, bägge blandras. Det är en hanhund på tre år och tiken är sju månader. Det har gått bra med hund nummer två och de är bästa vänner. Men nu har

hanhunden börjat morra åt barnen om de till exempel sätter sig i soffan där han ligger. Han har också morrat åt mig helt utan anledning vilket var väldigt obehagligt. Vi har ansträngt oss för att han inte skulle bli bortglömd när vi fick hund nummer två. Vad kan vi göra? Jag törs/vill inte ha en hund som morrar åt oss, men vill inte göra mig av med honom utan att ha försökt lösa problemet.

En hund som morrar, säger att den inte är trygg i situationen. Någon "hotar" honom när han sover, äter eller så. Vänd ryggen till och gå därifrån när han morrar, det är bästa svaret till hans osäkerhet, han kommer att minska på sin osäkerhet, då. Glöm inte att ge hundarna egen tid utan barn, varje dag och gärna i skog och mark.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein